ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 12.05.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

171

PREDSEDA NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

vyhlasuje úplné znenie zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov, ako vyplýva zo zmien a doplnení vykonaných zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 367/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 146/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z., zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z., zákonom č. 12/1998 Z. z., zákonom č. 219/1999 Z. z., zákonom č. 367/1999 Z. z. a zákonom č. 240/2000 Z. z.

ZÁKON SLOVENSKEJ NÁRODNEJ RADY

o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov Slovenská národná rada sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
ZÁKLADNÉ A VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1
Rozsah pôsobnosti

Tento zákon upravuje správu daní, ktoré sú príjmom štátneho rozpočtu alebo rozpočtu obce, vykonávanú daňovými úradmi a obcami.

§ 1a
Základné pojmy

Na účely tohto zákona sa rozumie

a) daňou daň podľa osobitných zákonov[1]) vrátane penále, úrokov a zvýšenia dane, ako aj pokuty a poplatky ustanovené zákonom, ktoré spravuje správca dane,

b) správcom dane daňový úrad[1a]) a obec,

c) správou daní evidencia a registrácia daňových subjektov a ich vyhľadávanie, overovanie podkladov potrebných na správne a úplné zistenie dane, daňové konanie, daňová kontrola, evidovanie daní a preddavkov vrátane vysporiadania daňových preplatkov a daňových

nedoplatkov, daňové exekučné konanie a ďalšie činnosti správcu dane a iných orgánov[1a]) podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[1])

d) daňovým konaním konanie, v ktorom sa rozhoduje o právach a povinnostiach daňových subjektov,

e) daňovou pohľadávkou pohľadávka správcu dane, ktorá je priznaná daňovým subjektom alebo vyrubená správcom dane,

f) daňovým nedoplatkom suma dane, ktorá nebola zaplatená v lehote alebo vo výške podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[1])

g) daňovým dlžníkom osoba, ktorej bola uložená povinnosť zaplatiť daň, odviesť vybranú alebo zrazenú daň a túto povinnosť nesplnila v lehote alebo vo výške podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[1])

h) daňovým exekučným konaním konanie, v ktorom správca dane z úradnej moci vymáha daňový nedoplatok a úhradu exekučných nákladov.

§ 2
Základné zásady daňového konania

(1) V daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

(2) Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň.

(3) Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

(4) Daňové konanie je neverejné okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje.

(5) Správca dane je povinný začať daňové konanie aj na vlastný podnet vždy, ak sú splnené zákonné podmienky na vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj v prípade, že daňový subjekt v tomto smere nesplnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti.

(6) Pri uplatňovaní daňových predpisov v daňovom konaní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre určenie alebo vybratie dane.

(7) Všetky daňové subjekty majú v daňovom konaní rovnaké práva a povinnosti.

(8) Právom i povinnosťou všetkých daňových subjektov je úzko spolupracovať so správcom dane v daňovom konaní.

§ 3
Miestna príslušnosť

(1) Miestna príslušnosť správcu dane sa riadi, ak tento zákon alebo osobitné predpisy neustanovujú inak, u právnickej osoby jej sídlom a u fyzickej osoby jej trvalým pobytom,[2]) inak miestom, kde sa obvykle zdržuje.[3])

(2) U fyzickej osoby, ktorá nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, pričom sa tu obvykle zdržuje, sa miestna príslušnosť riadi miestom, kde sa táto osoba obvykle zdržuje prevažnú dobu, t. j. v ktorom sa zdržuje najviac dní v roku. U fyzickej osoby, ktorá nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, ani sa tu obvykle nezdržuje, je miestne príslušný Daňový úrad Bratislava I.

(3) Ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa odseku 1, riadi sa miestom, v ktorom daňový subjekt vykonáva hlavnú časť svojej činnosti, ktorej výsledky sú predmetom zdanenia, prípadne miestom, v ktorom sa nachádza na území Slovenskej republiky prevažná časť jeho nehnuteľného majetku.

(4) Ak nemožno určiť miestnu príslušnosť podľa odsekov 1 a 2, je príslušný Daňový úrad Bratislava I, ak ide o daň, na ktorej správu sú príslušné územné finančné orgány.

(5) Ak vznikne daňová povinnosť okamihom prechodu štátnej hranice,[4]) riadi sa miestna príslušnosť miestom prechodu štátnej hranice.

(6) Pri poplatkoch sa riadi miestna príslušnosť správcu dane podľa osobitných predpisov.

(7) Pri daniach, kde predmetom zdanenia je nehnuteľnosť, je miestne príslušný správca dane, v ktorého územnom obvode sa predmetná nehnuteľnosť nachádza. Tento správca dane je povinný nahlásiť vyrubenie, prípadne ďalšie potrebné údaje správcovi dane miestne príslušnému podľa odsekov 1 až 4.

(8) Pri dani z príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov je miestne príslušný správca dane, v ktorého územnom obvode má sídlo organizačná jednotka, v ktorej platiteľ dane vykonáva výpočet mzdy, zostavuje a vedie mzdové listy, mzdu vypláca alebo pripisuje k dobru. Táto organizačná jednotka má rovnaké oprávnenia a povinnosti podľa tohto zákona ako platiteľ dane.

(9) Pri daniach vyberaných zrážkou z príjmov, ktorú vykonávajú banky a poisťovne a na ktoré sa vzťahuje osobitná sadzba dane,[4a]) je miestne príslušný správca dane, v ktorého územnom obvode má sídlo banka, poisťovňa alebo ich pobočka, ak má k dispozícii všetky potrebné doklady na kontrolu správnosti vykonávanej zrážky.

(10) Na určenie miestnej príslušnosti podľa odsekov 1 až 4 a 7 je rozhodujúci stav v posledný deň kalendárneho roku, ak ide o dane vyrubované za zdaňovacie obdobie. Pri daniach vyrubovaných na zdaňovacie obdobie je rozhodujúci stav v prvý deň kalendárneho roku, ktorého sa zdaňovanie týka. Pri daniach vyberaných zrážkou je rozhodujúci stav v dobe vykonania zrážky.

(11) Ak je miestne príslušných niekoľko správcov dane, konanie vykoná ten z nich, ktorý ho začal ako prvý, ak sa príslušní správcovia nedohodnú inak. Spory o miestnu príslušnosť medzi správcami dane rozhoduje orgán im najbližšie nadriadený. Pre obec ako správcu daní sa na účely tohto zákona považuje za orgán najbližšie nadriadený Ústredné daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky (ďalej len „ústredné riaditeľstvo“).

(12) Ak dôjde u daňového subjektu k zmene miestnej príslušnosti, dovtedy príslušný správca dane vykoná len neodkladné úkony a odstúpi spisový materiál daňového subjektu za dobu, za ktorú dosiaľ nezaniklo právo daň vyrubiť a dodatočne vyrubiť, tomu správcovi dane, ktorý sa stal miestne príslušným. Za rovnaké obdobie sa pripojí k spisovému materiálu i výpis z osobného účtu daňového subjektu. K tomuto výpisu sa doklady nepripájajú. Ak sa vykonáva proti daňovému subjektu daňová exekúcia, oznámi doterajší správca dane osobám, u ktorých je vykonávaná, zmenu správcu dane s uvedením príslušného čísla účtu v banke. Už zaplatené preddavky a splátky dane sa novému správcovi neprevádzajú.

(13) Každý správca dane je v obvode svojej územnej pôsobnosti príslušný vykonať miestne zisťovanie podľa § 14 a vykonať úkony súvisiace so zabezpečením a prepadnutím tovaru a veci (§ 14a), a to i bez delegovania (§ 4).

(14) Ak nie je možné určiť miestnu príslušnosť správcu dane podľa tohto alebo osobitného zákona, určí ju Ministerstvo financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“).

§ 4
Delegovanie

(1) Na návrh daňového subjektu alebo na podnet správcu dane môže orgán najbližšie nadriadený správcovi dane delegovať miestnu príslušnosť na správu dane na iného správcu dane vo svojom územnom obvode, ak považuje takýto návrh za opodstatnený.

(2) Rozhodnutie o delegovaní oznámi daňovému subjektu orgán, ktorý rozhodnutie vydal. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

§ 5
Daňové subjekty

(1) Daňovým subjektom je daňovník, platiteľ dane, poplatník a právny nástupca fyzickej osoby či právnickej osoby, ktorý je ako daňový subjekt vymedzený osobitnými predpismi.

(2) Daňovníkom je osoba, ktorej príjmy, majetok alebo činnosti priamo podliehajú dani.

(3) Platiteľom dane je osoba, ktorá odvádza správcovi dane daň vybranú od daňovníka alebo zrazenú daňovníkovi a majetkovo za ňu zodpovedá.

§ 6
Účastníci daňového konania a tretie osoby

(1) Účastníkmi daňového konania sú daňové subjekty.

(2) Na daňovom konaní sa môžu zúčastniť aj tretie osoby, ak ich správca dane na daňové konanie prizve; tieto osoby majú postavenie účastníka konania.

(3) Tretími osobami sú

a) svedkovia,

b) osoby, ktoré majú listiny a iné veci potrebné v daňovom konaní,

c) znalci, audítori a tlmočníci,

d) ručitelia, poddlžníci a platitelia pôsobiaci v rámci zabezpečovacieho a vymáhacieho konania,

e) správcovia konkurznej podstaty, osobitní správcovia, zástupcovia správcu alebo vyrovnávací správcovia,

f) štátne orgány a obce,

g) ďalšie osoby, ktoré majú povinnosť súčinnosti v daňovom konaní v rozsahu a spôsobom ustanoveným týmto zákonom.

(4) Tretie osoby majú práva a povinnosti účastníkov konania, ak tak ustanovuje tento zákon.

§ 7
Svedkovia

(1) Každý je povinný vypovedať v daňovom konaní ako svedok o dôležitých okolnostiach týkajúcich sa iných osôb, ak sú mu známe; musí vypovedať pravdivo a nič nesmie zamlčať. Výpoveď môže byť podaná písomne alebo ústne. Správca dane môže svedkovi uložiť povinnosť, aby sa dostavil osobne a vypovedal ako svedok.

(2) Odoprieť výpoveď môže ten, kto by ňou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkym osobám. Blízkou osobou je na účely tohto zákona manžel, druh, príbuzný v priamom rade a jeho manžel, súrodenec a jeho manžel, osvojiteľ a osvojenec a ich potomkovia a ich manželia.

(3) Svedok nesmie byť vypočúvaný o skutočnostiach tvoriacich štátne tajomstvo[5]) alebo na ktoré sa vzťahuje zákonom uložená povinnosť mlčanlivosti, iba ak by bol povinnosti zachovávať tajomstvo alebo mlčanlivosť zbavený príslušným orgánom alebo tým, v záujme koho túto povinnosť má.

(4) Správca dane je povinný poučiť svedka pred vypočutím o možnosti odoprieť výpoveď, o jeho povinnosti vypovedať pravdivo a nič nezamlčať a o právnych následkoch nepravdivej alebo neúplnej výpovede.[5a])

§ 8
Spôsobilosť na daňové konanie

Účastník daňového konania môže konať v takom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

§ 9
Zastupovanie

(1) Fyzická osoba, ktorá nemôže v daňovom konaní vystupovať samostatne, musí byť zastúpená svojím zákonným zástupcom.[6]) Ak opatrovník nie je ustanovený súdom, ustanoví pre daňové konanie správca dane zástupcu. Proti rozhodnutiu o ustanovení zástupcu sa možno odvolať.

(2) Správca dane môže ustanoviť zástupcu aj tomu, koho pobyt nie je známy alebo komu sa nepodarilo doručiť písomnosť na známu adresu v cudzine, ako aj tomu, kto nemôže v daňovom konaní vystupovať osobne, najmä z dôvodu väzby, výkonu trestu odňatia slobody, dlhodobého pobytu v zahraničí a dlhodobej choroby, a nezvolil si žiadneho zástupcu.

(3) Daňový subjekt, jeho zákonný zástupca alebo jeho opatrovník sa môže dať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne s úradne overeným podpisom alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Ak nie je rozsah plnomocenstva presne vymedzený, považuje sa toto plnomocenstvo za všeobecné. V tej istej veci môže mať len jedného zástupcu.

(4) Zastupovanie daňového subjektu zástupcom nevylučuje, aby správca dane rokoval v nevyhnutných prípadoch s daňovým subjektom priamo alebo aby ho vyzval na vykonanie niektorých úkonov. Daňový subjekt je povinný výzve správcu dane vyhovieť. Správca dane musí o tomto konaní vyrozumieť zástupcu daňového subjektu.

(5) Ak v tej istej veci koná daňový subjekt a ním zvolený zástupca a ich konanie si odporuje, rešpektuje správca dane konanie daňového subjektu. Správca dane o tom vyrozumie zástupcu daňového subjektu.

(6) Ak urobilo niekoľko daňových subjektov spoločné podanie alebo ak vystupujú spoločne v rovnakej veci, prípadne sú spoluvlastníkmi veci, ktorá je predmetom zdanenia, sú povinní zvoliť si spoločného zástupcu na účely daňového konania. Ak tak neurobia ani na výzvu, určí spoločného zástupcu správca dane sám a vyrozumie o tom všetky príslušné daňové subjekty.

§ 10
Vylúčenie zo zastupovania

(1) Správca dane je oprávnený nepripustiť v daňovom konaní alebo z daňového konania vylúčiť zástupcu, ak dôjde k stretu so záujmami iných daňových subjektov v daňových veciach; to neplatí, ak je zástupcom daňový poradca, advokát alebo komerčný právnik.

(2) Zástupca môže zastupovať súčasne len jeden daňový subjekt u jedného správcu dane, ak nejde o blízke osoby; to neplatí, ak je zástupcom daňový poradca, advokát alebo komerčný právnik alebo ak ide o spoločného zástupcu.

§ 11
Zápisnica o ústnom pojednávaní

(1) O ústnom pojednávaní v daňovom konaní spíše správca dane zápisnicu.

(2) Zo zápisnice musí byť zrejmé najmä kto, kde a kedy daňové konanie vykonal, ktoré osoby sa na ňom zúčastnili, označenie hlavného predmetu konania, súvislé opísanie jeho priebehu, označenie dokladov a iných listín odovzdaných pri pojednávaní alebo podstatný obsah listín predložených na nahliadnutie, vykonané poučenie, vyjadrenie poučených osôb, ich návrhy alebo námietky smerujúce proti obsahu zápisnice, závery o týchto návrhoch alebo námietkach. Ak nahradzuje zápisnica podanie, musí mať jeho náležitosti.

(3) Súčasťou zápisnice sú i opatrenia prijaté pri ústnom pojednávaní o veci vrátane záverov prijatých pri pojednávaní.

(4) Zápisnicu podpisujú po oboznámení sa s ňou všetky osoby, ktoré sa na pojednávaní alebo vykonaní úkonu zúčastnili, vrátane zamestnancov správcu dane. Dôvody odopretia podpisu a námietky proti obsahu zápisnice sa v nej zaznamenajú.

(5) Odpis zápisnice vydá správca dane daňovému subjektu, s ktorým ústne pojednával, ak si tak výslovne hneď po začatí ústneho pojednávania žiada.

(6) Správca dane opraví v zápisnici chyby v pravopise a iné zrejmé nesprávnosti. Rozhoduje o návrhoch na doplnenie zápisnice a o námietkach proti jej zneniu. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno samostatne odvolať.

§ 12
Úradný záznam

Úradný záznam zachytáva rôzne ústne podania, oznámenia, poznámky, obsah telefonických hovorov, odkazy na iné spisové materiály, výpisy z vlastných alebo cudzích záznamov a ďalšie skutočnosti vzťahujúce sa na vec a zistené správcom dane. Úradný záznam podpíše zamestnanec správcu dane, ktorý ho vyhotovil. V úradnom zázname tiež odkáže na zdroj informácie uvedenej v zázname. Na ďalšie náležitosti úradného záznamu sa vzťahuje primerane § 11.

§ 13
Lehoty

(1) Ak nie je lehota pre niektorý úkon v daňovom konaní určená všeobecne záväzným právnym predpisom, určí primeranú lehotu správca dane. Zároveň upozorní na právne dôsledky nedodržania tejto lehoty. Lehotu kratšiu ako osem dní možno určiť len celkom výnimočne pre jednoduché alebo osobitne naliehavé úkony.

(2) Z dôležitých dôvodov môžu účastníci daňového konania pred uplynutím lehoty požiadať správcu dane o jej predĺženie.

(3) Pri žiadosti o predĺženie lehoty, ak nejde o lehotu ustanovenú zákonom, môže správca dane lehotu predĺžiť. Správca dane však nemôže predĺžiť lehotu o dlhšiu dobu, než o akú sa žiada.

(4) Ak správca dane nerozhodne o žiadosti o predĺženie lehoty najneskôr do 15 dní od jej obdržania, považuje sa lehota za predĺženú.

(5) Ak uplynula pôvodná lehota už pred podaním žiadosti, môže správca dane z dôležitých dôvodov odpustiť zmeškanie lehoty, ak o to účastník daňového konania požiada najneskôr do 30 dní odo dňa, keď odpadli dôvody zmeškania pôvodnej lehoty, a ak v tej istej lehote urobí zmeškaný úkon. Zmeškanie už predĺženej lehoty nemožno odpustiť.

(6) Lehotu nemožno predĺžiť a ani odpustiť jej zmeškanie, ak uplynul od posledného dňa pôvodnej lehoty jeden rok.

(7) Proti rozhodnutiu o žiadosti o predĺženie lehoty alebo o odpustenie zmeškania lehoty nie je prípustný opravný prostriedok.

(8) Do uplynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

(9) Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Ak nie je taký deň v mesiaci, končí sa lehota posledným dňom mesiaca.

(10) Ak pripadne posledný deň lehoty na sobotu, nedeľu alebo štátny sviatok, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň.

(11) Lehota je zachovaná, ak je v posledný deň lehoty vykonaný úkon u správcu dane alebo podanie odovzdané na poštové doručenie.

(12) V pochybnostiach sa považuje lehota za zachovanú, ak sa nepreukáže opak.

§ 14
Miestne zisťovanie

(1) Správca dane v súvislosti s daňovým konaním je oprávnený vykonávať miestne zisťovanie. Na vykonanie miestneho zisťovania je zamestnanec správcu dane povinný preukázať sa služobným preukazom.

(2) Zamestnanec správcu dane má právo v dobe primeranej predmetu zisťovania, najmä v dobe prevádzky, na neobmedzený prístup do každej prevádzkovej budovy, miestnosti alebo miesta vrátane dopravných prostriedkov, k účtovným písomnostiam, záznamom a informáciám na technických nosičoch dát a vykonať obhliadku veci v rozsahu nevyhnutne potrebnom na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona. Toto právo má tiež, ak ide o byt, ktorý daňový subjekt používa tiež na podnikanie.

(3) Zamestnanec správcu dane má právo urobiť alebo si vyžiadať výpis alebo kópiu z účtovných písomností, záznamu alebo informácií na technických nosičoch dát na náklady daňových subjektov.

(4) Ak daňový subjekt vykonáva dani podliehajúcu činnosť mimo svojho obvyklého pracoviska, na verejnom priestranstve alebo miesto výkonu tejto činnosti strieda, je povinný na výzvu zamestnanca správcu dane preukázať svoju totožnosť občianskym preukazom, prípadne iným

osobným dokladom a oprávnenie na podnikanie. Cudzí štátny príslušník preukazuje svoju totožnosť povolením na trvalý pobyt alebo cestovným pasom.

(5) Daňový subjekt a tretie osoby sú povinné poskytnúť zamestnancovi správcu dane všetky primerané prostriedky a pomoc potrebnú na účinné vykonanie miestneho zisťovania, najmä mu podať potrebné vysvetlenia.

(6) Daňový subjekt, u ktorého sa miestne zisťovanie vykonáva, je povinný zapožičať správcovi dane ním vyžiadané doklady a iné veci mimo svojho priestoru. Na tento postup sa vzťahuje § 15 ods. 9.

(7) O miestnom zisťovaní spíše zamestnanec správcu dane podľa povahy zisťovania zápisnicu alebo úradný záznam. Ak pritom zabezpečí veci podľa § 14a, odovzdá odpis zápisnice osobe, ktorej veci zabezpečil.

§ 14a
Zabezpečenie a prepadnutie tovaru a veci

(1) Zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností v daňovom konaní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to na dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odobraté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a veci sa postupuje primerane podľa § 36.

(2) Správca dane vydá o zabezpečení tovaru alebo veci rozhodnutie o zabezpečení, v ktorom uvedie dôvody zabezpečenia tovaru alebo veci. Proti rozhodnutiu o zabezpečení sa možno odvolať.

(3) Ak majiteľ alebo držiteľ tovaru alebo veci v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia o ich zabezpečení neodstráni pochybnosti, ktoré viedli k zabezpečeniu tovaru a veci, správca dane vydá rozhodnutie o prepadnutí tohto tovaru alebo veci v prospech štátu. Proti rozhodnutiu o prepadnutí tovaru a veci sa možno odvolať.

(4) Podľa odseku 1 sa postupuje aj v prípade, ak dopravca[6f]) neposkytne na požiadanie zamestnanca správcu dane doklady jednoznačne preukazujúce skutočnosti uvedené v odseku 1. Správca dane môže zabezpečiť prepravovaný tovar a veci vrátane dopravného prostriedku, ktorého je dopravca vlastníkom. Pri zabezpečení veci dopravného prostriedku sa postupuje primerane podľa odsekov 2 a 3 a § 36. V prípade nepreukázania skutočností uvedených v odseku 1 v určenej lehote dopravný prostriedok vrátane prepravovaného tovaru a veci prepadá v prospech štátu.

(5) Ak dopravca nie je vlastníkom zabezpečeného dopravného prostriedku, zaplatí pokutu vo výške 50 % hodnoty[6a]) prepravovaného tovaru a veci.

(6) Prepadnutý tovar, vec a dopravný prostriedok sa ocenia cenou obvyklou podľa osobitného predpisu.[6b])

(7) Správca dane je oprávnený prepadnutý tovar, veci a dopravný prostriedok predať v dražbe.[6c]) Ak je prepadnutý tovar alebo vec nepatrnej hodnoty, správca dane je oprávnený takýto tovar alebo vec predať v komisionálnom predaji; hodnota tovaru alebo veci nepatrnej hodnoty nesmie byť vyššia ako 1 000 Sk.

(8) Zabezpečený tovar a veci rýchlo podliehajúce skaze alebo živé zvieratá môže správca dane predať ihneď.

(9) Výťažok z predaja zabezpečeného a prepadnutého tovaru a veci sa použije na

a) náklady spojené so zabezpečením tovaru a veci,

b) úhradu daní podľa § 58 ods. 7,

c) úhradu nedoplatkov z neoprávnene použitých alebo zadržaných prostriedkov zo štátneho rozpočtu, štátnych fondov a rozpočtov obcí.

(10) Zvyšok výťažku z predaja zabezpečeného a prepadnutého tovaru a veci po použití podľa odseku 9 pripadne štátu.

(11) Správca dane určí spôsob zničenia prepadnutého tovaru alebo veci (majetku štátu), ktoré nemožno predať, a vymenuje trojčlennú komisiu, ktorá bude dozerať na zničenie takéhoto tovaru alebo veci. Náklady spojené so skladovaním a zničením prepadnutého tovaru alebo veci uhrádza fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá prepadnutý tovar alebo vec predávala,[6g]) prepravovala alebo skladovala; o zničení tohto tovaru alebo veci spíše komisia zápisnicu, ktorej kópiu pošle do 15 dní ústrednému riaditeľstvu.

§ 14b
Povinnosti prevádzkovateľov trhovísk a trhových miest

Prevádzkovatelia trhovísk a trhových miest sú povinní zabezpečiť, aby na uvedených miestach predávali len osoby, ktoré majú oprávnenie na podnikateľskú činnosť[9]) alebo inú zárobkovú činnosť[10]) a vedia preukázať spôsob nadobudnutia tovaru a veci alebo ich pôvod. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na predaj na trhových miestach pre osoby, ktoré predávajú vlastný použitý tovar a veci a vlastné poľnohospodárske produkty.

§ 14c
Zákaz predaja niektorých výrobkov na verejných priestranstvách

Na verejných priestranstvách[6d]) sa zakazuje predávať tabakové výrobky a alkoholické nápoje.[6e])

§ 15
Daňová kontrola

(1) Daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane, alebo vznik daňovej povinnosti, a to u daňového subjektu alebo na mieste, kde to účel kontroly vyžaduje. Daňová kontrola sa vykonáva v rozsahu, ktorý je nevyhnutne potrebný na dosiahnutie účelu podľa tohto zákona alebo osobitného zákona.[6ea]) Za daňovú kontrolu sa považuje aj kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo nadmerného odpočtu podľa osobitného predpisu[6eb]) a kontrola osobitného spôsobu zdaňovania príjmov daňovníkov prevádzkujúcich niektoré živnosti (ďalej len „paušálna daň“).

(2) Správca dane doručí daňovému subjektu písomné oznámenie o výkone daňovej kontroly. Toto oznámenie musí obsahovať miesto a deň začatia daňovej kontroly, druh kontrolovanej dane a kontrolované zdaňovacie obdobie. Ak z dôvodov na strane daňového subjektu nemožno začať daňovú kontrolu v deň uvedený v oznámení o výkone daňovej kontroly, daňový subjekt je povinný túto skutočnosť do ôsmich dní od doručenia oznámenia o výkone daňovej kontroly oznámiť správcovi dane a dohodnúť so správcom dane iný deň začatia daňovej kontroly, pričom daňová kontrola sa nesmie začať neskôr ako 40 dní od doručenia oznámenia o výkone daňovej kontroly.

Ak daňový subjekt neumožní vykonať daňovú kontrolu, správca dane je oprávnený zistiť základ dane a určiť daň podľa § 29 ods. 6.

(3) Správca dane je oprávnený začať daňovú kontrolu aj bez oznámenia podľa odseku 2, ak hrozí, že účtovné alebo iné doklady budú znehodnotené, zničené alebo pozmenené.

(4) V deň začatia daňovej kontroly zamestnanec správcu dane spíše zápisnicu o jej začatí. Na zápisnicu o začatí daňovej kontroly sa obdobne vzťahujú ustanovenia § 11. Zápisnica o začatí daňovej kontroly tvorí prílohu k protokolu o daňovej kontrole.

(5) Daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len „kontrolovaný daňový subjekt“), má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo

a) na predloženie služobného preukazu zamestnancom správcu dane,

b) byť prítomný na rokovaní so svojimi zamestnancami,

c) predkladať v priebehu daňovej kontroly dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia,

d) klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnom zisťovaní,

e) vyjadriť sa ku skutočnostiam zisteným pri daňovej kontrole, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť, aby v protokole boli uvedené jeho vyjadrenia k nim,

f) nahliadnuť do zapožičaných dokladov u správcu dane v jeho obvyklej úradnej dobe.

(6) Kontrolovaný daňový subjekt má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane tieto povinnosti:

a) umožniť poverenému zamestnancovi správcu dane vykonať daňovú kontrolu,

b) zabezpečiť vhodné miesto a podmienky na vykonanie daňovej kontroly,

c) poskytovať požadované informácie sám alebo ním určenou osobou,

d) predkladať účtovné a iné doklady, ktoré preukazujú hospodárske a účtovné operácie, vrátane evidencie a záznamov, ktorých vedenie bolo správcom dane uložené, a podávať k nim ústne alebo písomné vysvetlenia,

e) predkladať v priebehu daňovej kontroly všetky dostupné dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenia,

f) umožňovať vstup do sídla kontrolovaného daňového subjektu a do jeho prevádzkových priestorov a umožňovať rokovanie s jeho zamestnancom,

g) zapožičať doklady a iné veci mimo sídla alebo prevádzkových priestorov kontrolovaného daňového subjektu alebo poskytnúť výpisy, prípadne kópie (§ 14 ods. 3).

(7) Ustanovenia odseku 6 písm. a), c), d), e) a g) sa vzťahujú na fyzickú osobu, ktorá nepodniká, ak dosahuje príjmy podľa osobitného zákona.[6cc])

(8) Kontrolovaný daňový subjekt môže uplatniť u správcu dane námietku proti postupu zamestnanca správcu dane pri výkone daňovej kontroly. Námietky vybavuje zamestnanec správcu dane najbližšie nadriadený tomu zamestnancovi, voči ktorému smerujú. Tento nadriadený zamestnanec námietke vyhovie a zabezpečí nápravu alebo kontrolovanému daňovému subjektu oznámi písomne dôvody, pre ktoré nemožno námietke vyhovieť. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

(9) Prevzatie dokladov a iných vecí podľa odseku 6 písm. g) potvrdí zamestnanec správcu dane osobitne pri prevzatí. Zapožičané doklady a iné veci vráti správca dane kontrolovanému daňovému subjektu najneskôr do 30 dní od predloženia posledného dokladu alebo inej veci. V osobitne zložitých prípadoch, najmä ak je nevyhnutné vykonať vonkajšiu expertízu alebo zapožičané doklady a iné veci poskytnúť na účely trestného konania, môže túto lehotu predĺžiť najviac o 60

dní odvolací orgán (§ 48 ods. 1). O tejto skutočnosti správca dane písomne upovedomí daňový subjekt.

(10) O výsledku zistenia vyhotoví zamestnanec správcu dane protokol o daňovej kontrole, ktorý doručí kontrolovanému daňovému subjektu spolu s výzvou na jeho prerokovanie; kontrolovaný daňový subjekt je oprávnený vyjadriť sa písomne k protokolu o daňovej kontrole najneskôr v deň jeho prerokovania. Po prerokovaní protokolu o daňovej kontrole protokol podpisuje kontrolovaný daňový subjekt a zamestnanec správcu dane. Odmietnutie podpisu kontrolovaným daňovým subjektom zamestnanec správcu dane v protokole poznamená. Jedno vyhotovenie protokolu obdrží kontrolovaný daňový subjekt. Deň prerokovania protokolu je dňom jeho doručenia; to platí aj v prípade, ak kontrolovaný daňový subjekt odmietne protokol o daňovej kontrole podpísať alebo prevziať. Ak sa kontrolovaný daňový subjekt bezdôvodne nezúčastní na prerokovaní protokolu v deň určený vo výzve, ktorá mu bola doručená podľa § 17, považuje sa za deň prerokovania a doručenia protokolu o daňovej kontrole deň, ktorý je určený vo výzve na prerokovanie tohto protokolu.

(11) Protokol o daňovej kontrole musí obsahovať

a) názov a sídlo správcu dane,

b) číslo konania,

c) meno, priezvisko, trvalý pobyt kontrolovaného daňového subjektu alebo obchodné meno a sídlo kontrolovaného daňového subjektu, identifikačné číslo organizácie a daňové identifikačné číslo kontrolovaného daňového subjektu,

d) predmet daňovej kontroly a kontrolované obdobie,

e) meno zamestnanca správcu dane, ktorý vykonáva daňovú kontrolu,

f) miesto a dobu vykonávania daňovej kontroly,

g) súpis kontrolovaných dokladov,

h) preukázané kontrolné zistenia,

i) dátum vypracovania protokolu o daňovej kontrole,

j) dátum prerokovania protokolu o daňovej kontrole,

k) vlastnoručný podpis zamestnanca správcu dane, ktorý vykonáva daňovú kontrolu,

l) vlastnoručný podpis kontrolovaného daňového subjektu alebo ním povereného zástupcu.

(12) Správca dane je oprávnený opraviť alebo doplniť protokol o daňovej kontrole najneskôr v deň doručenia protokolu o daňovej kontrole kontrolovanému daňovému subjektu.

(13) Daňová kontrola je ukončená dňom doručenia protokolu o daňovej kontrole kontrolovanému daňovému subjektu podľa odseku 10. Týmto dňom sa začína vyrubovacie konanie (§ 44). Doručenie protokolu o daňovej kontrole sa považuje za úkon smerujúci na vyrubenie dane (§ 45 ods. 2).

(14) Správca dane vykoná na žiadosť súdu daňovú kontrolu u daňového subjektu v súvislosti s konkurzným konaním a vyrovnacím konaním do 60 dní odo dňa doručenia výzvy súdu. Správca dane, ktorým je daňový úrad, vždy vykoná daňovú kontrolu a správca dane, ktorým je obec, môže vykonať daňovú kontrolu u daňového subjektu, na ktorý bol vyhlásený konkurz alebo ktorému bolo povolené vyrovnanie, do 60 dní od vyhlásenia konkurzu alebo od povolenia vyrovnania. Na vykonanie týchto daňových kontrol sa nevzťahujú ustanovenia odsekov 2, 3, 7 a 13 druhej a tretej vety. Protokol z daňovej kontroly okrem náležitostí podľa odseku 11 musí obsahovať vyčíslenie rozdielu dane. Protokol z daňovej kontroly vykonanej na požiadanie súdu správca dane doručí súdu.

(15) Ak sa daňovou kontrolou vykonáva kontrola oprávnenosti vrátenia dane alebo nadmerného odpočtu podľa osobitného zákona,[6eb]) na vykonanie tejto kontroly sa nevzťahujú ustanovenia odsekov 2, 3, 7 a 13 druhej vety a odseku 14. O výsledku tejto kontroly vydá správca dane rozhodnutie do desiatich dní odo dňa ukončenia kontroly.

(16) Ustanovenia o výkone daňovej kontroly sa vzťahujú rovnako aj na orgány oprávnené vykonávať daňovú kontrolu podľa osobitných predpisov.[1a])

(17) Ustanovenia prvej časti s výnimkou § 30a sa primerane použijú aj na daňovú kontrolu.

§ 15a
Predbežné opatrenia

(1) Správca dane môže počas daňovej kontroly v rozsahu nevyhnutne potrebnom na zabezpečenie jej účelu uložiť daňovému subjektu, aby niečo vykonal, niečoho sa zdržal alebo niečo strpel.

(2) Správca dane predbežné opatrenie zruší, len čo pominie dôvod, pre ktorý bolo nariadené. Ak sa na základe výsledkov daňovej kontroly dorubí daň, predbežné opatrenie stráca účinnosť dňom úplného uhradenia daňového nedoplatku.

(3) Odvolanie voči rozhodnutiu o predbežnom opatrení nie je prípustné.

(4) Právne úkony vykonané v rozpore s uloženým predbežným opatrením sú neplatné.

§ 15b
Opakovaná kontrola

(1) Opakovanou daňovou kontrolou sa rozumie daňová kontrola tej istej dane u daňového subjektu za zdaňovacie obdobie, za ktoré už bola vykonaná,

a) ak daňový subjekt žiada o vrátenie dane dodatočným daňovým priznaním,

b) ak daňový subjekt žiadal o vrátenie dane podľa osobitného zákona,[6eb])

c) na podnet ministerstva alebo odvolacieho orgánu podľa § 48 ods. 1.

(2) Opakovanú daňovú kontrolu v prípadoch podľa odseku 1 písm. a) a b) možno začať v lehote, v ktorej môže byť podané dodatočné daňové priznanie, alebo v lehote, v ktorej môže byť vrátená daň podľa osobitných predpisov.[6eb]) Na opakovanú kontrolu sa vzťahujú ustanovenia § 15.

(3) Opakovanou daňovou kontrolou nie je

a) preverenie výsledkov daňovej kontroly v rámci konania o riadnych opravných prostriedkoch alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch,

b) daňová kontrola u daňového subjektu, na ktorý bol vyhlásený konkurz alebo ktorému bolo povolené vyrovnanie alebo na základe žiadosti súdu (§ 15 ods. 14),

c) daňová kontrola na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní.[6h])

§ 15c

Ustanovenia § 15 až 15b sa rovnako vzťahujú aj na daňovú kontrolu paušálnej dane s výnimkou § 15 ods. 7 a 15. Ustanovenia § 15 až 15b sa rovnako vzťahujú aj na daňovú kontrolu u daňového subjektu, na ktorý bol vyhlásený konkurz alebo povolené vyrovnanie, ak neskončí prevádzkovanie svojho podnikania.

§ 16
Dožiadanie

(1) Miestne príslušný správca dane môže požiadať o vykonanie jednotlivých úkonov v daňovom konaní iného vecne príslušného správcu dane, ak ten môže požadovaný úkon vykonať ľahšie, hospodárnejšie alebo rýchlejšie. Dožiadaný správca dane je povinný žiadosti vyhovieť alebo oznámiť dôvody, pre ktoré dožiadaniu nemôže vyhovieť.

(2) Spory o opodstatnenosti dožiadania rozhoduje orgán uvedený v § 3 ods. 11.

§ 17
Doručovanie

(1) Správca dane doručuje úradné písomnosti adresátovi spravidla poštou. Tieto písomnosti však môže doručiť i svojimi zamestnancami.

(2) Do vlastných rúk sa adresátovi doručujú písomnosti,

a) o ktorých tak výslovne ustanovuje tento zákon,

b) ak je deň doručenia rozhodujúci pre začiatok plynutia lehoty, ktorej nesplnenie by pre adresáta mohlo byť spojené s právnou ujmou,

c) ak tak určí správca dane.

(3) Ak nebol adresát písomnosti, ktorá má byť doručená do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, upovedomí ho doručovateľ vhodným spôsobom, že písomnosť príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak bude nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na obecnom úrade a adresáta o tom vhodným spôsobom vyrozumie. Ak si nevyzdvihne adresát písomnosť do 15 dní od jej uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

(4) Ak adresát bezdôvodne odmietne prijať písomnosť, tá je doručená dňom, keď bolo prijatie odmietnuté; na to musí doručovateľ adresáta upozorniť.

(5) Ak má adresát zástupcu s plnomocenstvom pre celé daňové konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však adresát osobne v daňovom konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť jemu i jeho zástupcovi.

(6) Ak sa daňový subjekt zdržiava v cudzine, je povinný mať zástupcu na doručovanie písomností, ktorého oznámi správcovi dane.

(7) Písomnosti určené právnickej osobe sa doručujú zamestnancom oprávneným pre tohto adresáta prijímať písomnosti. Ak nie sú, doručuje sa písomnosť, ktorá je určená do vlastných rúk, tomu, kto je oprávnený za adresáta konať; ostatné písomnosti ktorémukoľvek jeho zamestnancovi, ktorý písomnosť prijme. Rovnako sa postupuje, ak adresát ustanovil na pošte osobu na prijímanie zásielok.

(8) Písomnosti určené daňovému poradcovi, advokátovi alebo komerčnému právnikovi môžu byť doručované tiež ich zamestnancom, ktorí ním boli poverení na prijímanie písomností.

(9) Doručenie osobám uvedeným v odsekoch 4 až 8 sa považuje za doručenie adresátovi.

(10) Doručenie predpisovým zoznamom upravuje osobitný predpis.[7])

§ 18
Doručovanie do cudziny

(1) Adresátovi, ktorý sa zdržuje v cudzine a jeho pobyt je známy, sa doručujú úradné písomnosti priamo. Ak treba doručiť úradnú písomnosť do vlastných rúk adresáta, zašle sa písomnosť na medzinárodnú návratku.

(2) Ak sa adresát zdržuje v cudzine a jeho pobyt nie je známy, doručujú sa úradné písomnosti zákonnému zástupcovi alebo opatrovníkovi (§ 9 ods. 1).

§ 19
Doručenie verejnou vyhláškou

(1) Ak nie je správcovi dane známy pobyt alebo sídlo adresáta, doručí písomnosť verejnou vyhláškou. Rovnako sa postupuje aj v prípade, ak sa adresát písomnosti určenej do vlastných rúk na mieste doručenia nezdržuje, hoci ho pri plnení registračnej povinnosti (§ 31) oznámil správcovi dane ako svoj trvalý pobyt, miesto podnikania alebo sídlo, alebo ak nie je osoba oprávnená príjímať za právnickú osobu písomnosti a osoby oprávnené za právnickú osobu konať sa v sídle spoločnosti nezdržujú.

(2) Doručenie verejnou vyhláškou sa vykoná tak, že sa vyvesí po dobu 15 dní spôsobom v mieste obvyklým oznámenie o mieste uloženia písomnosti s jej presným označením. Posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia. Oznámenie o uložení písomnosti sa vyvesí v sídle správcu dane, ktorého písomnosť má byť adresátovi doručená, v mieste jeho posledného pobytu alebo sídla. Vyvesenie verejnej vyhlášky zabezpečí na dožiadanie príslušného správcu dane obec, ktorá tiež potvrdí dobu vyvesenia.

§ 20
Začatie konania

(1) Konanie je začaté dňom, keď podanie daňového subjektu došlo príslušnému správcovi dane, alebo dňom, keď správca dane alebo iné osoby, ktoré na to zákon ustanovil, vykonali voči daňovému subjektu prvý úkon v daňovom konaní.

(2) Ak tak tento alebo osobitný zákon ustanovuje, podávajú daňové subjekty o svojej daňovej povinnosti príslušnému správcovi dane priznanie, hlásenie a vyúčtovanie na predpísaných tlačivách.

(3) Iné podania v daňových veciach možno urobiť písomne alebo ústne do zápisnice alebo iným vhodným spôsobom, ak daňové predpisy výslovne neustanovujú, že majú byť vykonané písomne.

(4) Podanie urobené telegraficky, diaľnopisom a telefaxom musí byť do troch dní od odoslania urobené písomne alebo ústne do zápisnice, inak sa naň hľadí, akoby nebolo podané.

(5) Pre konanie je rozhodujúci obsah podania, i keď je nesprávne označené. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, čoho sa týka a čo sa navrhuje.

(6) Podanie sa predkladá u miestne príslušného správcu dane a na požiadanie musí byť prijatie podania potvrdené.

(7) Ak má podanie nedostatky, pre ktoré nie je spôsobilé na prerokovanie, vyzve správca dane daňový subjekt, aby ich podľa jeho pokynu a v určenej lehote odstránil. Súčasne ho poučí o následkoch spojených s ich neodstránením.

(8) Ak bude podanie opravené v určenej lehote, hľadí sa naň tak, akoby bolo predložené bez nedostatkov v deň pôvodného podania. Ak bude opravené podanie predložené až po uplynutí určenej lehoty, považuje sa za podané dňom, keď bolo podané po oprave. Ak sa výzve správcu dane nevyhovie, hľadí sa na toto podanie, akoby nebolo podané.

§ 21
Postúpenie

(1) Ak nie je správca dane, ktorému bolo podanie v daňovej veci doručené, príslušný na prerokovanie veci a na rozhodnutie, je povinný podanie bezodkladne postúpiť príslušnému správcovi dane a upovedomiť o tom toho, kto podanie urobil.

(2) Ak bola podaním dodržaná lehota, považuje sa za zachovanú i u správcu dane, ktorému vec bola postúpená.

(3) Ak dôjde správcovi dane podanie, ktorého vybavenie nepatrí do jeho pôsobnosti ani do pôsobnosti iného správcu dane, vráti ho odosielateľovi.

§ 22
Nazeranie do spisov

(1) Daňový subjekt je oprávnený nazerať do spisov týkajúcich sa jeho daňových povinností s výnimkou spisov uvedených v odseku 2. Správca dane je povinný o každom nazretí do spisu vyhotoviť úradný záznam.

(2) Daňový subjekt nie je oprávnený nazerať do úradnej korešpondencie určenej pre nadriadené orgány, do registra, do pomôcok, zápisov a rozhodnutí slúžiacich výlučne pre potreby správcu dane a ďalších podkladov, do ktorých sa nesmie umožniť nazeranie s ohľadom na povinnosť zachovať v tajnosti pomery iných daňovníkov.

(3) Na žiadosť daňového subjektu urobí správca dane zo spisového materiálu, do ktorého možno nazrieť, doslovné odpisy, overí ich zhodu s originálom, vyznačí na nich účel ich využitia a vydá ich daňovému subjektu.

Daňové tajomstvo

§ 23

(1) Daňovým tajomstvom je informácia o daňovom subjekte, ktorá sa získa v daňovom konaní alebo v súvislosti s daňovým konaním.

(2) Daňové tajomstvo je povinný zachovávať zamestnanec správcu dane, zamestnanec nadriadeného orgánu, zamestnanec orgánu príslušného na konanie o opravných prostriedkoch, zamestnanec orgánu oprávneného vykonávať kontrolu podľa osobitného zákona,[7a]) zamestnanec osôb uvedených v odseku 5 písm. k) a l); táto povinnosť sa vzťahuje aj na ich bývalého zamestnanca, ako aj na tretiu osobu zúčastnenú v daňovom konaní a ďalšie osoby, ktoré sa akokoľvek dozvedeli daňové tajomstvo.

(3) Správca dane je povinný poučiť účastníkov daňového konania a tretie osoby (§ 6) o povinnosti zachovávať daňové tajomstvo a o právnych dôsledkoch porušenia tejto povinnosti.

(4) Porušením daňového tajomstva je oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva osobe, ktorá nemá oprávnenie oboznamovať sa s daňovým tajomstvom. Osobou oprávnenou oboznamovať sa s daňovým tajomstvom je správca dane a subjekty uvedené v odseku 5.

(5) Za porušenie daňového tajomstva sa nepovažuje oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva

a) inému správcovi dane alebo inému zamestnancovi toho istého správcu dane na účely daňového konania,

b) orgánom príslušným podľa tohto zákona rozhodovať o opravných prostriedkoch na účely rozhodovania o opravných prostriedkoch,

c) nadriadenému orgánu správcu dane a odvolacím orgánom na účely prešetrenia sťažnosti, vybavenia žiadosti daňových subjektov vo veciach poskytnutia prostriedkov štátneho rozpočtu a vo veciach daní, ciel a iných platieb[7b]) a kontroly vykonávanej u správcu dane alebo jeho nadriadeného orgánu alebo odvolacieho orgánu,

d) colným orgánom na základe tohto alebo osobitného zákona,[7b])

e) prokuratúre, orgánom činným v trestnom konaní, službe kriminálnej a finančnej polície Policajného zboru na základe osobitných predpisov,[8])

f) orgánom oprávneným vykonávať kontrolu činnosti správcu dane alebo jeho nadriadeného orgánu alebo odvolacieho orgánu podľa osobitného zákona[7a]) na účely kontroly,

g) súdu na účely súdneho konania,

h) ministerstvu na účely vypracúvania koncepcií a zámerov v daňovej oblasti,

i) ústrednému riaditeľstvu a ministerstvu, ak sa poskytuje zoznam daňových dlžníkov so skutočnou výškou daňového nedoplatku,

j) vláde Slovenskej republiky v súvislosti s predkladaním informácie o daňových nedoplatkoch,

k) právnickej osobe zriadenej ministerstvom na spracovanie informácií pomocou výpočtovej techniky,

l) sociálnej poisťovni, zdravotnej poisťovni[11d]) a Národnému úradu práce o skutočnostiach, ktoré súvisia s plnením ich úloh,

m) okresným úradom a krajským úradom vo veciach poskytovania dávky sociálnej pomoci, peňažných príspevkov na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a štátnych sociálnych dávok,

n) nadriadenému orgánu správcu dane a ministerstvu v rozsahu a na účely podľa medzinárodných zmlúv,[8e])

o) právnickej osobe alebo fyzickej osobe poverenej doručením rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania podľa § 75,

p) Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky na účely spracovania údajov o vrátenej spotrebnej dani z uhľovodíkových palív a mazív podľa osobitného zákona,[8f])

r) Úradu pre štátnu pomoc na účely posudzovania, hodnotenia, schvaľovania štátnej pomoci, kontrolu jej poskytnutia a evidenciu štátnej pomoci.[8g])

(6) Za porušenie daňového tajomstva sa nepovažuje oznámenie alebo sprístupnenie daňového tajomstva s písomným súhlasom toho daňového subjektu, ktorého sa daňové tajomstvo týka.

(7) Porušením daňového tajomstva nie je zverejnenie

a) zoznamu daňových dlžníkov podľa § 23b,

b) zoznamu daňových subjektov, ktorým boli poskytnuté úľavy podľa § 103,

c) údajov o spáchaní daňového trestného činu, o ktorom bolo právoplatne rozhodnuté a odsúdenie nebolo zahladené.

(8) Porušením daňového tajomstva nie je oznámenie o registrácii platiteľa dane inému daňovému subjektu podľa § 31 ods. 18.

§ 23a

(1) Na účely podľa § 23 ods. 5 oznamuje alebo sprístupňuje daňové tajomstvo

a) riaditeľ daňového úradu alebo ním poverený zamestnanec,

b) riaditeľ ústredného riaditeľstva alebo ním poverený zamestnanec,

c) minister financií alebo ním poverený zamestnanec,

d) starosta obce alebo ním poverený zamestnanec.

(2) Správca dane, ústredné riaditeľstvo a ministerstvo zodpovedajú za vytvorenie podmienok na zachovanie daňového tajomstva. To platí aj na využívanie a sprístupňovanie daňového tajomstva evidovaného pomocou výpočtovej techniky.

§ 23b
Poskytovanie údajov

(1) Správca dane, ktorým je daňový úrad, písomne oznamuje do konca februára bežného roka daňovému subjektu, ktorý má daňový nedoplatok alebo daňový preplatok, výšku jeho daňového nedoplatku a výšku jeho daňového preplatku podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho roka v členení podľa jednotlivých druhov daní. V oznámení správca dane určí daňovému subjektu lehotu na vyjadrenie, pričom táto lehota nesmie byť kratšia ako osem dní od doručenia oznámenia. Tento postup je oprávnený uplatniť aj správca dane, ktorým je obec.

(2) Ústredné riaditeľstvo na základe postupu podľa odseku 1 vypracuje súpis daňových dlžníkov a v druhom polroku bežného roka zverejní zoznam tých daňových dlžníkov, ktorých celková suma daňových nedoplatkov presahuje u fyzickej osoby 500 000 Sk a u právnickej osoby 5 000 000 Sk.

(3) V zozname, ktorý ústredné riaditeľstvo zverejňuje podľa odseku 2, uvedie

a) meno a priezvisko fyzickej osoby, jej trvalý pobyt alebo sídlo jej prevádzkarne,

b) obchodné meno právnickej osoby a jej sídlo.

(4) Správca dane, ktorým je obec, môže zverejniť zoznam daňových dlžníkov, u ktorých eviduje podľa stavu k 31. decembru predchádzajúceho kalendárneho roka daňové nedoplatky presahujúce u fyzickej osoby sumu 5 000 Sk a u právnickej osoby sumu 50 000 Sk. V zozname môže uviesť len údaje podľa odseku 3; postup podľa odseku 1 tu platí rovnako.

§ 24
Vylúčenie zamestnancov správcu dane

(1) Zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k daňovým subjektom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti.

(2) Zamestnanec správcu dane je z daňového konania vylúčený aj v prípade, že sa v tej istej veci zúčastnil na daňovom konaní ako zamestnanec orgánu iného stupňa.

(3) Zamestnanec správcu dane, daňový subjekt a ďalšie osoby zúčastnené na daňovom konaní sú povinní neodkladne oznámiť príslušnému vedúcemu zamestnancovi správcu dane skutočnosti uvedené v odsekoch 1 a 2 a ďalšie skutočnosti nasvedčujúce o zaujatosti zamestnanca správcu dane.

(4) Zamestnanec, o ktorého nezaujatosti sú pochybnosti, smie do doby, než bude rozhodnuté o jeho nezaujatosti, vykonať vo veci len nevyhnutné úkony.

(5) O vylúčení zamestnanca z daňového konania rozhodne jeho priamo nadriadený vedúci zamestnanec, ktorý môže rozhodnúť o vylúčení i z vlastného podnetu. Pri námietke zaujatosti vedúceho zamestnanca správcu dane rozhodne o vylúčení vedúci zamestnanec orgánu najbližšie nadriadeného správcovi dane.

(6) Proti rozhodnutiu o vylúčení zamestnanca podľa odseku 5 nie je prípustné odvolanie.

§ 25
Zastavenie daňového konania

(1) Ak nie je v tomto zákone alebo osobitnom predpise ustanovené inak, daňové konanie sa zastaví, ak

a) navrhovateľ vzal späť svoj návrh skôr, ako bolo o ňom rozhodnuté, ak to zákon pripúšťa,

b) je právnym nástupcom daňového subjektu Slovenská republika,

c) sa zistí v priebehu konania, že navrhovateľ nie je podľa osobitných predpisov daňovým subjektom,

d) daňový subjekt zmeškal lehotu, ktorú nemožno ďalej predĺžiť ani odpustiť jej zmeškanie,

e) bolo vo veci už právoplatne rozhodnuté,

f) nebola s návrhom a ani dodatočne na výzvu vyrovnaná poplatková povinnosť ustanovená osobitným zákonom,

g) bol vyrovnaný daňový nedoplatok.

(2) Rozhodnutie o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b) sa nedoručuje; toto rozhodnutie sa zakladá v spisovom materiáli správcu dane.

(3) Rozhodnutie o zastavení daňového konania musí obsahovať odôvodnenie. Proti tomuto rozhodnutiu okrem rozhodnutia podľa odseku 1 písm. b) sa možno odvolať.

§ 25a
Prerušenie konania

(1) Správca dane môže konanie prerušiť, najmä ak sa začalo konanie o predbežnej otázke (§ 26) alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania (§ 20 ods. 7).

(2) Správca dane môže konanie prerušiť najdlhšie na dobu 30 dní, ak to z dôležitých dôvodov zhodne navrhnú účastníci konania.

(3) Proti rozhodnutiu o prerušení konania nie je prípustné odvolanie.

(4) Správca dane pokračuje v konaní z vlastného podnetu alebo na podnet účastníka konania, len čo pominuli prekážky, pre ktoré sa konanie prerušilo, prípadne len čo uplynula lehota uvedená v odseku 2.

(5) Ak je konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

§ 26
Predbežná otázka

(1) Ak sa v daňovom konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správca dane takýmto rozhodnutím viazaný. Inak si môže správca dane o takejto otázke urobiť úsudok alebo dať príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

(2) Správca dane si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kým bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, alebo o osobnom stave občana, ak je to v pôsobnosti iného orgánu.

§ 27
Predvolanie a predvedenie

(1) Správca dane predvolá osobu, ktorej osobná účasť v daňovom konaní je nevyhnutná, a v predvolaní súčasne upozorní na právne dôsledky nedostavenia sa. Predvolanie sa doručuje do vlastných rúk.

(2) V prípade, že sa predvolaný bez ospravedlnenia nedostaví ani po opakovanom predvolaní, môže správca dane požiadať o jeho predvedenie.

(3) O predvedenie podľa odseku 2 správca dane požiada príslušný útvar Policajného zboru, ktorý je povinný ho predviesť. O predvedenie vojakov v činnej službe alebo príslušníkov ozbrojených zborov požiada správca dane útvar, v ktorom je predvolaný služobne zaradený.

§ 28
Náklady daňového konania

(1) Ak neustanovuje tento zákon alebo osobitné predpisy[8a]) inak, náklady daňového konania hradí príslušný správca dane s výnimkou exekučných nákladov (§ 90) a nákladov, ktoré vznikli daňovému subjektu.

(2) Ak sa na výzvu správcu dane zúčastnia na daňovom konaní

a) svedkovia, patrí im náhrada hotových výdavkov a ušlej mzdy; nárok treba uplatniť u správcu dane, na ktorého výzvu sa na konaní zúčastnili, súčasne s dokladmi, ktoré preukazujú uplatňovaný nárok, do piatich pracovných dní po výsluchu, inak tento nárok zaniká,

b) znalci, audítori a tlmočníci, patrí im náhrada hotových výdavkov a odmien podľa osobitných predpisov,

c) osoby s výnimkou daňových subjektov, ktoré majú listiny a iné veci potrebné v daňovom konaní, patrí im náhrada spojená s ich predložením alebo obhliadnutím; nárok je nevyhnutné uplatniť u správcu dane, na ktorého výzvu sa na konaní zúčastnili, súčasne s dokladmi, ktoré preukazujú uplatňovaný nárok, do piatich pracovných dní od predloženia alebo obhliadnutia, inak tento nárok zaniká,

d) tretie osoby podľa § 6 ods. 3 písm. d) až g), patrí im náhrada hotových výdavkov; na uplatnenie nároku sa vzťahuje obdobne ustanovenie písmena a).

(3) O uplatňovaných nárokoch rozhodne príslušný správca dane do 15 dní odo dňa ich uplatnenia a v tejto lehote i poukáže v prospech oprávnených úhradu priznaného nároku. Proti tomuto rozhodnutiu sa možno odvolať.

(4) Ak správca dane uhradil náklady daňového konania podľa odseku 2, ktoré vznikli v dôsledku nečinnosti alebo nesplnenia zákonných povinností daňového subjektu, môže tieto náklady preniesť

na daňový subjekt. Predpísaná náhrada nákladov konania je splatná do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Proti tomuto rozhodnutiu sa možno odvolať.

§ 29
Dokazovanie

(1) Dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie.

(2) Správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

(3) Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe správcovi dane z jeho činnosti.

(4) Ako dôkaz možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti a ktoré nie sú získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov (priznania, hlásenia, odpovede na výzvy správcu dane a pod.), o svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

(5) Ak v daňovom konaní daňový subjekt nesplní svoju dôkaznú povinnosť pri určení výšky dane, môže správca výšku dane s ním dohodnúť. Na túto dohodu sa vzťahuje primerane § 11.

(6) Ak nesplní daňový subjekt pri dokazovaní ním uvádzaných skutočností niektorú zo svojich zákonných povinností, v dôsledku čoho nemožno daňovú povinnosť správne určiť a daň sa neurčí ani podľa odseku 5, alebo ak daňový subjekt vykonal úkony, ktoré svojím obsahom alebo účelom odporovali osobitnému predpisu alebo ho obchádzali a ktorých dôsledkom je zníženie základu dane, alebo v prípadoch podľa § 15 ods. 2 je správca dane pri určovaní daňovej povinnosti oprávnený použiť pomôcky, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstará bez súčinnosti s daňovým subjektom. Takýmito pomôckami môžu byť najmä listiny, výpisy z verejných záznamov, daňové spisy iných daňových subjektov, znalecké posudky, výpovede svedkov v iných daňových veciach, správy a vyjadrenia iných správcov dane, štátnych orgánov a obcí, záujmových združení a vlastné poznatky správcu dane zo zdaňovania dotknutého daňového subjektu, ako aj jemu podobných daňových subjektov.

(7) Správca dane preukazuje doručenie vlastných písomností daňovému subjektu.

(8) Daňový subjekt preukazuje všetky skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

(9) Na doklad znejúci na neexistujúcu osobu v čase vydania dokladu sa v daňovom konaní neprihliada.

§ 30
Rozhodnutie

(1) V daňovom konaní možno ukladať daňovú povinnosť alebo priznávať práva len rozhodnutím. Rozhodnutie je pre adresáta platné, len ak je riadnym spôsobom doručené alebo oznámené, ak tento alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

(2) Rozhodnutie musí obsahovať najmä

a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,

b) číslo konania, prípadne i číslo platobného výmeru, dátum rozhodnutia,

c) presné označenie osoby, o ktorej právach a povinnostiach sa rozhodovalo,

d) výrok, ktorý obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodovalo, prípadne lehotu plnenia, rozhodnutie o náhradách konania, a ak ide o peňažné plnenie, aj sumu a číslo účtu príslušnej banky, na ktorý má byť suma zaplatená,

e) poučenie o mieste, dobe a forme podania opravného prostriedku s upozornením na prípadné vylúčenie odkladného účinku,

f) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky so štátnym znakom.

(3) Rozhodnutie obsahuje odôvodnenie, ak tak ustanovuje tento zákon. V odôvodnení sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, na základe ktorých sa rozhodovalo.

(4) Ak chýba v rozhodnutí poučenie o opravných prostriedkoch alebo v poučení bolo nesprávne uvedené poučenie, že proti rozhodnutiu nie je možné podať opravný prostriedok, prípadne bola skrátená lehota na podanie opravného prostriedku alebo nie je v poučení určená lehota vôbec, uzná správca dane opravný prostriedok podaný do šiestich mesiacov po doručení rozhodnutia za včas podaný.

(5) Ak je v rozhodnutí určená pre podanie opravného prostriedku lehota dlhšia ako v tomto zákone, platí lehota uvedená v rozhodnutí.

(6) Rozhodnutie, ktorým správca dane určuje výšku dane, oznámi správca dane daňovému subjektu formou platobného alebo dodatočného platobného výmeru. O zaplatení paušálnej dane na bežné zdaňovacie obdobie vydá správca dane daňovému subjektu potvrdenie; po podaní dodatočného daňového priznania k paušálnej dani sa primerane postupuje podľa § 44 ods. 6 písm. b) bodu 1.

(7) Rozhodnutie, ktorým sa daň vyrubuje odchylne od priznania, hlásenia, dohody alebo iného oznámenia, musí obsahovať odôvodnenie.

(8) Rozhodnutie o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch musí obsahovať odôvodnenie. Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa navrhovateľovi vyhovuje v plnom rozsahu.

(9) Doručené rozhodnutie, proti ktorému nemožno uplatniť riadny opravný prostriedok, je právoplatné.

(10) Rozhodnutie je vykonateľné, ak proti nemu nemožno podať riadne opravné prostriedky alebo ak ich podanie nemá odkladný účinok a ak uplynula zároveň lehota plnenia.

§ 30a
Lehoty na rozhodnutie a opatrenia proti nečinnosti

(1) Správca dane príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní podľa tohto zákona alebo osobitného zákona[1]) je povinný v jednoduchých veciach, najmä ak možno rozhodnúť na podklade dokladov predložených daňovým subjektom, vydať rozhodnutie alebo vykonať iné opatrenie ustanovené týmto zákonom (ďalej len „rozhodnutie“) bezodkladne.

(2) V ostatných prípadoch je správca dane príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní povinný vo veci rozhodnúť do 30 dní od začatia konania alebo od vzniku inej skutočnosti rozhodujúcej na vydanie rozhodnutia. V osobitne zložitých prípadoch je povinný tak urobiť do 60 dní.

(3) Ak vzhľadom na mimoriadnu zložitosť prípadu alebo iné závažné okolnosti alebo osobitnú povahu tohto prípadu nemožno rozhodnúť ani v lehote do 60 dní, môže túto lehotu na základe písomného odôvodnenia primerane predĺžiť orgán najbližšie nadriadený správcovi dane.

(4) Ak správca dane príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní nemôže vo veci rozhodnúť v lehote do 60 dní, je povinný o tom písomne s uvedením dôvodov upovedomiť daňový subjekt.

(5) Ak správca dane príslušný na rozhodnutie v daňovom konaní je v tomto konaní nečinný a nerozhodne ani v lehotách ustanovených v odsekoch 1 a 3 a nápravu nemožno dosiahnuť inak a povaha veci to nevylučuje, je príslušný vo veci rozhodnúť orgán najbližšie nadriadený správcovi dane. V prípade nečinnosti zamestnanca správcu dane je za ustanovených podmienok povinný vo veci rozhodnúť správca dane.

(6) Ustanovenia odsekov 2 až 5 sa vzťahujú aj na konanie o riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch.

DRUHÁ ČASŤ
PRÍPRAVNÉ KONANIE

§ 31
Registračná a oznamovacia povinnosť daňových subjektov

(1) Právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá získa povolenie alebo oprávnenie na podnikateľskú činnosť[9]) alebo začne vykonávať inú zárobkovú činnosť[10]) na území Slovenskej republiky, je povinná registrovať sa do 30 dní u miestne príslušného správcu dane. Táto lehota začne plynúť nasledujúci deň po dni nadobudnutia právoplatnosti povolenia alebo oprávnenia alebo po dni, keď začne vykonávať inú zárobkovú činnosť. Na účely tohto zákona sa za deň právoplatnosti pokladá deň, keď je právnická osoba alebo fyzická osoba podľa príslušných predpisov oprávnená začať vykonávať podnikateľskú činnosť.

(2) Ak začne daňovník vykonávať činnosť alebo poberať príjmy podliehajúce dani, je povinný oznámiť túto skutočnosť správcovi dane do 30 dní.

(3) Daňovník je povinný ďalej oznámiť správcovi dane do 30 dní zriadenie prevádzkarne a jej umiestnenie na území Slovenskej republiky. Tridsať dní pred zrušením tejto prevádzkarne oznámi túto skutočnosť správcovi dane.

(4) Platiteľ dane je povinný registrovať sa u správcu dane najneskôr do 15 dní od vzniku povinnosti zrážať daň alebo preddavky na ňu, alebo daň vyberať, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

(5) Registračnú povinnosť nemá daňovník, ktorý má len náhodnú alebo jednorazovú daňovú povinnosť alebo u ktorého je predmetom zdanenia len nehnuteľnosť, ak nemá registračnú povinnosť pri inej dani. Registračná povinnosť sa ďalej nevzťahuje na daňovníkov, ktorí majú výhradne príjmy zo závislej činnosti a príjmy, z ktorých je daň vyberaná osobitnou sadzbou dane.

(6) Pri plnení svojej registračnej alebo oznamovacej povinnosti je daňový subjekt povinný oznámiť svoje plné meno alebo názov, trvalý pobyt, miesto podnikania alebo sídlo, rodné číslo alebo identifikačné číslo organizácie, ako i údaje osvedčujúce skutočnosti podľa odseku 1, ako aj čísla všetkých účtov v bankách, na ktorých sú sústredené peňažné prostriedky z jeho podnikateľskej činnosti. Ďalej uvedie údaje potrebné na určenie miestnej príslušnosti správcu dane, druhov daní, ktoré u neho prichádzajú do úvahy, ako aj svoje organizačné jednotky, a predmet podnikateľskej činnosti, ktorý bude v prevažnej miere vykonávať. Právnická osoba uvedie tiež svoj štatutárny orgán a prípadne osoby, ktoré sú okrem tohto orgánu za ňu v daňových

veciach oprávnené rokovať. Ak ide o daňový subjekt so sídlom v cudzine, uvedie vždy svojho splnomocnenca v tuzemsku pre doručovanie. Ak je so začatím činnosti spojená i povinnosť platiť preddavky na daň, uvedie údaje potrebné na určenie týchto preddavkov.

(7) Ak dôjde k zmenám skutočností uvedených v odsekoch 1 až 6, najmä ak zanikne jeho daňová povinnosť pri niektorej dani, je daňový subjekt povinný ich oznámiť správcovi dane do 15 dní odo dňa, keď vznikli. Pri zrušení činnosti je daňový subjekt povinný vrátiť správcovi dane do 15 dní od jej zrušenia osvedčenie o registrácii.

(8) Ak je daňovým subjektom osoba so sídlom alebo bydliskom v cudzine, ktorá nemá na území Slovenskej republiky prevádzkareň ani nehnuteľný majetok, je povinná sa zaregistrovať najneskôr v deň začatia dani podliehajúcej činnosti.

(9) Registrácia alebo oznámenie podľa tohto zákona sa predkladá správcovi dane na tlačive vydanom ministerstvom. Na registračnom tlačive musí daňový subjekt vyhlásiť, že ide o jeho prvú daňovú registráciu, alebo uviesť, či bol už niekedy daňovo registrovaný, a ak áno, kedy, u ktorého správcu dane, pridelené daňové identifikačné číslo, meno alebo názov, pod akým bol registrovaný, a či bola registrácia odobratá alebo zrušená a dôvody, pre ktoré sa tak stalo. Ministerstvo a ústredné riaditeľstvo môžu rozšíriť údaje požadované pri registrácii na registračnom tlačive, ak pôjde o údaje nevyhnutné na riadnu správu jednotlivých daní.

(10) Správca dane preverí údaje oznámené daňovým subjektom pri registrácii a v prípade pochybností o ich správnosti alebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje bližšie vysvetlil, zmenil alebo doplnil, a zároveň určí lehotu, v ktorej je daňový subjekt povinný na výzvu odpovedať. Ak dodrží daňový subjekt túto lehotu, považuje sa za dodržanú i lehota uvedená v odseku 1, ak inak k porušeniu lehoty uvedenej v odseku 1 nedošlo.

(11) Správca dane pridelí zaregistrovanému daňovému subjektu daňové identifikačné číslo a o vykonanej registrácii mu vydá osvedčenie. Toto číslo je daňový subjekt povinný uvádzať na všetkých daňových dokladoch (napr. na faktúrach, dobropisoch, vrubopisoch, pokladničných dokladoch a dodacích listoch), ktoré bude vydávať, a tiež pri styku so správcom dane. Pri zmenách skutočností uvedených v osvedčení je daňový subjekt povinný predložiť osvedčenie o registrácii súčasne s oznámením týchto zmien podľa odseku 7. Na tomto osvedčení správca dane vyznačí vykonané zmeny.

(12) Ak nesplní daňový subjekt svoju registračnú alebo oznamovaciu povinnosť, urobí tak správca dane z úradnej moci neodkladne, po zistení skutočností odôvodňujúcich takýto postup.

(13) Ak nesplní daňový subjekt svoju povinnosť podľa odseku 7, vykoná správca dane príslušné zmeny v registrácii alebo registráciu zruší, hneď ako zistí rozhodujúce skutočnosti.

(14) Správca dane vedie i evidenciu nezaregistrovaných daňových subjektov a subjektov, o ktorých možno predpokladať, že sa stanú daňovými subjektmi. Táto evidencia slúži výlučne správcovi dane na účely zdanenia a okrem oprávnených zamestnancov správcu dane nemôže do nej nikto nazrieť ani z nej poskytovať akékoľvek informácie, pričom nie sú dotknuté ustanovenia § 23 ods. 4 a ods. 5 písm. n).

(15) Ak je správcom dane obec, môže podľa miestnych podmienok tu ustanovenú registračnú povinnosť daňových subjektov vhodne obmedziť (okruh daňových subjektov, okruh nimi uvádzaných skutočností).

(16) Ustanovenia odsekov 1 až 13 sa nepoužijú, ak tento zákon alebo osobitný predpis ustanovuje inak.

(17) Platiteľ dane z príjmov zo závislej činnosti a funkčných požitkov je povinný predkladať do 30 dní po uplynutí kalendárneho štvrťroka prehľad o zrazených a odvedených preddavkoch na túto daň a daň vyberanú osobitnou sadzbou dane za uplynulý štvrťrok správcovi dane na tlačive, ktorého vzor určí ministerstvo.

(18) Na žiadosť daňového subjektu správca dane oznámi, či iný daňový subjekt je registrovaný ako platiteľ dane.[10a]) Na účely daňového konania sa prihliada len na písomné oznámenie tejto skutočnosti.

§ 32
Súčinnosť tretích osôb

(1) Súdy, iné štátne orgány, orgány územnej samosprávy a notári v prípadoch, keď predmet konania pred nimi podlieha dani podľa osobitných predpisov, sú povinní oznamovať správcovi dane údaje potrebné na vyrubenie a vymáhanie dane.

(2) Štátne kontrolné orgány sú povinné oznamovať správcom dane výsledky kontrol, ak majú vzťah k daňovým povinnostiam.

(3) Štátne a iné orgány a osoby, ktoré z úradnej moci alebo vzhľadom na predmet svojej činnosti vedú evidenciu osôb alebo majetku,[10d]) sú povinné na výzvu správcu dane oznámiť údaje potrebné na vyrubenie a vymáhanie daní.

(4) Osoby, ktoré majú listiny a iné veci, ktoré môžu byť dôkazným prostriedkom pri správe daní, sú povinné na výzvu správcu dane listiny a iné veci vydať alebo zapožičať.

(5) Právnické osoby a fyzické osoby, ktoré majú príjmy z podnikateľskej[9]) alebo inej zárobkovej činnosti[10]) alebo z prenájmu, ktoré v rámci tejto činnosti vykonávajú platby fyzickým osobám s výnimkou platieb za obstaranie zásob a z týchto platieb nezrážajú daň, sú povinné uskutočnené platby oznamovať miestne príslušnému správcovi dane podľa trvalého pobytu prijímateľa, ak u jednotlivej fyzickej osoby presiahne platba sumu 10 000 Sk za kalendárny rok. V oznámení sa uvedie meno, priezvisko a trvalý pobyt fyzickej osoby, prípadne miesto podnikania fyzickej osoby, vyplatená suma vrátane zrážok vykonaných podľa osobitného predpisu,[10e]) deň a dôvod platby. Oznámenie sa zašle vždy do 30 dní po uplynutí kalendárneho roku, v ktorom bola platba vykonaná.

(6) Banky[10c]) a iné peňažné ústavy sú povinné oznamovať na písomnú žiadosť správcu dane čísla bankových účtov, ich vlastníkov, stavy účtov a ich zmeny, údaje o pôžičkách, úveroch a úsporných vkladoch.[11])

(7) Na výzvu správcu dane sú mu pošty povinné oznamovať najmä totožnosť osôb, ktoré majú prenajaté poštové priehradky, a údaje o počte tam došlých zásielok a o ich odosielateľoch, úhrn súm dochádzajúcich daňovníkovi poštou alebo do jeho poštovej priehradky, totožnosť prijímateľa zásielok poste restante alebo umožniť správcovi dane tieto údaje získať na pošte a správnosť údajov oznámených poštou na mieste preveriť.

(8) Orgány spojov sú povinné oznamovať správcovi dane na jeho výzvu totožnosť užívateľov telefónnych, ďalekopisných a telefaxových staníc, ktoré nie sú uvedené vo verejne dostupných zoznamoch.

(9) Poisťovne sú povinné oznamovať správcom dane výplaty poistných plnení, ktoré nahrádzajú príjem alebo výnos, do 30 dní odo dňa plnenia.

(10) Vydavatelia tlače sú povinní oznámiť správcovi dane na jeho výzvu totožnosť a adresu podávateľa inzerátu uverejneného pod značkou.

(11) Verejní prepravcovia sú na výzvu správcu dane povinní mu oznamovať najmä odosielateľov a adresátov a skutočných príjemcov nimi prepravovaných nákladov, ako i údaje o dobe prepravy, množstve prepravovaného tovaru a charaktere zásielky.

(12) Všeobecná zdravotná poisťovňa, Sociálna poisťovňa a iné verejnoprávne inštitúcie obdobného zamerania, ako aj ostatné poisťovne[11d]) sú povinné na výzvu správcu dane oznámiť údaje o zamestnávateľoch poistencov.

(13) Obvodný úrad príslušný na vedenie matrík je povinný oznámiť správcovi dane oznámenia o úmrtiach.

§ 33
Postup pri ukončení činnosti

(1) Správca dane pri zistení, že daňový subjekt prestal vykonávať činnosť alebo poberať príjmy podliehajúce dani, urobí opatrenia potrebné na urýchlené určenie dane a na vybranie nedoplatkov na všetkých daniach za celú dobu jeho činnosti, za ktorú plynuli príjmy podliehajúce zdaneniu.

(2) Daňový subjekt zapísaný v obchodnom registri je povinný predložiť súčasne s návrhom na výmaz z obchodného registra súhlas správcu dane k návrhu na výmaz z obchodného registra. Tento súhlas je daňový subjekt povinný si od správcu dane vyžiadať.

(3) Pri postupe podľa odseku 2 správca dane prihliada na daňové nedoplatky a daň, ktorú má daňový subjekt zaplatiť v lehote splatnosti podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov.

§ 34
Vyhľadávacia činnosť

(1) Správca dane je oprávnený overovať úplnosť evidencie alebo registrácie daňových subjektov a zisťovať tiež všetky údaje týkajúce sa ich príjmov, majetkových pomerov a ďalších skutočností rozhodujúcich na správne vyrubenie a vymáhanie dane.

(2) Pri tejto činnosti má správca dane rovnaké oprávnenia ako pri miestnom zisťovaní a daňovej kontrole.

(3) Vyhľadávacia činnosť môže byť vykonávaná i bez priamej súčinnosti s daňovým subjektom.

(4) Na registráciu neprihlásené daňové subjekty zistené vyhľadávacou činnosťou sa považujú za subjekty, ktoré si nesplnili oznamovaciu povinnosť podľa § 31 tohto zákona.

§ 35
Pokuty

(1) Tomu, kto nesplnil povinnosť nepeňažnej povahy vyplývajúcu z tohto zákona alebo z osobitného predpisu alebo uloženú rozhodnutím podľa tohto zákona, môže správca dane opakovane uložiť pokutu do výšky 1 000 000 Sk. Opakovane možno uložiť pokutu, ak uloženie pokuty neviedlo k náprave a protiprávny stav trvá.

(2) Pri ukladaní pokút sa prihliada najmä na závažnosť, dobu trvania a následky protiprávneho konania.

(3) Proti rozhodnutiu o uložení pokuty sa možno odvolať. Odvolanie má odkladný účinok.

(4) Pokuta sa neuloží, ak sa zvýši daň podľa § 67.

(5) V konaní o uložení pokuty sa postupuje podľa tohto zákona.

(6) Pokutu nemožno uložiť, ak uplynuli tri roky od konca roka, v ktorom došlo ku konaniu zakladajúcemu právo na uloženie pokuty. Právo vymáhať vyrubenú pokutu sa premlčuje po piatich rokoch od vykonateľnosti rozhodnutia.

(7) Ak správca dane zistí, že daňový subjekt nepoužíva pokladnicu, uloží mu pokutu až do výšky 100 000 Sk, najmenej však 10 000 Sk. Pri opakovanom zistení podá správca dane návrh na pozastavenie podnikateľskej činnosti.[11b])

(8) Ak správca dane zistí, že daňový subjekt nevydá doklad vyhotovený pokladnicou, uloží mu pokutu od 1 000 Sk do 10 000 Sk. Pri opakovanom zistení správca dane uloží pokutu od 5 000 Sk do 50 000 Sk.

(9) Ak správca dane zistí, že daňový subjekt nevedie evidenciu podľa osobitného predpisu,[11c]) uloží mu pokutu až do výšky 100 000 Sk, najmenej však 5 000 Sk.

(10) Ak správca dane zistí, že daňový subjekt svojím zásahom vyradí z prevádzky pokladnicu, uloží mu pokutu až do výšky 100 000 Sk, najmenej však 10 000 Sk.

(11) Ustanovenia odsekov 7 až 10 sa prvý raz použijú, počnúc 1. júlom 1995.

§ 35a
Blokové konanie

(1) Ak sa nesplnenie povinnosti podľa § 35 ods. 1 preukázateľne zistí, môže správca dane uložiť fyzickej osobe pokutu do výšky 5 000 Sk aj v blokovom konaní, ak je fyzická osoba ochotná zaplatiť pokutu na mieste. Proti uloženiu pokuty sa nemožno odvolať. Ak nemožno pokutu zaplatiť na mieste, vydá sa na pokutu nezaplatenú na mieste blok s poučením o spôsobe zaplatenia pokuty miestne príslušnému správcovi dane, o lehote jej zaplatenia a následkoch nezaplatenia pokuty.

(2) Zamestnanci správcu dane sú povinní preukázať oprávnenie na ukladanie pokút v blokovom konaní služobným preukazom. Na pokutovom bloku sa vyznačí, komu, kedy a za porušenie akej zákonnej povinnosti bola pokuta uložená. Pokutový blok je súčasne potvrdením o zaplatení pokuty na mieste v hotovosti.

§ 36
Pozastavenie činnosti

(1) Ak dochádza u daňového subjektu k opakovanému porušeniu povinnosti nepeňažnej povahy, za ktorú už bola uložená pokuta podľa § 35, a nedošlo pri tom ani dodatočne k splneniu tejto povinnosti, môže správca dane pozastaviť daňovému subjektu činnosť, ktorej výsledky sú predmetom zdanenia a ktorých sa porušenie týka, až na dobu 30 dní.

(2) Pozastavenie činnosti možno uplatniť, ak neplnenie povinnosti daňovým subjektom sťažuje jeho registráciu alebo zistenie skutočností rozhodujúcich na správne a úplné určenie dane.

(3) Správca dane vyzve daňový subjekt na dodatočné splnenie jeho povinnosti a určí mu na to primeranú lehotu. Vo výzve ho súčasne upozorní na možnosť pozastavenia činnosti. Proti tejto výzve sa možno odvolať do ôsmich dní od jej doručenia. Podané odvolanie nemá odkladný účinok.

(4) Ak daňový subjekt nesplní povinnosť ani v lehote určenej vo výzve podľa odseku 3, môže správca dane vydať rozhodnutie o pozastavení činnosti daňového subjektu. Súčasťou rozhodnutia musí byť i jeho odôvodnenie a spôsob naloženia s vecami podliehajúcimi skaze, ak sú zahrnuté v tej časti majetku subjektu dane, voči ktorej je pozastavenie činnosti uplatnené, a presné

vymedzenie doby, odkedy a na ako dlho sa toto opatrenie uplatní. Proti tomuto rozhodnutiu nie sú prípustné opravné prostriedky.

(5) Pozastavenie činnosti sa uskutoční tak, že v rozhodnutí uvedený hmotný majetok sa za policajnej spolupráce uzavrie, uzamkne a zabezpečí úradným uzáverom. Daňový subjekt, u ktorého došlo k pozastaveniu činnosti, je povinný odovzdať správcovi dane do úschovy všetky kľúče od takto uzavretého majetku po dobu, po ktorú pozastavenie činnosti trvá.

(6) Ak je to možné a vhodné, môže okrem toho správca dane zabezpečiť uzavretý a uzamknutý majetok vlastným zámkom.

(7) O priebehu uplatnenia pozastavenia činnosti na mieste sa spíše zápisnica.

(8) Od okamihu, keď bol majetok zabezpečený úradným uzáverom, možno s uzavretým hmotným majetkom akokoľvek manipulovať alebo doň vstupovať len so súhlasom správcu dane a v jeho prítomnosti.

(9) Prípadné straty a škody, ktoré vzniknú daňovému subjektu z pozastavenia činnosti, vrátane ušlého zisku znáša daňový subjekt.

§ 37
Záznamová povinnosť

(1) Správca dane môže uložiť daňovému subjektu, aby okrem evidencie ustanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom viedol osobitné záznamy potrebné na správne určenie dane.

(2) Povinnosť viesť záznamy ukladá správca dane rozhodnutím, proti ktorému sa nemožno odvolať. Súčasťou rozhodnutia musí byť presné určenie zaznamenávaných údajov, ich členenie a usporiadanie vrátane nadväznosti na doklady, z ktorých sa záznam vedie.

(3) Daňovník, ktorý je povinný platiť preddavky na daň, vedie záznam s prehľadom údajov potrebných na určenie dane a v lehote určenej na platenie preddavkov predkladá správcovi dane prehľad potrebných ukazovateľov.

(4) Daňovník, ktorý uplatňuje výdavky percentom z príjmov podľa osobitného predpisu, je povinný vždy viesť evidenciu príjmov a evidenciu hnuteľného a nehnuteľného majetku.

(5) Správca dane je oprávnený kontrolovať aj v priebehu zdaňovacieho obdobia plnenie záznamovej povinnosti a ukladať rozhodnutím povinnosť odstránenia chýb. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

(6) Záznamy a doklady na ne sa vzťahujúce je daňový subjekt povinný uchovávať po dobu, v ktorej zanikne právo daň vyrubiť alebo dodatočne vyrubiť (§ 45).

TRETIA ČASŤ
VYRUBOVACIE KONANIE

§ 38
Daňové priznanie a hlásenie

(1) Daňové priznanie alebo hlásenie je povinný podať každý, komu vzniká v súlade s týmto zákonom alebo s osobitným predpisom daňová povinnosť, alebo ten, koho na to správca dane vyzve.

(2) Daňové priznanie alebo hlásenie možno účinne podať len na tlačive, ktorého vzor určí ministerstvo. Súčasťou daňového priznania alebo hlásenia sú i prílohy označené v príslušnom

tlačive. Pri dovoze plní funkciu daňového priznania písomný návrh na colné konanie alebo iný doklad potvrdzujúci prepustenie tovaru.

(3) Daňové priznanie alebo hlásenie sa podáva najneskôr do 31. marca roku nasledujúceho po uplynutí zdaňovacieho obdobia, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. V tejto lehote je daňový subjekt povinný daň i zaplatiť, ak osobitný predpis neustanovuje inak.[8b])

(4) Ak je zdaňovacie obdobie kratšie ako jeden rok, podáva sa daňové priznanie alebo hlásenie do 15 dní po jeho uplynutí. Ak nevznikne v zdaňovacom období daňová povinnosť, oznámi túto skutočnosť daňový subjekt správcovi dane v rovnakej lehote. Túto lehotu nemožno predĺžiť.

(5) Ak sa daňová povinnosť plní pri prechode štátnych hraníc, je daňový subjekt povinný súčasne predložiť daňové priznanie.

(6) Správca dane môže na žiadosť daňovníka alebo daňového poradcu alebo i z vlastného podnetu predĺžiť lehotu na podanie daňového priznania najviac o tri mesiace. Proti rozhodnutiu o predĺžení lehoty sa nemožno odvolať.

(7) Ak daňovník zomrie, je povinný podať daňové priznanie za príslušnú časť roka jeho právny nástupca. Ak je právnych nástupcov viac, podá priznanie ktorýkoľvek z nich. Ak sa nedohodnú, ktorý z nich priznanie podá, určí ho správca dane. Ak je právnym nástupcom Slovenská republika, daňové priznanie nepodáva. Ak nie je známy právny nástupca alebo právny nástupca zomrie, podá priznanie zástupca ustanovený správcom dane. Priznanie sa podáva do troch mesiacov po úmrtí daňovníka alebo po ustanovení zástupcu, pričom správca dane môže túto lehotu na žiadosť predĺžiť.

(8) Ak daňovník pred svojím úmrtím nepodal daňové priznanie za predchádzajúce zdaňovacie obdobie, ak mal povinnosť podať daňové priznanie a daň nebola vyrubená, je právny nástupca s výnimkou právneho nástupníctva Slovenskej republiky povinný podať priznanie za zomretého daňovníka do troch mesiacov po úmrtí daňovníka. Ak nie je známy právny nástupca alebo dedič, priznanie podá zástupca ustanovený správcom dane. Správca dane môže túto lehotu zo závažných dôvodov na žiadosť predĺžiť.

(9) Ak zanikne daňovník bez vykonania likvidácie, je jeho právny nástupca alebo orgán, ktorý o zrušení rozhodol, povinný podať do konca nasledujúceho mesiaca od jeho zániku priznanie za uplynulú časť zdaňovacieho obdobia. Správca dane môže túto lehotu v odôvodnených prípadoch predĺžiť až na tri mesiace.

(10) Daňovník zostaví účtovnú závierku ku dňu jeho zrušenia a najneskôr do konca nasledujúceho mesiaca podá daňové priznanie a vyrovná daňovú povinnosť. Po skončení likvidácie alebo po uplynutí času podľa osobitného predpisu[8c]) je likvidátor povinný podať do konca nasledujúceho mesiaca priznanie po celý čas likvidácie a v priznaní uviesť aj hospodársky výsledok z predaja obchodného majetku a výšku likvidačného zostatku vyčíslenú na účely zdanenia podielu podľa osobitného predpisu.[8d])

(11) Pri zrušení trvalej prevádzkarne na území Slovenskej republiky sú subjekty so sídlom v cudzine povinné podať priznanie najneskôr do konca nasledujúceho mesiaca za uplynulú časť roka.

(12) Pri zániku daňovníka sa nesmie jeho majetok rozdeliť medzi zakladateľa alebo medzi spoločníkov pred zaplatením dane.

(13) V prípadoch uvedených v odsekoch 6 až 11 je daňová povinnosť splatná v lehote na podanie daňového priznania.

(14) Daňový subjekt je povinný v daňovom priznaní alebo hlásení daň si sám vypočítať a uviesť tiež prípadné výnimky, oslobodenie, zvýhodnenie, úľavy, odpočty a vyčísliť ich výšku.

(15) Skutočnosti rozhodujúce na vyrubenie dane sa posudzujú pre každé zdaňovacie obdobie samostatne.

(16) Platiteľ dane z príjmov zo závislej činnosti a funkčných požitkov je povinný predkladať do 31. marca nasledujúceho roka hlásenie o vyúčtovaní dane z príjmov fyzických osôb zo závislej činnosti a funkčných požitkov za predchádzajúce zdaňovacie obdobie správcovi dane na tlačive, ktorého vzor určí ministerstvo.

(17) Ak sa daňovník zrušuje s likvidáciou alebo vyhlásením konkurzu alebo daňovníkovi bolo povolené vyrovnanie alebo potvrdené nútené vyrovnanie, podáva sa daňové priznanie do jedného mesiaca od skončenia zdaňovacieho obdobia podľa osobitného zákona; v tejto lehote sa musí daň aj zaplatiť.

§ 39
Opravné a dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie

(1) Pred uplynutím lehoty na podanie daňového priznania alebo hlásenia môže daňový subjekt podať opravné priznanie alebo hlásenie. Na vyrubovacie konanie sa použije opravné priznanie alebo hlásenie a na predchádzajúce priznanie alebo hlásenie sa neprihliada.

(2) Ak zistí daňový subjekt, že jeho daňová povinnosť má byť vyššia, ako bola uvedená v daňovom priznaní alebo hlásení alebo správcom dane vyrubená, je povinný predložiť do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení dodatočné priznanie alebo hlásenie. V rovnakej lehote je dodatočne priznaná daň splatná.

(3) Dodatočné priznanie alebo hlásenie môže daňový subjekt predložiť aj v tom prípade, ak zistí, že jeho daňová povinnosť má byť nižšia, ako bola uvedená v daňovom priznaní alebo hlásení alebo správcom dane vyrubená. Znížiť základ dane na základe dodatočného daňového priznania alebo hlásenia možno len v prípade uplatnenia skutočností, ktoré neboli predmetom daňovej kontroly alebo opakovanej daňovej kontroly. Dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie nemôže daňový subjekt predložiť po uplynutí jedného roka od ukončenia daňovej kontroly.

(4) Dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie nemožno podať po doručení oznámenia o výkone daňovej kontroly alebo opakovanej daňovej kontroly za obdobie, ktorého by sa dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie týkalo, a to až do jej skončenia. Ak sa začala daňová kontrola podľa § 15 ods. 3 alebo podľa § 15 ods. 14, alebo podľa § 15 ods. 15 alebo opakovaná daňová kontrola, dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie nemožno podať po dobu jej výkonu.

(5) Opravné alebo dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie sa podáva na tlačive, ktoré musí byť označené ako opravné alebo dodatočné. V dodatočnom daňovom priznaní alebo hlásení sa vyznačia aj rozdiely oproti pôvodne podanému daňovému priznaniu alebo hláseniu.

§ 40
Majetkové priznanie

(1) Fyzické osoby, ktoré majú v Slovenskej republike trvalý pobyt alebo sa tu obvykle zdržujú,[3]) a právnické osoby zaoberajúce sa podnikateľskou činnosťou so sídlom na území Slovenskej republiky podávajú majetkové priznanie s uvedením majetku, ktorý vlastnia v tuzemsku i v cudzine.

(2) Fyzické osoby, ktoré nemajú v Slovenskej republike trvalý pobyt ani sa tu obvykle nezdržujú, a právnické osoby so sídlom v cudzine podávajú majetkové priznanie s uvedením nehnuteľného majetku, ktorý vlastnia v Slovenskej republike.

(3) Majetkové priznanie sa podáva vždy do 30. septembra podľa stavu k 1. januáru roka, v ktorom sa priznanie podáva. Prvýkrát sa priznanie podáva v roku 1993, ďalej v roku 1995 a potom vždy po troch rokoch. Priznanie sa podáva správcovi dane miestne príslušnému k správe dane z príjmov. Pri tom sa primerane postupuje podľa ustanovení § 38, 39 a 41.

(4) Na základe majetkového priznania osôb zistí správca dane prírastky majetku v jednotlivých rokoch.

(5) Majetkové priznanie musí menovite obsahovať

a) všetok nehnuteľný majetok,

b) hnuteľné veci,

c) majetkové práva a iné majetkové hodnoty.

(6) Majetok uvedený v odseku 5 písm. a) sa ocení cenou obstarania, ktorou je pri odplatnom nadobudnutí takéhoto majetku dohodnutá kúpna cena, pri bezodplatnom nadobudnutí cena podľa osobitného predpisu[11da]) a pri vlastnej výstavbe výdavky na obstaranie takéhoto majetku, a majetok uvedený v odseku 5 písm. b) a c) si daňový subjekt na tieto účely ocení cenou obvyklou. Majetok uvedený v odseku 5 písm. a) sa v priznaní uvedie vždy a majetok uvedený v odseku 5 písm. b) a c) len vtedy, ak jeho súhrnná hodnota je vyššia ako 1 000 000 Sk. Pri nižších hodnotách je priznanie dobrovoľné. Na výzvu správcu dane sú osoby uvedené v odsekoch 1 a 2 povinné predložiť majetkové priznanie, ak ide o majetok, ktorého súhrnná hodnota je nižšia ako 1 000 000 Sk.

(7) Majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov sa na tieto účely delí rovnakým dielom, ak nebolo dohodou manželov určené inak. Ak jeden z manželov podniká, podáva majetkové priznanie za majetok určený na podnikanie ten z manželov, ktorý podniká. Ak podnikajú obidvaja manželia spoločne, podáva majetkové priznanie každý z manželov v rozsahu svojho podielu na podnikaní alebo podielu na príjmoch z tohto podnikania.

(8) Na výzvu správcu dane sú povinné osoby uvedené v odsekoch 1 a 2 preukázať, či boli majetkové prírastky obstarané zo zdanených príjmov. Táto povinnosť sa vzťahuje i na majetok, ktorý síce ku dňu rozhodujúcemu pre podanie majetkového priznania už predkladateľ nevlastnil, ale ho nadobudol v období od predchádzajúceho majetkového priznania.

(9) Zistené majetkové prírastky, pri ktorých nebolo preukázané ich obstaranie zo zdanených príjmov, využije správca dane na dodatočné overenie správnosti zdanenia za dobu, keď k použitiu nezdanených prostriedkov došlo, a podľa pomôcok daň dodatočne vyrubí.

(10) Z majetkových prírastkov, pri ktorých zdanenie nebolo preukázané, správca dane vyrubí daň z príjmov. Časť majetkového prírastku, ktorá vyplynula iba zo zmeny cenových predpisov, prípadne zmeny všeobecnej ceny, nepodlieha dani.

(11) Právo dodatočne vyrubiť daň na základe majetkového priznania zaniká po 20 rokoch, počínajúc rokom nasledujúcim po roku, v ktorom povinnosť podať majetkové priznanie vznikla.

(12) Správca dane má právo preveriť správnosť a úplnosť údajov uvedených v majetkovom priznaní. Na túto kontrolu sa vzťahuje primerane § 15.

(13) Ministerstvo ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý majetok sa v majetkovom priznaní neuvádza.

§ 41
Vytýkacie konanie

(1) Ak vzniknú pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti podaného priznania alebo hlásenia a dokladov predložených daňovníkom alebo o pravdivosti údajov v nich uvedených, oznámi správca dane tieto pochybnosti daňovníkovi a vyzve ho, aby sa k nim vyjadril, najmä aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil alebo pravdivosť údajov riadne preukázal.

(2) Vo výzve daňovníkovi určí správca dane primeranú lehotu na vyjadrenie, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, a poučí ho o následkoch spojených s neodstránením pochybností alebo nedodržaním určenej lehoty.

§ 42
Určenie dane v prípade nepodania daňového priznania alebo hlásenia

Ak nebolo podané daňové priznanie alebo hlásenie včas, a to ani po výzve správcu dane, alebo neboli na výzvu v určenej lehote odstránené chyby, je správca dane oprávnený zistiť základ dane a určiť daň podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si sám zaobstará, a to i bez súčinnosti s daňovým subjektom.

§ 43
Zákaz prenosu daňovej povinnosti

Dohody uzavreté s tým, že daňovú povinnosť znáša namiesto daňového subjektu úplne alebo čiastočne iná osoba, nie sú pre daňové konanie právne účinné, ak neustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis inak.

§ 44
Vyrubenie dane a jej doplatku

(1) Podľa výsledkov vyrubovacieho konania určí správca daň, ktorá má byť daňovému subjektu vyrubená.

(2) Ak sa daňová povinnosť odchyľuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo hlásení alebo od dane, ktorú daňový subjekt v daňovom konaní uznal, musí byť zo spisového materiálu zrejmé, podľa akých pomôcok alebo na akom podklade správca dane dorubil daň odlišne, ako i dôvody tohto rozdielu. Obdobne musí byť zo spisového materiálu zrejmé, ako bol zistený daňový základ a určená daň stanovená, ak sa tak stalo bez priznania alebo hlásenia daňového subjektu.

(3) Ak správca dane vyrubí daň podľa pomôcok, ktoré má k dispozícii alebo ktoré si zaobstaral, prihliadne tiež na zistené okolnosti, z ktorých vyplývajú výhody pre daňovníka, i keď ním neboli v konaní uplatnené.

(4) O určenom základe dane a vyrubenej dani vyrozumie správca dane daňový subjekt platobným výmerom, ak neustanovuje tento zákon alebo osobitný predpis inak.

(5) Za vyrubenie dane sa považuje podané daňové priznanie alebo hlásenie. Za deň vyrubenia dane sa považuje posledný deň lehoty na podanie daňového priznania alebo hlásenia. Ak bolo daňové priznanie alebo hlásenie podané oneskorene, za deň vyrubenia dane sa považuje deň, keď bolo správcovi dane doručené. Toto sa vzťahuje aj na dodatočné daňové priznanie alebo hlásenie s tým, že za deň vyrubenia dane sa považuje deň doručenia daňového priznania alebo hlásenia správcovi dane. Pri paušálnej dani sa za vyrubenie dane považuje doručené potvrdenie o zaplatení paušálnej dane na bežné zdaňovacie obdobie.

(6) Ak sa u daňového subjektu vykoná daňová kontrola alebo opakovaná daňová kontrola, správca dane vydá do 15 dní od jej skončenia (§ 15 ods. 13)

a) platobný výmer, ak

1. sa daň zistená po daňovej kontrole alebo po opakovanej daňovej kontrole neodlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo hlásení, alebo oznámení, alebo v potvrdení o zaplatení paušálnej dane na bežné zdaňovacie obdobie,
2. daň zaplatená podľa osobitných zákonov bez podania daňového priznania alebo hlásenia, alebo oznámenia sa neodlišuje od dane, ktorá mala byť podľa osobitných zákonov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia, alebo oznámenia, zistenej daňovou kontrolou,
3. daň mala byť podľa osobitných predpisov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia, alebo oznámenia, ale daňový subjekt túto daň ani čiastočne nezaplatil.

b) dodatočný platobný výmer, ak

1. sa daň zistená po daňovej kontrole alebo opakovanej daňovej kontrole odlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo hlásení, alebo oznámení, alebo v potvrdení o zaplatení paušálnej dane na bežné zdaňovacie obdobie,
2. daň zaplatená podľa osobitných zákonov bez podania daňového priznania alebo hlásenia, alebo oznámenia sa odlišuje od dane, ktorá mala byť podľa osobitných zákonov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia, alebo oznámenia, zistenej daňovou kontrolou alebo opakovanou daňovou kontrolou,
3. daň mala byť podľa osobitných zákonov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia, alebo oznámenia a daňový subjekt túto daň aspoň čiastočne zaplatil.

(7) V odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru možno napadnúť len vyrubený rozdiel dane. Odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa doručenia dodatočného platobného výmeru.

(8) Tlačivá platobných výmerov, predpisových zoznamov a vyhlášok k nim vydá ministerstvo a ústredné riaditeľstvo.

§ 45
Zánik práva vyrubiť daň

(1) Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, nemožno vyrubiť daň ani jej doplatok alebo priznať nárok na daňový odpočet po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie, alebo v ňom vznikla daňová povinnosť bez toho, aby tu súčasne bola povinnosť daňové priznanie alebo hlásenie podať.

(2) Ak bol pred uplynutím tejto lehoty vykonaný úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo jej doplatku, plynie päťročná lehota znovu od konca roka, v ktorom bol daňový subjekt o tomto úkone vyrozumený. Vyrubiť a dodatočne vyrubiť daň však možno najneskôr do desiatich rokov od konca zdaňovacieho obdobia, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie alebo v ktorom vznikla daňová povinnosť bez súčasnej povinnosti podať daňové priznanie alebo hlásenie.

(3) Pri uplatnení medzinárodných zmlúv v oblasti daní, ktorými je Slovenská republika viazaná, možno daňovému subjektu vyrubiť daň alebo dodatočne vyrubiť daň najneskôr do desiatich rokov od skončenia zdaňovacieho obdobia, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie alebo v ktorom vznikla daňová povinnosť bez súčasnej povinnosti podať daňové priznanie alebo hlásenie, a to aj v prípade, ak daň má byť nižšia; v týchto prípadoch sa nepoužijú ustanovenia odsekov 1 a 2.

ŠTVRTÁ ČASŤ
RIADNE OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

§ 46
Odvolanie

(1) Proti určeniu dane správcom dane a proti iným rozhodnutiam, pre ktoré je to zákonom ustanovené, sa účastník konania môže odvolať, ak sa odvolania nevzdal písomne alebo ústne do zápisnice.

(2) Proti rozhodnutiam, najmä proti výzvam podľa § 41, ktoré predchádzali určeniu dane, sa nemožno odvolať ani uplatniť mimoriadny opravný prostriedok.

(3) Odvolanie sa podáva písomne alebo ústne do zápisnice u správcu dane, ktorého rozhodnutie je odvolaním napadnuté.

(4) Odvolanie musí obsahovať

a) presné označenie správcu dane,

b) presné označenie odvolávajúceho sa,

c) číslo konania, prípadne číslo platobného výmeru, proti ktorému odvolanie smeruje,

d) uvedenie rozporu s právnymi predpismi, skutkovým stavom alebo inými dôvodmi, ktoré preukazujú nesprávnosť alebo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia,

e) dôkazy k tvrdeniam uvedeným v odvolaní, ak sa v odvolaní nenamieta len rozpor s právnymi predpismi,

f) navrhované zmeny alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

(5) Odvolanie možno podať do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, ak nie je v tomto zákone ustanovené inak. Ak neobsahuje podané odvolanie zákonom predpísané náležitosti, vyzve správca dane odvolávajúceho sa na jeho doplnenie s poučením, v akom smere musí byť doplnené, a o následkoch nevyhovenia výzve a určí na to primeranú lehotu, najmenej 15 dní. Ak vyhovie odvolávajúci sa tejto výzve v plnom rozsahu, považuje sa odvolanie za včas a riadne podané. Ak nevyhovie odvolávajúci sa výzve, správca dane odvolacie konanie zastaví. Proti rozhodnutiu o zastavení konania je odvolanie prípustné.

(6) Ak nemôže správca dane posúdiť všetky údaje odvolania na základe výsledkov už vykonaného konania, konanie doplní.

(7) Do doby, pokiaľ nie je o odvolaní rozhodnuté, môže odvolávajúci sa údaje svojho odvolania doplňovať a pozmeňovať.

(8) Ak odvolávajúci vezme svoje odvolanie späť, nemôže podať v tej istej veci odvolanie nové, i keby ešte odvolacia lehota neuplynula. Oznámenie o späťvzatí odvolania musí byť podané písomne alebo ústne do zápisnice. Ak sú v dobe od podania odvolania do jeho späťvzatia vykonané správcom dane v konaní úkony, späťvzatím sa nezrušujú a možno ich využiť v ďalšom konaní.

(9) Odvolanie nemá odkladný účinok, ak neustanovuje tento zákon inak.

(10) Odvolanie je neprípustné, ak smeruje len proti odôvodneniu rozhodnutia bez toho, aby súčasne bol napadnutý jeho výrok.

§ 47
Postup správcu dane

(1) Správca dane, ktorého rozhodnutie je odvolaním napadnuté, môže rozhodnúť o odvolaní sám, ak mu v plnom rozsahu vyhovie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať. Správca dane môže rozhodnúť o odvolaní i v prípade, že mu vyhovie iba čiastočne. Proti takémuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné.

(2) Rozhodnutie podľa odseku 1 musí obsahovať odôvodnenie, ak sa ním nevyhovuje odvolaniu v plnom rozsahu. V odôvodnení sa musí správca dane vysporiadať so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní.

(3) Ak správca dane o odvolaní podľa odsekov 1 a 2 nerozhodne sám, postúpi odvolanie spolu s výsledkami doplneného konania, s úplným spisovým materiálom a s predkladacou správou na rozhodnutie odvolaciemu orgánu.

(4) Predkladacia správa musí obsahovať najmä tieto údaje:

a) zhrnutie výsledkov doplneného konania,

b) stanovisko ku všetkým dôvodom odvolania,

c) návrh na výrok rozhodnutia o odvolaní.

(5) Správca dane odvolanie zamietne, ak

a) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie neprípustné,

b) je podané po určenej lehote,

c) je podané osobou na to nepríslušnou.

(6) Správca dane nevydáva rozhodnutie o zamietnutí odvolania podľa odseku 5.

§ 48
Postup odvolacieho orgánu

(1) Odvolacím orgánom je orgán najbližšie nadriadený správcovi dane, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V prípade, že napadnuté rozhodnutie vydal orgán najbližšie nadriadený správcovi dane, odvolacím orgánom je ministerstvo.

(2) Odvolací orgán preskúma odvolaním napadnuté rozhodnutie vždy v rozsahu požadovanom v odvolaní. Ak vyjdú pri preskúmavaní najavo skutkové či právne okolnosti odvolávajúcim sa neuplatnené, ktoré majú podstatný vplyv na výrok rozhodnutia, možno na ne pri rozhodovaní prihliadnuť. Pritom nie je odvolací orgán viazaný len návrhmi odvolávajúceho sa a môže zmeniť rozhodnutie odvolaním napadnuté i v neprospech odvolávajúceho sa. V rámci odvolacieho konania môže odvolací orgán výsledky daňového konania doplňovať, odstraňovať chyby konania alebo toto doplnenie alebo odstránenie chýb uložiť správcovi dane s určením primeranej lehoty.

(3) Ustanovenia prvej časti a § 41 sa primerane použijú aj na odvolacie konanie.

(4) Ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok alebo o dani dohodnutej v daňovom konaní, skúma odvolací orgán iba dodržanie zákonných podmienok na použitie tohto spôsobu určenia dane. Ak zistí odvolací orgán, že tieto zákonné podmienky boli dodržané, odvolanie pre jeho neodôvodnenosť zamietne.

(5) Odvolací orgán rozhodnutie preskúma s výnimkou podľa odseku 4. Rozhodnutie v odôvodnených prípadoch zmení alebo zruší, inak napadnuté rozhodnutie potvrdí. Odvolací orgán

rozhodnutie zruší a vec vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody. Ak odvolací orgán rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, správca dane alebo orgán, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, je viazaný právnym názorom odvolacieho orgánu.

(6) Rozhodnutie o odvolaní musí obsahovať odôvodnenie, ak sa ním nevyhovuje odvolaniu v plnom rozsahu. V odôvodnení sa musí odvolací orgán vysporiadať so všetkými námietkami uvedenými v odvolaní.

(7) Ak vyplýva z povahy veci, že odvolanie môže podať niekoľko daňových subjektov, a ak sa odvolá len niektorý z nich, vyrozumie o tom odvolací orgán všetky ostatné dotknuté daňové subjekty a vyzve ich, aby sa k podanému odvolaniu v ním určenej lehote vyjadrili. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Na vyjadrenie doručené po určenej lehote sa v ďalšom konaní neprihliada. Prípadná zmena daňovej povinnosti vyplývajúca z rozhodnutia o odvolaní sa vzťahuje na všetky daňové subjekty.

(8) Proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu sa nemožno odvolať.

§ 49
Sťažnosť

(1) Ak má daňovník pochybnosť o správnosti zrazenej dane, požiada platiteľa dane v lehote 60 dní odo dňa, keď k zrážke došlo, o vysvetlenie. V žiadosti uvedie dôvody preukazujúce jeho pochybnosti.

(2) Platiteľ dane je povinný oznámiť daňovníkovi požadované údaje do 30 dní odo dňa, keď žiadosť obdržal, a v tej istej lehote prípadnú chybu opraviť.

(3) Ak nesúhlasí daňovník s postupom platiteľa dane, môže podať sťažnosť na postup platiteľa dane správcovi dane, v ktorého obvode má platiteľ sídlo alebo trvalý pobyt, a to do 30 dní odo dňa, keď daňovník obdržal oznámenie platiteľa dane.

(4) Správca dane o sťažnosti rozhodne a rozhodnutie doručí daňovníkovi i platiteľovi dane. Rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie. Na konanie o sťažnosti sa nevzťahuje osobitný predpis.[12])

(5) Proti tomuto rozhodnutiu sa môže odvolať daňovník i platiteľ dane v lehote do 30 dní odo dňa jeho doručenia.

§ 50
Námietka a reklamácia

(1) Daňový subjekt môže uplatniť námietku v prípadoch ustanovených týmto zákonom a proti postupu zamestnanca správcu dane v daňovom konaní.

(2) Námietku musí podať daňový subjekt písomne alebo ústne do zápisnice do ôsmich dní odo dňa, keď sa o namietaných skutočnostiach dozvedel. Podaná námietka nemá odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Správca dane posúdi námietky, rozhodne o nich a toto rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie. Proti tomuto rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

(4) Proti postupu správcu dane pri platení a evidencii dane môže daňový dlžník [§ 1a písm. g)] podať reklamáciu. Na podmienky a spôsob vybavenia sa primerane vzťahujú odseky 2 a 3.

PIATA ČASŤ
MIMORIADNE OPRAVNÉ PROSTRIEDKY

§ 51
Obnova konania

(1) Konanie ukončené právoplatným rozhodnutím sa obnoví na žiadosť účastníka konania alebo z úradnej moci, ak

a) vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré mohli mať podstatný vplyv na výrok rozhodnutia a nemohli sa v konaní uplatniť bez zavinenia účastníka konania,

b) rozhodnutie bolo vydané na základe dôkazov, ktoré sa ukázali ako nepravdivé, alebo rozhodnutie sa dosiahlo trestným činom,

c) rozhodnutie záviselo od posúdenia predbežnej otázky, o ktorej príslušný orgán rozhodol inak.

(2) Žiadosť o obnovu konania sa podáva u správcu dane, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

(3) Žiadosť musí byť podaná do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa žiadateľ preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však pred uplynutím lehoty, v ktorej zaniká právo daň vyrubiť. Tieto lehoty nemožno predĺžiť ani odpustiť ich zmeškanie.

(4) V návrhu na obnovu konania musia byť uvedené dôkazy preukazujúce odôvodnenosť návrhu a dodržanie lehôt.

(5) Ak prešla miestna príslušnosť zo správcu dane, ktorý pôvodne vo veci rozhodol, na iného správcu dane, návrh na obnovu konania sa podáva u správcu dane, ktorý je miestne príslušný v dobe podania návrhu.

§ 52
Postup pri obnove konania

(1) Obnovu konania povoľuje alebo nariaďuje správca dane. Ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, povoľuje alebo nariaďuje obnovu konania tento orgán. Povoliť alebo nariadiť obnovu konania ukončeného právoplatnou daňovou exekučnou výzvou (§ 76) nie je prípustné.

(2) Obnova konania sa môže povoliť alebo nariadiť, ak nezaniklo právo na vyrubenie dane.

(3) Pri zmene miestnej príslušnosti rozhoduje o návrhu na obnovu konania alebo ju nariaďuje správca dane, ktorý je miestne príslušný v deň podania tohto návrhu. Ak rozhodol v poslednom stupni iný orgán ako správca dane, rozhoduje pri zmene miestnej príslušnosti o návrhu na obnovu konania alebo ju nariaďuje orgán, ktorý je miestne príslušný v dobe podania návrhu.

(4) V rozhodnutí o povolení alebo nariadení obnovy konania sa uvedie, v akom rozsahu sa konanie obnovuje a z akých dôvodov.

(5) Proti rozhodnutiu o povolení alebo nariadení obnovy konania sa nemožno odvolať. Ak bola rozhodnutím zamietnutá žiadosť o obnovu konania, možno sa proti nemu odvolať.

(6) Nové konanie vo veci vykoná správca dane, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni; ak rozhodol o obnove konania odvolací orgán, je správca dane pri konaní viazaný jeho právnym názorom.

(7) Ak konanie alebo jeho jednotlivé úkony neboli dotknuté dôvodom, pre ktorý sa obnova povoľuje alebo nariaďuje, zostávajú v platnosti.

(8) Novým rozhodnutím vo veci sa pôvodné rozhodnutie zrušuje, ak sa ho dôvod obnovy týka. Proti novému rozhodnutiu vo veci sa možno odvolať.

§ 53
Preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania

(1) Rozhodnutie, ktoré je právoplatné, s výnimkou daňovej exekučnej výzvy, môže z vlastného alebo iného podnetu preskúmať orgán najbližšie nadriadený orgánu, ktorý toto rozhodnutie vydal; ak ide o rozhodnutie ministerstva, minister financií Slovenskej republiky na základe návrhu ním ustanovenej osobitnej komisie. Rozhodnutie ministra financií Slovenskej republiky nemožno preskúmavať.

(2) Ak bolo rozhodnutie vydané v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom, orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia toto rozhodnutie zmení alebo zruší. Orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia rozhodnutie zruší a vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutie, ak sú na to dôvody.

(3) Pri preskúmaní rozhodnutia vychádza príslušný orgán z právneho stavu a skutkových okolností v čase vydania rozhodnutia. Nemôže preto zrušiť rozhodnutie, ak sa po jeho vydaní dodatočne zmenili rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo.

(4) Podnetu účastníka konania na preskúmanie rozhodnutia môže v plnom rozsahu vyhovieť aj orgán, ktorý rozhodnutie vydal, ak sa rozhodnutie netýka iného účastníka konania alebo ak s tým súhlasia ostatní účastníci konania.

(5) Príslušný orgán nemôže mimo odvolacieho konania rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť po uplynutí troch rokov od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

(6) Proti rozhodnutiu, ktorým sa zrušuje alebo mení rozhodnutie mimo odvolacieho konania, sa nemožno odvolať.

§ 54
Opravy zrejmých omylov a nesprávností

(1) Vyrubenú daň správca dane rozhodnutím opraví alebo zruší na žiadosť alebo z úradnej moci, ak

a) bola vyrubená niekomu, kto podľa zákona ju nie je povinný platiť,

b) prišlo pri určení daňovej povinnosti k chybe v počítaní, písaní alebo inému omylu, najmä ak ide o určenie dvojitej daňovej povinnosti pri tej istej dani a u toho istého daňového subjektu.

(2) Zhodne s opravou daňovej povinnosti sa opraví tiež príslušenstvo dane.

(3) Ustanovenie odseku 1 písm. b) sa použije primerane i pri oprave zrejmých nesprávností v iných rozhodnutiach alebo opatreniach, ktorými nebola určená daňová povinnosť.

(4) Opravy alebo zrušenie vyrubenej dane nemožno vykonať, ak zaniklo právo daň vyrubiť alebo dodatočne vyrubiť.

(5) Proti takýmto rozhodnutiam sa možno odvolať.

§ 55

Zrušený.

ŠIESTA ČASŤ
PLATENIE DANÍ

§ 56
Základné pojmy

(1) Daňová povinnosť vzniká okamihom, keď nastali skutočnosti zakladajúce daňovú povinnosť podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov.

(2) Daňová povinnosť, ktorá vznikla pred smrťou fyzickej osoby, prechádza na dediča.

(3) Daňová povinnosť zaniknutých právnických osôb prechádza na ich právneho nástupcu.

(4) Daňový nedoplatok sú povinní zaplatiť tiež ručitelia,[12a]) ak im zákon povinnosť ručenia ukladá a ak ich na plnenie tejto platobnej povinnosti vyzve správca dane daňového dlžníka. Proti tejto výzve sa môže ručiteľ odvolať. V odvolaní môže ručiteľ namietať len skutočnosť, že nie je ručiteľom alebo ručenie bolo uplatnené vo väčšom než zákonom ustanovenom rozsahu.

§ 57

Zrušený.

§ 58
Spôsob platenia daní

(1) Dane sa platia príslušnému správcovi dane v slovenskej mene. Pri každej platbe musí byť uvedené, na ktorú daň je platba určená.

(2) Správca dane prijme platbu na daň, na ktorú bola určená. Platbu vykonanú bez dostačujúceho označenia dane správca dane použije na úhradu daní podľa odseku 7; ak nemožno takto použiť prijatú platbu, správca dane vyzve daňový subjekt, aby oznámil do určenej lehoty, na úhradu ktorej dane bola platba vykonaná. Ak obdrží správca dane odpoveď v určenej lehote, zaúčtuje platbu na daň určenú daňovým subjektom v odpovedi s účinnosťou ku dňu, keď bola vykonaná. Ak neodpovie daňový subjekt včas, určí správca dane, na ktorú daň sa platba zaeviduje; v tomto prípade platí za deň platby deň, keď ju správca dane zaevidoval na daň.

(3) Správca dane je oprávnený prijatú platbu na označenú daň použiť podľa odseku 7 s výnimkou platby na daň z príjmov zo závislej činnosti a funkčných požitkov. O tom musí správca dane písomne upovedomiť daňový subjekt.

(4) Platby na dodatočne vyrubenú daň a príslušenstvo dane musia byť takto výslovne označené.

(5) Daň možno platiť

a) bezhotovostným prevodom z účtu vedeného v banke na príslušný účet správcu dane,

b) v hotovosti

1. poštovou poukážkou na príslušný účet správcu dane,
2. osobám povereným správcom dane prijímať platby na daň do 10 000 Sk; na prijatú platbu je správca dane povinný vydať potvrdenie,
3. výkonnému úradníkovi pri výkone exekúcie, ak ide o platby, ktoré majú byť exekúciou vymožené, a ak nie je v exekučnom príkaze určené inak,
4. zamestnancovi správcu dane v blokovom konaní,

c) kolkovými známkami, ak tak ustanoví osobitný predpis; správca dane, u ktorého sa predpokladá platenie kolkovými známkami, je povinný mať primeranú zásobu kolkových známok na predaj,

d) platobnými známkami, ak ide o úhradu daní do rozpočtov obcí a ustanovuje tak osobitný predpis,

e) preplatkom na inej dani.

(6) Platobné známky vydávajú obce. Ministerstvo ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom úpravu a spôsob platenia platobnými známkami.

(7) Prijatá platba na daň sa použije na úhradu daní v tomto poradí:

a) exekučné náklady,

b) bežné platby daní vrátane preddavkov na daň,

c) najstaršie nedoplatky na daniach,

d) penále,

e) pokuty,

f) zvýšenie dane,

g) úrok.

(8) Správca dane je povinný prijať každú platbu na daň, i keď nie je vykonaná daňovým subjektom, a bude s ňou zaobchádzať rovnakým spôsobom, akoby ju zaplatil daňový subjekt. Vrátenie platby tomu, kto ju za daňový subjekt zaplatil, nie je prípustné.

§ 58a
Výzva

(1) Ak daňový subjekt nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú alebo zrazenú daň v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[1]) správca dane ho môže vyzvať, aby zaplatil alebo odviedol daň v náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňový subjekt o následkoch nezaplatenia alebo neodvedenia dane. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky nemá odkladný účinok.

(2) Doručenie výzvy sa považuje za úkon vykonaný na vyberanie dane (§ 69 ods. 2).

§ 59
Odklad platenia a povolenie splátok

(1) Na žiadosť daňového subjektu môže správca dane, ktorým je obec, povoliť odklad platenia dane, ktorej správu vykonáva, alebo zaplatenie tejto dane v splátkach, ak by bolo neodkladné zaplatenie spojené s vážnou ujmou daňového subjektu. Správca dane povolí odklad platenia dane alebo zaplatenie dane v splátkach, ak dlžná suma bude zabezpečená niektorým zo spôsobov zabezpečenia záväzkov podľa osobitného zákona[12b]) alebo tohto zákona (§ 71).

(2) Odklad platenia dane alebo jej zaplatenie v splátkach s výnimkou preddavkov na daň môže na žiadosť daňového subjektu povoliť daňový úrad. Ak daňový subjekt žiada o povolenie odkladu platenia dane z príjmov alebo dane z pridanej hodnoty, alebo spotrebných daní, predloží analýzu svojej finančnej a ekonomickej situácie. Správca dane povolí odklad platenia dane alebo zaplatenie dane v splátkach, ak dlžná suma bude zabezpečená niektorým zo spôsobov zabezpečenia záväzkov podľa osobitného zákona[12b]) alebo podľa tohto zákona (§ 71).

(3) Penále sa nepočíta, ak daňový dlžník počas povoleného odkladu platenia dane alebo splátok dodrží určené podmienky.

(4) Odklad platenia dane alebo zaplatenia dane v splátkach môže povoliť správca dane najskôr odo dňa doručenia rozhodnutia o povolení odkladu alebo zaplatení dane v splátkach; odklad platenia dane alebo zaplatenie dane v splátkach nesmie byť povolené na dobu dlhšiu ako jeden rok odo dňa splatnosti dane alebo vyrubenia dane alebo jej doplatku.

(5) Po dobu odkladu platenia dane alebo jej zaplatenia v splátkach zaplatí daňový subjekt alebo daňový dlžník úrok z odloženej sumy vo výške 140 % diskontnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska platnej v prvý deň štvrťroka. Správca dane úrok vyrubí za celú dobu odkladu a o výške úroku daňový subjekt alebo daňového dlžníka vyrozumie. Tento úrok je splatný do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

(6) Proti rozhodnutiu o odklade platenia dane alebo povolenia splátok sa nemožno odvolať.

(7) Ustanovenia odsekov 1 až 6 sa vzťahujú aj na povolenie odkladu platenia daňového nedoplatku alebo jeho zaplatenie v splátkach.

§ 60
Deň platby

(1) Za deň platby sa považuje

a) pri bezhotovostných prevodoch z účtu v banke deň, keď bolo uskutočnené odpísanie z účtu daňového dlžníka,

b) pri platbách v hotovosti deň, keď banka, pošta alebo iná oprávnená osoba hotovosť prijala alebo prevzala.

(2) Banky a pošty sú povinné previesť platby na príslušné účty správcov daní vždy najneskôr nasledujúci pracovný deň po tom, keď platba z účtu daňového dlžníka bola uskutočnená alebo keď bola v prospech účtu správcu dane prijatá v hotovosti. Ak je účet správcu dane vedený v inej banke ako účet daňového dlžníka, z ktorého je platba prevádzaná, je banka, ktorá uskutočňuje prevod, povinná previesť uhradzovanú sumu tej banke, v ktorej je vedený účet správcu dane, v rovnakej lehote ako v predchádzajúcej vete. Rovnakým spôsobom sa postupuje pri platbách prijímaných v prospech účtu správcu dane v hotovosti. Banka, v ktorej sú vedené účty správcu dane, pripíše v ich prospech takto prevedené platby najneskôr nasledujúci pracovný deň po tom, čo k týmto peňažným prostriedkom získala dispozičné právo. Banky sú súčasne povinné oznámiť správcovi dane deň, keď došlo k odpísaniu platby z účtu daňovníka. V prípade nedodržania týchto lehôt sú povinné uhradiť správcovi dane sankciu vo výške bežnej diskontnej sadzby Národnej banky Slovenska zo sumy včas neprevedenej.

(3) Ak daňový dlžník dá príkaz na úhradu daňovej povinnosti a banka príkaz nerealizuje v deň uvedený na príkaze z iných dôvodov, ako je nedostatok finančných prostriedkov na účte daňového dlžníka, ručí daňovému dlžníkovi banka.

(4) Úhrada daňových pohľadávok má prednosť pred inými úhradami.

(5) Dodržanie postupov bánk a pôšt uvedených v odsekoch 2 a 3 môže kontrolovať správca dane, v ktorého prospech bola platba uskutočnená, alebo správca dane ním dožiadaný.

§ 61
Evidencia daní

(1) Predmetom evidencie príjmov, ktorú vedie správca dane, je zachytávanie daňových a platobných povinností, ich úhrad alebo zániku a z toho vyplývajúcich daňových preplatkov a nedoplatkov. Tieto údaje sú evidované na osobných účtoch jednotlivých daňových subjektov oddelene za každý druh dane.

(2) Výška daňovej a platobnej povinnosti je evidovaná na základe predpisových alebo odpisových poukazov evidovaných v osobitnom zázname vydaných predpisových a odpisových poukazov.

(3) Na debetnej strane osobných účtov sa evidujú predpisy a odpisy daňovej povinnosti vrátane ich prípadných opráv. Ak sa odpisovým poukazom znižuje len platobná povinnosť, eviduje sa na kreditnej strane. Záznamy predpisových a odpisových poukazov sa mesačne uzavierajú a porovnávajú so stavom zaevidovaným na osobných účtoch.

(4) Platby a vratky dane sú evidované na kreditnej strane osobných účtov. Podkladom na evidenciu sú najmä doklady bánk a pôšt. Vratky dane sa môžu uskutočniť len na základe vydaných platobných poukazov, ktoré sú evidované v zázname vydaných platobných poukazov. Pri uzatváraní záznamu vydaných platobných poukazov sa postupuje obdobne ako pri uzatváraní záznamov predpisových poukazov.

(5) Správnosť evidencie na kreditnej strane sa mesačne odsúhlasuje podľa dokladov bánk zasielaných správcovi dane.

(6) Nevymožiteľný nedoplatok sa eviduje v pomocnej evidencii správcu dane v príslušnom členení. Rovnako sa eviduje daňový nedoplatok daňového dlžníka, na ktorého bol vyhlásený konkurz alebo ktorému bolo povolené vyrovnanie.

(7) Z údajov evidencie príjmov sa daňovým subjektom na ich žiadosť vydávajú potvrdenia o stave ich osobných účtov a pre potreby správcu dane výkazy nedoplatkov.

(8) Na poskytovanie informácií z evidencie príjmov sa vzťahuje primerane § 23.

(9) Tlačivá predpisových, odpisových a platobných poukazov a záznamov k nim vydá ministerstvo. Ministerstvo môže všeobecne záväzným právnym predpisom upraviť formu vedenia evidencie daní v súvislosti so zavedením výpočtovej techniky.

§ 62

(1) Vyhlásenie o možnosti použiť zaplatenú daň na verejnoprospešný účel podľa osobitného zákona[12c]) sa podáva súčasne s daňovým priznaním a v lehote podľa tohto zákona.

(2) Vyhlásenie podľa odseku 1 obsahuje

a) presné označenie daňovníka, ktorý ho podáva,

b) určenie použitia peňažných prostriedkov na verejnoprospešný účel,

c) číslo účtu, názov banky a presné označenie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, v ktorej prospech má správca dane poukázať sumu peňažných prostriedkov podľa písmena b).

(3) Daňovník, za ktorého ročné zúčtovanie preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti a z funkčných požitkov (ďalej len „ročné zúčtovanie“) vykonáva na jeho žiadosť platiteľ dane, napíše vyhlásenie podľa odseku 2 a požiada najneskôr do 15. februára po uplynutí zdaňovacieho obdobia posledného platiteľa dane, ktorý mu vykonáva ročné zúčtovanie, o jeho zaslanie správcovi dane

podľa trvalého pobytu daňovníka. Platiteľ dane priloží k vyhláseniu potvrdené ročné zúčtovanie o výške zaplatenej dane a do 30. apríla v roku, v ktorom sa ročné zúčtovanie vykonáva, vyhlásenie a potvrdené ročné zúčtovanie odstúpi správcovi dane podľa trvalého pobytu daňovníka.

(4) Správca dane je povinný do 60 dní od pripísania zaplatenej dane na jeho účet previesť peňažné prostriedky podľa odseku 2 určenej fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Tento postup správca dane uplatní len v prípade, ak daňovník zaplatil daň v priznanej výške podľa daňového priznania. Rovnako postupuje správca dane aj v prípade, ak mu bolo doručené od platiteľa dane vyhlásenie s potvrdeným ročným zúčtovaním o výške zaplatenej dane.

§ 63
Daňové preplatky a úrok

(1) Daňový preplatok (ďalej len „preplatok“) je suma platby, ktorá prevyšuje splatnú daň.

(2) Preplatok sa použije na úhradu prípadného nedoplatku inej dane, alebo ak nie je takýto nedoplatok, ako preddavok na dosiaľ nesplatnú daňovú povinnosť pri dani, pri ktorej preplatok vznikol. O prevedení preplatku na úhradu nedoplatku inej dane sa daňový dlžník vyrozumie. Za deň úhrady tohto nedoplatku sa považuje deň, ktorý nasleduje po dni vzniku preplatku.

(3) Preplatky daňového subjektu na jednotlivých druhoch daní, cla a iných platieb[13c]) možno použiť na kompenzáciu jeho nedoplatkov na inej dani, cle a iných platbách. O tom musí správca dane písomne upovedomiť daňový subjekt.

(4) Ak nemožno preplatok použiť podľa odsekov 2 a 3, môže daňový subjekt požiadať o jeho vrátenie. Preplatok sa vráti, ak je väčší než 50 Sk, a to do jedného mesiaca od doručenia žiadosti, ak osobitný predpis neustanovuje inak, pričom pri daniach z príjmov sa preplatok vráti najskôr po uplynutí lehoty na podanie daňového priznania podľa § 38. Žiadosť o vrátenie preplatku alebo jeho preúčtovanie nepodlieha správnym poplatkom.

(5) Ak nepožiada daňový subjekt, ktorého daňová povinnosť už úplne zanikla, o vrátenie daňového preplatku do troch rokov od konca roku, v ktorom nadobudol právoplatnosť posledný platobný výmer na daň, na ktorej je preplatok, nárok na vrátenie preplatku zaniká.

(6) Ak vznik preplatku zapríčiní správca dane, vráti preplatok bez žiadosti do 15 dní od jeho zistenia. Ak ho vráti po lehote podľa odseku 4, je povinný zaplatiť daňovému subjektu úrok z preplatku vo výške 140 % diskontnej úrokovej sadzby Národnej banky Slovenska platnej v prvý deň kalendárneho štvrťroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

(7) Proti rozhodnutiu správcu dane o žiadosti o vrátenie preplatku môže daňový subjekt podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie nemá odkladný účinok.

(8) Nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty alebo spotrebná daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie podľa osobitných predpisov,[13d]) sa použije na kompenzáciu nedoplatkov dane z pridanej hodnoty a spotrebných daní toho istého daňového subjektu. Ak sa nadmerný odpočet alebo spotrebná daň, pri ktorej bolo uplatnené jej vrátenie, nevyužije na kompenzáciu nedoplatkov dane z pridanej hodnoty alebo spotrebných daní toho istého daňového subjektu alebo sa použije čiastočne, použije sa pred jeho vrátením na kompenzáciu jeho nedoplatkov na iných daniach[13e]) alebo na úhradu jeho preddavku na daň nezaplateného v lehote splatnosti. O vykonaní kompenzácie je správca dane povinný písomne upovedomiť daňový subjekt. Nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty sa takto použije v posledný deň lehoty na vrátenie nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty. Spotrebnú daň, ktorá má byť vrátená na základe uplatnenia jej vrátenia, správca dane použije na kompenzáciu v posledný deň lehoty na vrátenie podľa osobitných predpisov.[13d])

§ 64
Odpustenie daňového nedoplatku

(1) Správca dane môže celkom alebo sčasti odpustiť daňový nedoplatok (ďalej len „nedoplatok“) s výnimkou daňového nedoplatku pri dani z pridanej hodnoty a spotrebných daniach, ak by jeho vymáhaním bola vážne ohrozená výživa daňového dlžníka alebo osôb na jeho výživu odkázaných alebo ak by vymáhanie nedoplatku viedlo k hospodárskemu zániku daňového dlžníka, pri ktorom by výnos z jeho likvidácie bol pravdepodobne nižší než ním vytvorená daň v budúcom daňovom období. Splnenie podmienok na uplatnenie tohto ustanovenia zistí správca dane podľa pomôcok.

(2) Odpustenie nedoplatku môže byť viazané na podmienky, najmä na povinnosť zaplatiť časť nedoplatku v určenej lehote.

(3) Proti rozhodnutiu o odpustení nedoplatku sa nemožno odvolať.

§ 65
Odpísanie nedoplatku pre nevymožiteľnosť

(1) Nedoplatok môže správca dane odpísať z vlastného podnetu, ak je nevymožiteľný. Za nevymožiteľný sa považuje nedoplatok, ktorý sa bezvýsledne vymáha od daňového dlžníka aj od iných osôb, od ktorých mohol byť vymáhaný, najmenej desať rokov po skončení roka, v ktorom tento nedoplatok vznikol, alebo ak by neviedlo vymáhanie zrejme k výsledku, alebo ak je pravdepodobné, že by náklady vymáhania presiahli jeho výťažok. Rovnako sa postupuje i vtedy, ak nie je nedoplatok nevymožiteľný, avšak jeho vymáhanie je spojené s veľkými ťažkosťami.

(2) O odpísaní pre nevymožiteľnosť sa daňový dlžník neupovedomuje; jeho dlh trvá ďalej, ak nie je vybranie dane premlčané.

(3) Správca dane z vlastného podnetu odpíše daňový nedoplatok ku dňu zániku daňového subjektu; rovnako správca dane z vlastného podnetu odpíše daňový nedoplatok po právoplatnom skončení likvidácie dedičstva alebo ak dedičstvo, ktoré nenadobudol žiadny dedič, pripadlo štátu.

(4) Ak zániku daňového subjektu predchádza jeho zrušenie bez likvidácie, správca dane daňový nedoplatok alebo jeho časť podľa odseku 3 neodpíše.

(5) Odpísaním daňového nedoplatku podľa odseku 3 daňový nedoplatok zaniká.

(6) Rozhodnutie o odpísaní daňového nedoplatku je právoplatné dňom jeho vydania, nedoručuje sa a nemožno proti nemu podať opravný prostriedok.

§ 65a
Odpísanie daňovej pohľadávky v konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní

(1) Správca dane odpíše daňovú pohľadávku (§ 95 ods. 1) alebo jej časť na základe právoplatného uznesenia súdu o potvrdení vyrovnania,[8aa]) ak podľa neho dlžník splnil svoje povinnosti úplne a včas.

(2) Správca dane z vlastného podnetu odpíše daňovú pohľadávku alebo jej časť aj na základe právoplatného

a) uznesenia súdu o zrušení konkurzu po splnení rozvrhového uznesenia alebo

b) rozhodnutia súdu o zrušení konkurzu z dôvodu, že majetok daňového subjektu nepostačuje na úhradu výdavkov a odmeny správcu konkurznej podstaty, alebo

c) uznesenia súdu o zamietnutí návrhu na vyhlásenie konkurzu pre nedostatok majetku, alebo

d) uznesenia súdu o zrušení konkurzu po splnení núteného vyrovnania.

(3) Ak po skončení konkurzného konania zostane majetok, odpíše správca dane daňovú pohľadávku alebo jej časť podľa odseku 2 až po zániku daňového subjektu, ak zániku predchádzala likvidácia; ak zániku daňového subjektu predchádza jeho zrušenie bez likvidácie, správca dane daňovú pohľadávku alebo jej časť podľa odseku 2 neodpíše.

(4) Odpísaním daňovej pohľadávky daňový nedoplatok zaniká.

(5) Rozhodnutie o odpísaní daňovej pohľadávky je právoplatné dňom jeho vydania, nedoručuje sa a nemožno proti nemu podať opravný prostriedok.

§ 66
Preddavky

(1) Preddavok je povinná platba na daň, ktorú je povinný daňovník platiť v priebehu zdaňovacieho obdobia, ak skutočná výška dane za toto obdobie nie je ešte známa.

(2) Daňovník platí určený preddavok na daň

a) v prípadoch určených týmto zákonom alebo osobitným predpisom v lehotách a výške v nich ustanovených,

b) na základe rozhodnutia správcu dane.

(3) Správca dane na základe žiadosti daňového subjektu môže určiť platenie preddavkov na daň aj z iných dôvodov, ako je uvedené v osobitnom predpise.[13f]) Daňový subjekt spolu so žiadosťou predloží analýzu finančnej a ekonomickej situácie, ktorá bude preukazovať aj dôvod požadovaného spôsobu platenia preddavkov na daň. Platenie preddavkov na daň aj z iných dôvodov, ako je uvedené v osobitnom predpise,[13f]) môže určiť správca dane aj z vlastného podnetu.

(4) Po skončení zdaňovacieho obdobia sa preddavky na daň započítavajú na úhradu dane.

§ 67
Zvýšenie dane

Ak nebolo daňové priznanie alebo hlásenie o dani podané včas, môže správca dane zvýšiť príslušnú daň uvedenú v tomto priznaní alebo hlásení až o 10 %, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

§ 68
Vyberanie dane zrážkou

Daň alebo preddavok na daň, ktorú bol platiteľ dane povinný zraziť alebo vybrať z daňového základu, odvedie správcovi dane v lehote ustanovenej týmto zákonom alebo osobitným predpisom. Ak tieto daňové sumy neboli zrazené alebo vybraté v určenej výške alebo odvedené v určenej lehote, predpíše správca dane platiteľovi dane tieto sumy na priame platenie.

§ 69
Premlčanie práva vybrať a vymáhať nedoplatok

(1) Právo vybrať a vymáhať nedoplatok je premlčané po šiestich rokoch po skončení roka, v ktorom sa stal tento nedoplatok splatným.

(2) Ak je vykonaný úkon na vyberanie, zabezpečenie alebo vymáhanie nedoplatku, premlčacia lehota začína plynúť znova po skončení kalendárneho roka, v ktorom bol daňový dlžník o tomto

úkone upovedomený; nedoplatok však možno vybrať a vymáhať najneskôr do 20 rokov po skončení roka, v ktorom sa stal nedoplatok splatným.

(3) Na premlčanie správca dane prihliadne len vtedy, ak daňový dlžník vznesie námietku, a to len v rozsahu uplatňovanej námietky.

(4) Ak je nedoplatok zabezpečený na hnuteľných veciach, nemôže sa záložné právo premlčať, ak má veriteľ záložnú vec v držbe.

(5) Ak je nedoplatok zabezpečený záložným právom na nehnuteľnostiach zápisom v príslušnej evidencii, nemôže sa do 30 rokov po tomto zápise proti uplatneniu takto získaného práva namietať premlčanie nedoplatku.

§ 70
Zabezpečenie úhrady na nesplatnú alebo nevyrubenú daň

(1) Ak je odôvodnená obava, že nesplatná alebo nevyrubená daň za bežný kalendárny rok alebo predchádzajúce zdaňovacie obdobia bude v dobe jej splatnosti a vymáhateľnosti nevymožiteľná alebo že v tejto dobe bude vymáhanie alebo vyberanie dane spojené so značnými ťažkosťami, môže správca dane s uvedením dôvodov, na základe ktorých pokladá vyberanie a vymáhanie za ohrozené, vydať zabezpečovací príkaz. V zabezpečovacom príkaze uloží daňovému subjektu, aby najneskôr do troch dní v príkaze uvedenú sumu dane zabezpečil v prospech správcu dane, a to spôsobom uvedeným v príkaze, najmä zložením istoty na jeho účet alebo do určenej depozitnej úschovy.

(2) Ak zloží daňový subjekt dostatočnú istotu, toto zabezpečenie sa nevykoná a už vykonané zabezpečovacie úkony správca dane zruší.

(3) Proti zabezpečovaciemu príkazu sa možno odvolať. Odvolanie nemá odkladný účinok. Ak odvolací orgán nerozhodne o odvolaní do 30 dní po jeho podaní, zabezpečovací príkaz stráca platnosť. Pri plnení zabezpečovacieho príkazu sa primerane použijú ustanovenia o daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke.

(4) Výšku nevyrubenej ohrozenej dane určí správca dane podľa vlastných pomôcok. Ak nehrozí nebezpečenstvo omeškania, môže správca dane vyzvať daňový subjekt, aby v trojdňovej lehote oznámil údaje potrebné na takéto určenie dane.

(5) Ak tuzemský dlžník plní svoje platobné záväzky voči devízovému cudzincovi, ktorý podlieha zdaneniu v tuzemsku, zrazí súčasne s výplatou dlžnej sumy z tejto sumy preddavok na daň v určenej výške a príslušnému správcovi dane oznámi identifikačné údaje o tejto zrážke.

(6) V jednotlivých prípadoch môže správca dane a pri skupine dlžníkov alebo druhov platieb ústredné riaditeľstvo určiť výšku zrážky odchylne od všeobecnej úpravy.

(7) Ak nepodá daňový dlžník – devízový cudzinec – daňové priznanie ani na výzvu a ak nie je možné zabezpečiť daň bez jeho súčinnosti podľa pomôcok správcu dane, považuje sa daň za vyrovnanú vykonanou zrážkou podľa odseku 5.

Záložné právo

§ 71

(1) Na zabezpečenie daňového nedoplatku môže z tohto zákona vzniknúť rozhodnutím správcu dane záložné právo k veciam daňového dlžníka alebo ručiteľa a záložné právo k pohľadávke daňového dlžníka. Záložné právo nemôže vzniknúť k ortopedickým a kompenzačným pomôckam

vrátane osobného automobilu ťažko zdravotne postihnutej osoby. Záložné právo k pohľadávke je účinné voči poddlžníkovi, ak je poddlžník o tom písomne vyrozumený. Záložné právo k pohľadávke sa vzťahuje aj na dlžné úroky a jej ostatné príslušenstvo. Rozhodnutie o zabezpečení daňovej pohľadávky záložným právom k veciam daňového dlžníka alebo ručiteľa alebo k pohľadávke daňového dlžníka sa doručí daňovému dlžníkovi alebo ručiteľovi, ktorý sa proti tomuto rozhodnutiu môže v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolať. Odvolanie nemá odkladný účinok.

(2) Rozhodnutie podľa odseku 1 musí obsahovať okrem náležitostí podľa § 30 ods. 2 aj označenie daňového nedoplatku, predmet záložného práva a zákaz nakladať so zálohom bez súhlasu správcu dane.

(3) Rozhodnutie o určení záložného práva sa s vyznačením jeho vykonateľnosti zašle, ak ide o nehnuteľnosť, na zápis do katastra nehnuteľností[13a]) alebo držiteľovi záložných vecí, prípadne poddlžníkovi. Správca dane oznámi katastru nehnuteľností, kedy nadobudlo rozhodnutie o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti právoplatnosť.

(4) Záložné právo k veciam alebo k pohľadávkam daňového subjektu možno uplatniť aj na zabezpečenie budúcej istej daňovej pohľadávky, ak je odôvodnená obava, že nesplatná alebo nevyrubená daň nebude uhradená.

(5) Ustanovenia osobitného predpisu o záložnom práve[13b]) sa použijú, ak tento zákon neustanovuje inak.

(6) Správca dane je oprávnený na účely podľa odseku 1 vyzvať daňového dlžníka, aby predložil súpis svojho majetku. Daňový dlžník je povinný tejto výzve v určenej lehote vyhovieť.

(7) Správca dane dbá na to, aby sa daňový nedoplatok zabezpečoval záložným právom na hnuteľnú vec alebo nehnuteľnosť primerane k výške daňového nedoplatku. V prípade, že daňový dlžník v čase vydania rozhodnutia o určení záložného práva nevlastní vec primeranú k výške daňového nedoplatku, môže správca dane zabezpečiť daňový nedoplatok aj na hnuteľnú vec alebo nehnuteľnosť vyššej hodnoty.

(8) Právne úkony týkajúce sa predmetu záložného práva po vydaní rozhodnutia o určení záložného práva môže daňový dlžník vykonať len po predchádzajúcom súhlase správcu dane.

(9) Zabezpečenie daňového nedoplatku sa vykonáva na náklady daňového dlžníka.

(10) Ustanovenia odsekov 1 až 3 a 5 až 9 sa rovnako vzťahujú aj na zabezpečenie daňovej pohľadávky.

§ 71a

(1) Ak vznikne na založených veciach alebo pohľadávkach viac záložných práv, prednostne sa uspokojí záložné právo na zabezpečenie daňovej pohľadávky podľa tohto zákona; to neplatí, ak pohľadávky zabezpečené záložným právom sa uspokojujú v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo v čase od povolenia vyrovnania do potvrdenia vyrovnania.[8aa])

(2) Rozhodnutie o určení záložného práva môže správca dane z vlastného alebo iného podnetu zmeniť alebo zrušiť, a to aj čiastočne, ak daňový dlžník daňovú pohľadávku zaplatil celkom alebo sčasti alebo ak bol založený majetok prevedený na inú osobu. Rozhodnutie sa doručí daňovému dlžníkovi, poddlžníkovi alebo ručiteľovi, ktorí proti nemu môžu v lehote do 15 dní odo dňa doručenia podať odvolanie.

§ 72

Zrušený.

§ 72a

Zrušený.

SIEDMA ČASŤ
DAŇOVÉ EXEKUČNÉ KONANIE

§ 73
Základné ustanovenia

(1) Daňové exekučné konanie je konaním správcu dane, v ktorom vymáha daňový nedoplatok a úhradu exekučných nákladov (§ 90).

(2) Daňové nedoplatky podľa tohto zákona môže vymáhať len správca dane. Ak je správcom dane obec, môže zabezpečiť vymáhanie daňových nedoplatkov aj podľa osobitných predpisov.[14])

(3) Správca dane, ktorým je daňový úrad, je oprávnený vykonávať v daňovom exekučnom konaní všetky právne úkony v mene štátu vrátane jeho zastupovania v súdnom konaní.

(4) Správca dane je v odôvodnených prípadoch oprávnený v daňovom exekučnom konaní vyzvať daňového dlžníka, aby predložil doklady potvrdzujúce vlastníctvo k veci, výšku úhrad v prospech správcu dane a ďalšie dôkazy.

(5) Správca dane je povinný

a) zisťovať, či sú splnené podmienky na začatie daňového exekučného konania,

b) vykonať daňovú exekúciu len v súlade s týmto zákonom a spôsobmi, aké tento zákon ustanovuje.

(6) Ak sa u daňového dlžníka alebo jeho ručiteľa vykonáva daňová exekúcia a súčasne prebieha alebo sa začne iná exekúcia,[14]) ale ich predmetom nie je ten istý majetok, vykonajú sa súbežne; v takom prípade nemôže správca dane uplatniť úhradu daňového nedoplatku v rozvrhovom pojednávaní podľa osobitného predpisu.[14a]) Ak sa na ten istý majetok daňového dlžníka alebo jeho ručiteľa začalo daňové exekučné konanie skôr ako iné exekučné konanie,[14b]) vykoná sa prednostne daňová exekúcia.

(7) Prechodom vlastníctva hnuteľnej veci na vydražiteľa alebo prechodom vlastníctva hnuteľnej veci na nadobúdateľa uvedeného v § 84m ods. 7 zanikajú závady viaznuce na veci.

(8) Proti inému než tomu, kto je v rozhodnutí označený ako daňový dlžník, možno vykonať daňovú exekúciu, ak sa dokladmi preukáže, že

a) na neho prešla povinnosť podľa tohto zákona,

b) na neho prešli záväzky podľa osobitného predpisu,[14c])

c) od neho možno podľa tohto zákona vyžadovať plnenie za daňového dlžníka.

V týchto prípadoch ustanovenie § 43 zostáva nedotknuté.

(9) Predmetom daňovej exekúcie môžu byť aj veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov; pokiaľ ide o veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, je účastníkom daňového exekučného konania aj manžel daňového dlžníka. Na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa

neprihliadne, ak sa návrh na zrušenie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podal po doručení daňovej exekučnej výzvy daňovému dlžníkovi.

(10) Daňová exekúcia je neprípustná na vec, ktorá je vo vlastníctve tretej osoby. Právo na vec, proti ktorej je daňová exekúcia neprípustná, môže daňový dlžník alebo tretia osoba uplatniť u správcu dane. Ak daňový dlžník alebo tretia osoba uplatnia návrh na vylúčenie veci z výkonu daňovej exekúcie na súde, správca dane takúto vec vylúči z výkonu daňovej exekúcie až do rozhodnutia súdu.

(11) Záložné právo viažuce sa na predmet daňovej exekúcie pri výkone daňovej exekúcie nezaniká. To neplatí, ak je z výťažku uspokojený len správca dane. Dňom prechodu vlastníckeho práva pri výkone daňovej exekúcie veritelia strácajú oprávnenie uplatňovať záložné právo voči vydražiteľovi alebo nadobúdateľovi. Ak pri výkone daňovej exekúcie vznikne zvyšok výťažku, správca dane ho použije na uspokojenie iných veriteľov podľa § 93 ods. 6. Záložné práva veriteľov, na ktorých sa vzťahuje postup podľa § 93 ods. 6, zanikajú dňom, keď sa aspoň pomerne uspokojila pohľadávka, na ktorú bolo zriadené záložné právo. Záložné práva veriteľov, ktorí neboli takto uspokojení, zanikajú dňom úplného vyčerpania zvyšku výťažku podľa § 93 ods. 6.

(12) Navrátenie do predošlého stavu je v daňovom exekučnom konaní vylúčené.

§ 74
Exekučný titul

(1) Exekučným titulom je

a) právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, ktorým bolo uložené peňažné plnenie,

b) vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov.

(2) Výkaz daňových nedoplatkov, ktorý správca dane zostaví z údajov evidencie daní, obsahuje

a) označenie daňového dlžníka,

b) výšku daňových nedoplatkov podľa daňových priznaní, prípadne opravných daňových priznaní alebo dodatočných daňových priznaní, alebo oznámení, alebo hlásení,

c) výšku daňových nedoplatkov vzniknutých nezaplatením dane bez podania daňového priznania alebo hlásenia podľa osobitných zákonov,

d) výšku daňových nedoplatkov podľa právoplatných rozhodnutí v členení podľa jednotlivých druhov daní,

e) pôvodnú splatnosť daní,

f) deň, ku ktorému je výkaz daňových nedoplatkov zostavovaný.

Deň vyhotovenia výkazu daňového nedoplatku je dňom jeho vykonateľnosti. Daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov ani o jeho vykonateľnosti.

§ 75
Začatie daňového exekučného konania

(1) Daňové exekučné konanie začína správca dane na podklade exekučného titulu vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania. Dňom vydania rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania správcom dane je toto rozhodnutie právoplatné a nemožno proti nemu podať opravné prostriedky.

(2) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania obsahuje

a) názov a sídlo správcu dane, ktorý rozhodnutie vydal,

b) číslo a dátum vydania tohto rozhodnutia,

c) meno, priezvisko, trvalý pobyt daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie a daňové identifikačné číslo daňového dlžníka,

d) označenie konkrétneho exekučného titulu,

e) výšku vymáhaného daňového nedoplatku,

f) označenie osôb, na ktoré sa vzťahuje výrok o zákaze nakladania s majetkom daňového dlžníka,

g) výrok o zákaze nakladania s majetkom daňového dlžníka osobám evidujúcim, nakladajúcim alebo spravujúcim tento majetok, a to ani v prospech daňového dlžníka alebo na jeho príkaz, ako aj zákaz umožniť zaťažiť majetok daňového dlžníka s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhoduje,

h) označenie majetku, na ktorý sa vzťahuje výrok podľa písmena g),

i) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky.

(3) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa nedoručuje daňovému dlžníkovi ani jeho ručiteľovi.

(4) V prípade, že na majetok daňového dlžníka vzniklo zákonné záložné právo správcu dane (§ 71) pred vydaním rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania, nedoručuje sa rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania osobe evidujúcej takýto majetok daňového dlžníka; tejto osobe správca dane oznámi, ktorý deň sa začalo daňové exekučné konanie. Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa nedoručuje osobe, u ktorej má daňový dlžník nárok na mzdu alebo plat, alebo niektorý z príjmov uvedených v § 82h ods. 1. V týchto prípadoch rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania neobsahuje údaje uvedené v odseku 2 písm. f) a g).

(5) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa doručuje osobe podľa odseku 2 písm. f) do vlastných rúk. Dňom doručenia rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania sa zakazuje osobe podľa odseku 2 písm. f) akokoľvek nakladať s majetkom daňového dlžníka, a to ani v prospech daňového dlžníka alebo na jeho príkaz, ani zaťažiť majetok daňového dlžníka do výšky daňového nedoplatku uvedeného v rozhodnutí. Tým nie je dotknuté právo správcu dane zriadiť zákonné záložné právo podľa § 71.

§ 76
Daňová exekučná výzva

(1) Správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu bezodkladne po doručení rozhodnutia o začatí daňového exekučného konania osobe podľa § 75 ods. 2 písm. f).

(2) Daňová exekučná výzva obsahuje

a) názov a sídlo správcu dane, ktorý daňovú exekučnú výzvu vydal,

b) číslo a dátum vydania daňovej exekučnej výzvy,

c) meno, priezvisko, trvalý pobyt daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie a daňové identifikačné číslo daňového dlžníka,

d) oznámenie o začatí daňového exekučného konania,

e) výšku daňových nedoplatkov podľa výkazu daňových nedoplatkov alebo právoplatných a vykonateľných rozhodnutí, ktorými bolo uložené peňažné plnenie,

f) výzvu na zaplatenie daňového nedoplatku v lehote určenej správcom dane, pričom táto lehota nesmie byť kratšia ako osem dní odo dňa doručenia exekučnej výzvy,

g) upozornenie, že ak daňový nedoplatok nebude zaplatený v lehote určenej správcom dane, správca dane vykoná daňovú exekúciu vydaním daňového exekučného príkazu na majetok daňového dlžníka vrátane majetku, na ktorý sa zriadilo zákonné záložné právo správcu dane (§ 71), na mzdu alebo plat, alebo niektorý z príjmov uvedených v § 82h ods. 1,

h) označenie majetku, na ktorý chce správca dane uplatniť výkon daňovej exekúcie,

i) zákaz nakladania s majetkom, na ktorý chce správca dane uplatniť výkon daňovej exekúcie, ak sa zákaz nakladať s jeho majetkom neuložil už podľa § 71 ods. 2, a upozornenie, že daňový dlžník je povinný umožniť správcovi dane vykonať súpis hnuteľného majetku,

j) poučenie o možnosti podať opravný prostriedok [§ 30 ods. 2 písm. e)],

k) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky.

(3) Daňová exekučná výzva sa doručuje daňovému dlžníkovi do vlastných rúk, pričom náhradné doručenie daňovej exekučnej výzvy je vylúčené. Za doručenie do vlastných rúk sa považuje aj doručenie

a) zástupcovi splnomocnenému na preberanie písomností daňového dlžníka,

b) opatrovníkovi, ak je daňový dlžník postihnutý duševnou poruchou alebo nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať alebo ak mu bol opatrovník určený z iných podobných dôvodov,

c) verejnou vyhláškou, ak sa nepodarilo doručiť daňovú exekučnú výzvu daňovému dlžníkovi na známu adresu v cudzine alebo sídlo alebo pobyt daňového dlžníka nie je známy; na doručovanie verejnou vyhláškou sa vzťahujú ustanovenia § 19.

(4) Ak daňový dlžník bezdôvodne odoprie prijať daňovú exekučnú výzvu, tá je doručená dňom, keď jej prijatie bolo odopreté; o tom musí byť daňový dlžník poučený tým, kto ju doručuje.

(5) Do 15 dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy môže daňový dlžník podať u správcu dane odvolanie, ak

a) nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného daňového nedoplatku alebo bránia jeho vymáhateľnosti,

b) sú iné dôvody, pre ktoré je daňová exekúcia neprípustná.

Odvolanie musí byť odôvodnené, pričom na neskôr uplatnené dôvody sa neprihliada. Odvolanie má odkladný účinok. Na rozhodovanie o odvolaní sa vzťahujú ustanovenia § 46 až 48.

(6) Ak majetok daňového dlžníka nepostačuje na úhradu vymáhaného daňového nedoplatku a v priebehu daňového exekučného konania sa správca dane dozvie o ďalšom majetku daňového dlžníka, oznámi osobe, ktorá takýto majetok daňového dlžníka spravuje, eviduje alebo je oprávnená s ním nakladať, že dňom doručenia tohto oznámenia sa na tento majetok vzťahuje zákaz nakladania. Ak chce správca dane uplatniť daňovú exekúciu na takýto majetok daňového dlžníka, zašle daňovému dlžníkovi daňovú exekučnú výzvu; na túto daňovú exekučnú výzvu sa rovnako vzťahujú ustanovenia odsekov 2 až 5.

§ 77
Daňový exekučný príkaz

(1) Daňový exekučný príkaz vydá správca dane až po márnom uplynutí lehoty na podanie odvolania voči daňovej exekučnej výzve alebo keď správca dane vyhovie odvolaniu čiastočne, alebo keď sa správcovi dane doručí rozhodnutie odvolacieho orgánu, ktorým sa odvolanie zamietlo.

(2) Daňový exekučný príkaz obsahuje

a) názov a sídlo správcu dane, ktorý daňový exekučný príkaz vydal,

b) číslo a dátum vydania daňového exekučného príkazu,

c) meno, priezvisko, trvalý pobyt daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie a daňové identifikačné číslo daňového dlžníka,

d) výšku vymáhaného daňového nedoplatku,

e) spôsob vykonania daňovej exekúcie a číslo účtu správcu dane,

f) ďalšie náležitosti ustanovené v tomto zákone podľa jednotlivých spôsobov výkonu daňovej exekúcie,

g) vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane s uvedením mena, priezviska a funkcie a odtlačok úradnej pečiatky so štátnym znakom Slovenskej republiky.

(3) Daňový exekučný príkaz sa doručuje do vlastných rúk účastníkom daňového exekučného konania, tretím osobám (§ 6) a iným osobám podľa tohto zákona podľa jednotlivých spôsobov daňovej exekúcie. Daňový exekučný príkaz sa doručuje do vlastných rúk aj osobám, ktoré majú na majetok daňového dlžníka zriadené záložné právo. Tieto osoby sú povinné oznámiť do 15 dní od doručenia daňového exekučného príkazu výšku pohľadávky, na ktorej zabezpečenie bolo zriadené záložné právo, a dátum jeho vzniku. Takéto osoby je daňový dlžník povinný oznámiť správcovi dane najneskôr pri súpise vecí. Ak nie je daňový dlžník pri súpise veci prítomný, oznámi tieto osoby do ôsmich dní odo dňa doručenia daňovej exekučnej výzvy. Zároveň je povinný oznámiť správcovi dane skutočnosť, že úplne alebo čiastočne uspokojil pohľadávku osoby, v ktorej prospech je na jeho majetok zriadené záložné právo. Ak daňový dlžník tieto povinnosti nesplní, zodpovedá za spôsobenú škodu.

(4) Daňový exekučný príkaz je právoplatný dňom jeho vydania a nemožno proti nemu podať opravný prostriedok.

§ 77a
Oprava daňového exekučného príkazu

Správca dane môže opraviť daňový exekučný príkaz, ak prišlo pri jeho vydaní k chybe v písaní alebo inej zrejmej nesprávnosti. V takomto prípade sa rozhodnutie nevydáva.

§ 78
Daňová exekúcia

Daňová exekúcia je nútený výkon, ktorým sa vymáha zaplatenie daňového nedoplatku alebo zníženie daňového nedoplatku spôsobmi podľa § 82.

§ 79
Odloženie daňovej exekúcie

(1) Správca dane odloží daňovú exekúciu, ak daňovému dlžníkovi bol povolený odklad platenia vymáhaného daňového nedoplatku alebo jeho zaplatenie v splátkach.

(2) Správca dane môže odložiť daňovú exekúciu z vlastného podnetu, ak preveruje skutočnosti rozhodujúce na zastavenie daňovej exekúcie.

(3) Správca dane môže daňovú exekúciu na žiadosť daňového dlžníka, ktorý je fyzickou osobou, odložiť i vtedy, ak sa daňový dlžník bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná daňová exekúcia mohla mať pre neho alebo príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky. Tieto skutočnosti musí daňový dlžník preukázať.

(4) Ak správca dane odloží daňovú exekúciu, úkony, ktoré vykonal, zostávajú zachované.

(5) Rozhodnutie o odložení daňovej exekúcie sa doručuje daňovému dlžníkovi do vlastných rúk.

(6) Proti rozhodnutiu o odložení daňovej exekúcie nemožno podať opravný prostriedok.

§ 80
Zastavenie daňového exekučného konania

(1) Správca dane daňové exekučné konanie zastaví rozhodnutím, ak

a) exekučný titul bol zrušený,

b) exekučný titul sa nestal vykonateľným,

c) bolo preukázané, že k predmetu daňovej exekúcie má vlastnícke právo iná osoba,

d) predmet daňovej exekúcie nepodlieha daňovej exekúcii,

e) bola vznesená námietka premlčania vymáhaného daňového nedoplatku,

f) daňový nedoplatok bol vyrovnaný,

g) je iný dôvod, pre ktorý nie je možné v daňovom exekučnom konaní pokračovať.

(2) Ak sa daňového exekučného konania týka niektorý z dôvodov jeho zastavenia len sčasti alebo ak sa daňová exekúcia vykonala v širšom rozsahu, než stačí na vyrovnanie daňového nedoplatku, správca dane zastaví daňové exekučné konanie len čiastočne.

(3) Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 alebo 2 možno podať odvolanie do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

§ 81
Doručovanie rozhodnutia

Rozhodnutie vydané podľa § 79 a 80 sa doručuje osobám podľa § 77 ods. 3 do vlastných rúk.

§ 82
Spôsoby vykonávania daňovej exekúcie

(1) Správca dane môže vykonať daňovú exekúciu

a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,

b) prikázaním pohľadávky,

c) predajom hnuteľných vecí,

d) odobratím hotových peňazí a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju,

e) predajom cenných papierov,

f) predajom nehnuteľnosti,

g) predajom podniku alebo jeho časti,

h) postihnutím majetkového práva spojeného s podielom spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným.

(2) Ak tento zákon neustanovuje inak, správca dane môže vykonať daňovú exekúciu spôsobom, ktorý si sám určí, a môže vykonať daňovú exekúciu u jedného daňového dlžníka i niekoľkými spôsobmi súčasne.

Daňová exekúcia zrážkami zo mzdy a z iných príjmov

§ 82a

(1) Ak sa v ustanoveniach o daňovej exekúcii zrážkami zo mzdy uvádza platiteľ mzdy, vzťahujú sa príslušné ustanovenia na právnickú osobu alebo fyzickú osobu, voči ktorej má daňový dlžník nárok na mzdu alebo plat, alebo iný príjem uvedený v § 82h ods. 1.

(2) Ak má daňový dlžník popri nároku na mzdu alebo plat aj nárok na iný príjem podľa § 82h ods. 1, postupuje sa tak, ako keby išlo o niekoľko miezd.

(3) Daňovej exekúcii podliehajú všetky príjmy, ktoré daňový dlžník získa namiesto mzdy, ako aj iné príjmy uvedené v § 82h ods. 1, ak nie sú týmto zákonom alebo osobitným predpisom z daňovej exekúcie vylúčené.

(4) Ak ide o daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy alebo z iných príjmov daňového dlžníka, ktorý zo mzdy alebo z iných príjmov platí úhradu za poskytnutú sociálnu pomoc, nepodlieha daňovej exekúcii suma potrebná na úhradu za poskytnutú sociálnu pomoc alebo jej časť, ktorú je daňový dlžník povinný platiť. V prípade platenia úhrady za starostlivosť v zariadení sociálnych služieb nepodlieha daňovej exekúcii ani suma povinného zostatku po zaplatení úhrady za starostlivosť v zariadení sociálnych služieb podľa osobitného predpisu.[14d])

Daňová exekúcia zrážkami zo mzdy

§ 82b

(1) Správca dane zašle platiteľovi mzdy oznámenie, že sa voči daňovému dlžníkovi začalo daňové exekučné konanie; v oznámení uvedie deň, ktorým sa začalo daňové exekučné konanie.

(2) Správca dane na základe § 77 ods. 1 vydá daňový exekučný príkaz na daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy.

(3) Daňový exekučný príkaz okrem náležitostí podľa § 77 ods. 2 obsahuje

a) označenie platiteľa mzdy,

b) ustanovenie, že daňový exekučný príkaz zostáva v platnosti do úplného vyrovnania vymáhaného daňového nedoplatku a vzťahuje sa aj na budúcich platiteľov mzdy.

(4) Správca dane doručí do vlastných rúk daňový exekučný príkaz na daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy platiteľovi mzdy a daňovému dlžníkovi. Platiteľ mzdy je povinný od doručenia daňového exekučného príkazu zrážať zo mzdy daňového dlžníka sumy na úhradu daňového nedoplatku podľa osobitného predpisu.[14e]) Daňovému dlžníkovi sa nesmie zraziť z mesačnej mzdy základná suma; spôsoby jej výpočtu ustanovuje osobitný predpis.[14f]) Platiteľ mzdy je povinný poukazovať zrážky zo mzdy na účet správcu dane uvedený v daňovom exekučnom príkaze.

(5) Platiteľ mzdy je oprávnený vykonávať zrážky zo mzdy vo väčšom rozsahu, ako dovoľujú ustanovenia osobitného predpisu,[14e]) len v prípade, ak s tým súhlasí daňový dlžník.

(6) Ak platiteľ mzdy nesplní povinnosť určenú v daňovom exekučnom príkaze, môže mu správca dane uložiť pokutu podľa § 35. Ak platiteľ mzdy nevykoná zo mzdy daňového dlžníka zrážky riadne a včas alebo ak ich vykoná v menšom rozsahu, ako sú určené, alebo ak ich nepoukáže správcovi dane po doručení daňového exekučného príkazu, alebo keď sa stali splatnými ďalšie mesačné sumy mzdy, môže správca dane podľa tohto zákona vymáhať od platiteľa mzdy sumy, ktoré mal zraziť a poukázať, najviac do výšky daňového nedoplatku.

§ 82c

(1) Platiteľ mzdy je povinný oznámiť správcovi dane v lehote do ôsmich dní po uplynutí príslušného kalendárneho mesiaca, že nemôže vykonávať zrážky zo mzdy daňového dlžníka, pretože daňový dlžník v uplynulom mesiaci nepoberal mzdu v takej výške, aby z nej mohol platiteľ mzdy vykonávať zrážky.

(2) Platiteľ mzdy je povinný oznámiť správcovi dane v lehote do ôsmich dní od skončenia pracovného pomeru daňového dlžníka, že už nie je jeho platiteľom mzdy.

(3) Platiteľ mzdy prestane vykonávať zrážky zo mzdy po vyrovnaní vymáhaného daňového nedoplatku.

§ 82d

(1) Ak platiteľ mzdy vypláca mesačnú mzdu po častiach, môže primerané zrážky zo mzdy vykonať daňovému dlžníkovi aj z časti mzdy. Odvod zrážok správcovi dane vykoná vždy po uplynutí príslušného kalendárneho mesiaca.

(2) Ak sa daňový exekučný príkaz doručí platiteľovi mzdy po tom, keď bola časť mesačnej mzdy daňovému dlžníkovi vyplatená, neprihliada sa na vykonanú výplatu a zrážky sa vykonajú tak, ako keby daňový dlžník mal za celý kalendárny mesiac právo len na mzdu, ktorá mu ešte nebola vyplatená.

(3) Ak sa preddavok vypláca za obdobie dlhšie ako jeden kalendárny mesiac, vypočíta sa, koľko pripadá z poskytnutého preddavku na jednotlivé mesiace, a z takto vypočítaného mesačného preddavku sa daňovému dlžníkovi vykonávajú zrážky. Mzda daňového dlžníka za uplynulý kalendárny rok sa rozpočíta na jednotlivé mesiace. Z mesačnej mzdy sa vypočítavajú s konečnou platnosťou zrážky a správcovi dane sa vyplatí rozdiel medzi sumami, ktoré sa mali daňovému dlžníkovi zraziť v jednotlivých mesiacoch, a sumami, ktoré sa z preddavkov správcovi dane už vyplatili.

(4) Ak sa vypláca mzda za niekoľko mesiacov naraz, treba vypočítať zrážky za každý kalendárny mesiac osobitne.

Zmena platiteľa mzdy

§ 82e

(1) Ak sa po doručení daňového exekučného príkazu platiteľovi mzdy zmení platiteľ mzdy, vzťahuje sa daňový exekučný príkaz aj na mzdu daňového dlžníka u nového platiteľa mzdy.

(2) Povinnosť vykonávať zrážky zo mzdy vzniká novému platiteľovi mzdy dňom, keď sa od daňového dlžníka alebo od doterajšieho platiteľa mzdy dozvie, že bol vydaný daňový exekučný príkaz. Ak sa nedozvie o týchto okolnostiach nový platiteľ mzdy skôr, vzniká mu povinnosť dňom, keď mu správca dane doručil daňový exekučný príkaz.

(3) Za zmenu platiteľa mzdy podľa odseku 1 sa nepovažuje, ak daňový dlžník po doručení daňového exekučného príkazu získa nárok na peňažnú dávku nemocenského poistenia nahrádzajúcu mzdu a ak mu dávku vyplatí platiteľ mzdy.

§ 82f

(1) Ak zamestnanec uzavrie nový pracovný pomer alebo obdobný pracovný vzťah, je povinný predložiť platiteľovi mzdy písomné vyhlásenie o tom, či je proti nemu vedené daňové exekučné konanie formou zrážok zo mzdy. Takéto vyhlásenie je povinný vydať každý platiteľ mzdy zamestnancovi, ktorý u neho skončil pracovný pomer.

(2) Nový platiteľ mzdy po obdržaní písomného vyhlásenia predloženého podľa odseku 1 oznámi túto skutočnosť bezodkladne správcovi dane, ktorý daňový exekučný príkaz vydal.

(3) Správca dane doručí do vlastných rúk novému platiteľovi mzdy pôvodný daňový exekučný príkaz (§ 82e ods. 1), na ktorého základe je povinný pokračovať v zrážkach zo mzdy daňového dlžníka, a poučí ho o povinnostiach pri vykonávaní daňovej exekúcie zrážkami zo mzdy. Oboznámi ho s doterajším priebehom daňovej exekúcie, najmä s výškou vykonaných zrážok, a uvedie zostatok vymáhaného daňového nedoplatku.

(4) Daňový dlžník, ktorý skončil pracovný pomer u doterajšieho platiteľa mzdy, je povinný oznámiť túto skutočnosť do ôsmich dní správcovi dane, ktorý vydal daňový exekučný príkaz; v tejto lehote je rovnako povinný správcovi dane oznámiť, že uzavrel pracovný pomer u iného platiteľa mzdy.

(5) Za nesplnenie povinnosti podľa odseku 4 môže správca dane uložiť daňovému dlžníkovi pokutu podľa § 35.

§ 82g
Niekoľko platiteľov mzdy

(1) Ak daňový dlžník poberá mzdu od niekoľkých platiteľov mzdy, vzťahuje sa daňový exekučný príkaz na zrážky zo mzdy na všetky jeho mzdy.

(2) Ak správca dane prikazuje vykonať daňovú exekúciu zrážkami zo mzdy niekoľkým platiteľom mzdy, určí im jednotlivo, akú časť základnej sumy nemajú zrážať. Ak príjem daňového dlžníka nedosahuje ani uvedenú časť základnej sumy, platiteľ mzdy je povinný túto skutočnosť oznámiť správcovi dane. Správca dane potom určí, akú časť základnej sumy je každý platiteľ mzdy povinný zrážať.

§ 82h
Daňová exekúcia zrážkami z iných príjmov

(1) Ustanovenia o daňovej exekúcii zrážkami zo mzdy sa použijú aj na daňovú exekúciu zrážkami z odmeny za prácu členov družstiev a z príjmov, ktoré daňovému dlžníkovi nahrádzajú odmenu za prácu, najmä z odmeny vyplývajúcej z dohody o pracovnej činnosti a z dohody o vykonaní práce, z dôchodkov poskytovaných z dôchodkového zabezpečenia a výsluhového zabezpečenia, z peňažných dávok nemocenského poistenia nahrádzajúcich mzdu, zo štipendia s výnimkou štipendia z verejných prostriedkov, z náhrady uchádzajúceho zárobku, z náhrady poskytovanej za výkon spoločenských funkcií a z podpory v nezamestnanosti.

(2) Do príjmu sa nezapočítavajú prídavky na deti, príplatok k prídavkom na deti a zvýšenie dôchodku pre bezvládnosť.

(3) Ak ide o daňovú exekúciu zrážkami z dôchodku daňového dlžníka, ktorý z tohto dôchodku platí úhradu za starostlivosť v zariadení sociálnych služieb, nepodlieha daňovej exekúcii suma potrebná na úhradu za starostlivosť v zariadení sociálnych služieb alebo jej časť, ktorú je daňový

dlžník povinný platiť, a suma povinného zostatku po zaplatení úhrady za starostlivosť v zariadení sociálnych služieb podľa osobitného predpisu.[14d])

(4) Ak sa vyplácajú preddavky členom družstiev za obdobie dlhšie ako jeden kalendárny mesiac, vypočíta sa, koľko pripadá z poskytovaného preddavku na jednotlivé kalendárne mesiace, a z takto vypočítanej mesačnej odmeny sa daňovému dlžníkovi vykonávajú zrážky.

Daňová exekúcia prikázaním pohľadávky

§ 83

Daňová exekúcia prikázaním pohľadávky sa môže vykonať

a) prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke,

b) prikázaním iných peňažných pohľadávok,

c) postihnutím iných majetkových práv.

§ 83a
Daňová exekúcia prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke

(1) Daňovou exekúciou prikázaním pohľadávky z účtu daňového dlžníka vedeného v banke môžu byť postihnuté peňažné prostriedky na všetkých účtoch daňového dlžníka.

(2) Ustanovenia o prikázaní pohľadávky z účtu vedeného v banke možno použiť aj vtedy, ak ide o vklad na vkladovom účte.[14g])

(3) Daňová exekúcia sa vykoná odpísaním pohľadávky z účtu daňového dlžníka vedeného v banke a jej poukázaním na účet správcu dane určený v daňovom exekučnom príkaze.

(4) Správca dane doručí do vlastných rúk banke rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania.

(5) Správca dane prikáže banke, aby po doručení rozhodnutia podľa odseku 4 zablokovala na účte daňového dlžníka peňažné prostriedky do výšky daňového nedoplatku, a to aj vtedy, ak peňažné prostriedky prichádzajú na účet daňového dlžníka postupne.

(6) Po doručení daňového exekučného príkazu je banka povinná odpísať peňažné prostriedky z účtu daňového dlžníka a poukázať ich na účet správcu dane; v prípade termínovaného vkladového účtu dňom jeho splatnosti. Ak odpísaná suma nepostačuje na pokrytie vymáhaného daňového nedoplatku, banka je povinná poukazovať peňažné prostriedky z účtu daňového dlžníka, a to aj postupne, až do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

(7) Ak banka po doručení rozhodnutia podľa odseku 4 použije alebo umožní daňovému dlžníkovi alebo osobám, ktoré majú dispozičné právo k účtu, použitie peňažných prostriedkov na účte do výšky daňového nedoplatku a tým zmarí výkon daňovej exekúcie, stáva sa dlžníkom správcu dane. Správca dane je oprávnený vymáhať od banky peňažné prostriedky, ktoré z tohto dôvodu neboli poukázané na jeho účet spôsobom uvedeným v tomto zákone.

§ 83b
Peňažné prostriedky nepodliehajúce exekúcii

(1) Daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky z účtu vedeného v banke nepodliehajú peňažné prostriedky na účte, ktoré písomným vyhlásením daňového dlžníka sú určené na výplatu miezd jeho zamestnancov, a peňažné prostriedky na odškodňovanie pracovných úrazov a chorôb z povolania podľa osobitného predpisu[14h]) pre výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bolo banke doručené rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania.

(2) Daňovej exekúcii nepodliehajú peňažné prostriedky na účtoch vedených v banke, ktoré boli poskytnuté daňovému dlžníkovi zo štátneho rozpočtu alebo majú účelové určenie.[15])

§ 83c
Daňová exekúcia prikázaním iných peňažných pohľadávok

(1) Iná peňažná pohľadávka na účely tohto zákona je peňažný záväzok tretích osôb voči daňovému dlžníkovi. Daňový dlžník je povinný na výzvu správcu dane predložiť správcovi dane písomný zoznam uznaných[16]) pohľadávok.

(2) V rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania zakáže správca dane poddlžníkovi uhradiť záväzok daňovému dlžníkovi. Na účely tohto zákona sa poddlžníkom rozumie dlžník daňového dlžníka.

(3) Správca dane zakáže v daňovej exekučnej výzve daňovému dlžníkovi vymáhať pohľadávku od poddlžníka.

(4) Správca dane vydá daňový exekučný príkaz len do výšky záväzku tretej osoby, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

(5) Po doručení daňového exekučného príkazu je poddlžník povinný poukázať záväzok, ktorý je splatný, na účet správcu dane uvedený v daňovom exekučnom príkaze. Ak je poddlžník platiteľom dane z pridanej hodnoty, poukazuje splatný záväzok znížený o sumu dane z pridanej hodnoty, ak na účely odpočtu tejto dane podľa osobitného zákona[19]) platí túto daň daňovému dlžníkovi.

(6) Správca dane je oprávnený vydať daňový exekučný príkaz aj na pohľadávku splatnú v budúcnosti, a to aj v prípade, ak budú daňovému dlžníkovi vznikať postupne čiastkové pohľadávky z toho istého právneho dôvodu.

(7) Daňový exekučný príkaz sa doručuje do vlastných rúk daňovému dlžníkovi a poddlžníkovi.

(8) Na plnenie uložené v rozhodnutí podľa odseku 2 nie je prípustné uzatvoriť dohodu o započítaní pohľadávok, uzavretí zmieru alebo odpustení zaplatenia. Takéto zmluvy sú neplatné.

(9) Ak je daňový exekučný príkaz vydaný na autorskú odmenu a autor je daňovým dlžníkom, môže správca dane žiadať plnenie do výšky troch pätín. Ak autorskú odmenu vypláca právnická osoba vykonávajúca kolektívnu správu práv podľa osobitného zákona,[16a]) na účely tohto zákona sa považuje za poddlžníka. Daňový exekučný príkaz sa vzťahuje aj na sumy, ktoré už boli v prospech autora zložené u právnickej osoby vykonávajúcej kolektívnu správu práv podľa osobitného zákona,[16a]) ako aj na sumy, ktoré budú u nej zložené v bežnom kalendárnom roku.

(10) Ustanovenie odseku 9 sa použije primerane, aj ak ide o pohľadávky z práv príbuzných autorskému právu a o pohľadávky fyzických osôb z ich podnikateľskej činnosti.

(11) Daňovej exekúcii prikázaním inej peňažnej pohľadávky nepodliehajú prídavky na deti a príplatok k prídavkom na deti, príspevok pri narodení dieťaťa, príspevok rodičom, ktorým sa súčasne narodili tri deti alebo viac detí alebo ktorým sa v priebehu dvoch rokov opakovane narodili dvojčatá, príspevok na pohreb, zaopatrovací príspevok, príspevky pestúnskej starostlivosti, dávka sociálnej pomoci, peňažné príspevky na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a účelové peňažné dávky pre ťažko zdravotne postihnutých občanov.

(12) Ak poddlžník nesplní niektorú z povinností vyplývajúcich z odsekov 2, 5 a 9, správca dane je oprávnený vymáhať od neho splatnú pohľadávku do výšky daňového nedoplatku spôsobom uvedeným v tomto zákone.

§ 83d
Daňová exekúcia postihnutím iných majetkových práv

Správca dane je oprávnený vykonať daňovú exekúciu aj postihnutím iného majetkového práva, ktoré je prevoditeľné a nie je peňažnou pohľadávkou ani právom, ktoré patrí len daňovému dlžníkovi osobne. Na daňovú exekúciu sa primerane použije postup podľa tohto zákona.

Daňová exekúcia predajom hnuteľných vecí

§ 84

Predmetom daňovej exekúcie sú hnuteľné veci vrátane ich súčasti a ich príslušenstva (ďalej len „hnuteľné veci“) vo vlastníctve alebo v spoluvlastníctve daňového dlžníka, ručiteľa, poddlžníka alebo inej osoby, ak tak ustanovuje tento zákon.

§ 84a

(1) V daňovej exekučnej výzve správca dane zakáže daňovému dlžníkovi nakladať s vecami, ktoré sú v nej uvedené alebo ktoré budú spísané.

(2) Daňová exekučná výzva sa doručí daňovému dlžníkovi do vlastných rúk najneskôr pri súpise hnuteľných vecí (§ 84b). Ak nie je daňový dlžník pri uskutočňovaní súpisu vecí prítomný, doručí sa mu daňová exekučná výzva do vlastných rúk spolu so súpisom hnuteľných vecí.

(3) Správca dane upozorní daňového dlžníka v daňovej exekučnej výzve, že tretia osoba môže v lehote na podanie odvolania predložiť doklady o vlastníctve k hnuteľnej veci. Ak sa preukáže vlastníctvo tretej osoby k hnuteľnej veci, správca dane rozhodne o vylúčení takejto veci z daňovej exekúcie. Rovnako správca dane upozorní daňového dlžníka, že v prípade neupovedomenia tretej osoby zodpovedá za spôsobenú škodu.

(4) Ak je predmetom daňovej exekúcie motorové vozidlo, správca dane v daňovej exekučnej výzve uloží daňovému dlžníkovi, aby v určenej lehote a na určené miesto pristavil motorové vozidlo a predložil doklady o technickej spôsobilosti motorového vozidla a preukázal svoje vlastníctvo k nemu. Ak daňový dlžník nesplní túto povinnosť, môže správca dane na účet daňového dlžníka zabezpečiť prostredníctvom splnomocnenej osoby vyhľadanie, zabezpečenie, odvoz, úschovu, ocenenie a zistenie stavu technickej spôsobilosti motorového vozidla. Na účely tohto zákona sa motorovým vozidlom rozumie osobné motorové vozidlo, motocykel, nákladné motorové vozidlo, ťahač, náves, príves, autobus, špeciálne zariadenie, napríklad žeriav, rýpadlo a iné stavebné alebo poľnohospodárske stroje.

(5) Na vykonanie daňovej exekúcie predajom hnuteľných vecí vydá správca dane daňový exekučný príkaz. V daňovom exekučnom príkaze správca dane nariadi predaj vecí v ňom uvedených.

(6) Správca dane na základe právoplatného daňového exekučného príkazu ponúkne na predaj za peniaze v hotovosti, najmenej však za cenu zistenú znalcom,[16b]) právnickým osobám štátu,[16c]) ktorých poslaním je starostlivosť o kultúrne pamiatky, tieto veci:

a) mimoriadne významné výtvarné diela a pamiatky,

b) rukopisy mimoriadne významných literárnych diel,

c) osobné pamiatky a korešpondenciu významných spisovateľov a kultúrnych činiteľov, ako aj iné spomienkové predmety múzejnej alebo galerijnej hodnoty[16d]) po týchto osobách,

d) predmety väčšej kultúrnej, historickej hodnoty a ich súbory.

(7) Ak právnická osoba podľa odseku 6 v lehote do 30 dní od doručenia ponuky neodpovie na ponuku a nezloží cenu zistenú znalcom[16b]) na účet správcu dane uvedený v ponuke, správca dane je oprávnený tieto veci predať spôsobom podľa tohto zákona.

§ 84b
Súpis hnuteľných vecí

(1) Súpis hnuteľných vecí vykoná správca dane pri doručení daňovej exekučnej výzvy. Spíšu sa predovšetkým veci, bez ktorých sa daňový dlžník môže najľahšie zaobísť a ktoré možno ľahko preniesť, uschovať a predať.

(2) Veci, ktoré rýchlo podliehajú skaze alebo ich prevoz, úschova, udržiavanie a predaj by vyžadoval neúmerne vysoké náklady, sa spíšu len vtedy, keď nie je dostatok iných vecí alebo ak je možné zabezpečiť ich rýchly predaj.

(3) Súpis hnuteľných vecí musí obsahovať

a) názov a sídlo správcu dane,

b) meno, priezvisko, trvalý pobyt daňového dlžníka alebo obchodné meno, sídlo daňového dlžníka, identifikačné číslo organizácie, daňové identifikačné číslo daňového dlžníka a číslo daňovej exekučnej výzvy,

c) miesto a dátum vykonania súpisu hnuteľných vecí,

d) jednotlivo spísané veci a ich opis, ktorým sa určí najmä počet, hmotnosť, výrobné číslo, značka, farba; ak predmety zostávajú i po vykonaní súpisu hnuteľných vecí u daňového dlžníka, môže sa vyhotoviť ich fotodokumentácia,

e) hodnotu spísaných hnuteľných vecí,

f) osobné, majetkové a rodinné pomery daňového dlžníka v rozsahu potrebnom na posúdenie postihnuteľnosti jeho majetku,

g) podpisy osôb prítomných pri súpise.

(4) Správca dane na účel spísania hnuteľných vecí daňového dlžníka urobí prehliadku sídla a miesta podnikania, obydlia, ak ho používa aj na podnikanie, iných priestorov a iných objektov za účasti nestrannej osoby, a to i bez prítomnosti daňového dlžníka. Na tento účel je daňový dlžník povinný umožniť správcovi dane a nestrannej osobe prístup do sídla a miesta podnikania, obydlia, iných priestorov a iných objektov. Na tieto úkony má správca dane oprávnenie z úradnej moci prizvať Policajný zbor.[16c])

(5) Správca dane vykoná osobnú prehliadku daňového dlžníka a ďalšej prítomnej osoby, ak je podozrenie, že daňový dlžník si uschoval hnuteľné veci u nej. Pri osobnej prehliadke správca dane postupuje šetrne a vykoná ju vždy osoba rovnakého pohlavia alebo lekár.

(6) Správca dane po vydaní daňového exekučného príkazu zabezpečí zistenie ceny hnuteľných vecí znalcom.[16b]) V jednoduchých prípadoch pri súpise hnuteľných vecí ocenenie obvyklou cenou vykoná správca dane.

§ 84c
Uschovanie spísaných hnuteľných vecí

Ak je obava, že by mohlo dôjsť k odstráneniu, poškodeniu alebo zničeniu hnuteľných vecí uvedených v súpise, zabezpečí správca dane ich úschovu v priestoroch ním určených alebo uzavrie zmluvu o úschove týchto vecí.

§ 84d
Hnuteľné veci nepodliehajúce výkonu daňovej exekúcie

Daňovou exekúciou nemožno postihnúť veci, ktorých predaj je podľa osobitných predpisov zakázaný[17]) alebo ktoré podľa osobitných predpisov daňovej exekúcii nepodliehajú.[15])

§ 84e
Veci vylúčené z daňovej exekúcie

(1) Daňová exekúcia sa nevykonáva na veci, ktoré sú vo vlastníctve daňového dlžníka a ktoré daňový dlžník nevyhnutne potrebuje na uspokojovanie svojich hmotných potrieb a svojej rodiny, ani na veci, ktorých predaj by bol v rozpore s morálnymi zásadami.

(2) Z daňovej exekúcie podľa odseku 1 sú vylúčené

a) bežné súčasti odevov, bielizeň a obuv,

b) nevyhnutné vybavenie domácnosti, a to posteľ daňového dlžníka a členov jeho rodiny, stôl, stoličky podľa počtu členov jeho rodiny, chladnička, sporák, varič, vykurovacie teleso, palivo, práčka, periny a posteľná bielizeň, bežný kuchynský riad, rádioprijímač a detské športové potreby a hračky,

c) vodiaci pes, domáce zvieratá s výnimkou tých, ktoré slúžia na podnikanie,

d) zdravotnícke potreby, zdravotnícke pomôcky a iné veci, ktoré daňový dlžník alebo člen domácnosti potrebuje vzhľadom na svoju chorobu alebo telesnú chybu,

e) veci, na ktoré sa poskytla dávka sociálnej pomoci, peňažné príspevky na kompenzáciu sociálnych dôsledkov ťažkého zdravotného postihnutia a účelové peňažné dávky sociálnej starostlivosti pre ťažko zdravotne postihnutých občanov,

f) veci, na ktorých obstaranie sa poskytli finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu formou dotácie, počas plnenia podmienok na jej poskytnutie,

g) snubný prsteň a obrúčka,

h) hotové peniaze do sumy 3 000 Sk,

i) študijná literatúra.

(3) Z daňovej exekúcie sú vylúčené aj veci podnikateľa hospodáriaceho na pôde,[17a]) ak by výkonom daňovej exekúcie bolo ohrozené riadne obhospodarovanie poľnohospodárskej pôdy alebo zachovanie plynulej prevádzky rastlinnej a živočíšnej výroby podľa osobitných predpisov.[17b])

§ 84f
Predaj hnuteľných vecí na dražbe

Správca dane predá spísané hnuteľné veci na dražbe; pri výkone dražby postupuje podľa tohto zákona.

§ 84g
Určenie ceny hnuteľných vecí

(1) Správca dane určí cenu hnuteľných vecí podľa § 84b ods. 6; rozhodnutie o určení ceny správca dane nevydáva.

(2) Cena výtvarných diel a pamiatok, rukopisov, mimoriadne významných literárnych diel, predmetov múzejnej hodnoty a galerijnej hodnoty, kultúrnych pamiatok a ich súborov, veci numizmatickej hodnoty a mincí sa zisťuje znaleckým posudkom.

(3) Vyvolávacia cena hnuteľných vecí na účely dražby sa určí najmenej vo výške troch štvrtín z ceny stanovenej podľa odsekov 1 a 2; rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny správca dane nevydáva.

Dražobná vyhláška na predaj hnuteľných vecí

§ 84h

(1) Po určení ceny hnuteľných vecí správca dane vydá dražobnú vyhlášku na predaj hnuteľných vecí.

(2) Dražobná vyhláška na predaj hnuteľných vecí obsahuje najmä

a) názov a sídlo správcu dane,

b) dátum vydania a evidenčné číslo,

c) čas a miesto konania dražby,

d) predmet dražby,

e) vyvolávaciu cenu predmetu dražby, ktorá je najnižším podaním,

f) spôsob a termín zaplatenia najvyššieho podania,

g) spôsob odovzdania vydraženej hnuteľnej veci,

h) termín obhliadky dražených hnuteľných vecí,

i) upozornenie, že osoby, ktoré majú k draženej hnuteľnej veci predkupné právo, môžu ho uplatniť len ako dražitelia na dražbe; udelením príklepu predkupné právo zaniká,

j) poučenie o tom, kto môže byť účastníkom dražby (§ 84j),

k) meno, priezvisko, vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane a odtlačok úradnej pečiatky.

§ 84i

(1) Správca dane zverejní dražobnú vyhlášku na predaj hnuteľných vecí najmenej 15 dní pred konaním dražby na úradnej tabuli správcu dane; môže ju zverejniť aj v masovokomunikačných prostriedkoch.

(2) Správca dane doručí dražobnú vyhlášku na predaj hnuteľných vecí osobám podľa § 77 ods. 3, orgánu miestnej štátnej správy, v ktorého obvode má daňový dlžník trvalý pobyt alebo sídlo, a obci,[18]) na ktorej území sa dražba bude konať.

§ 84j
Účastníci dražby

(1) Dražiť môže fyzická osoba spôsobilá na právne úkony a právnická osoba (ďalej len „dražiteľ“).

(2) Ak je dražiteľom fyzická osoba, môže dražiť osobne alebo sa môže nechať na dražbe zastupovať. Zástupca je povinný predložiť úradne overené plnomocenstvo a preukázať svoju totožnosť.

(3) Ak je dražiteľom právnická osoba, môže dražiť jej štatutárny zástupca, ktorý je povinný predložiť správcovi dane výpis z obchodného registra nie starší ako jeden mesiac alebo jeho úradne overenú kópiu a preukázať svoju totožnosť. Právnickú osobu môže zastupovať aj iný zástupca, ktorý je okrem uvedeného povinný predložiť úradne overené plnomocenstvo.

(4) Dražiť nemôže

a) zamestnanec správcu dane,

b) daňový dlžník.

(5) Dražba je verejná.

§ 84k
Priebeh dražby hnuteľných vecí

(1) Správca dane pred začatím dražby zapíše záujemcov o dražbu hnuteľnej veci do zoznamu dražiteľov.

(2) Zoznam dražiteľov obsahuje najmä

a) dátum a miesto konania dražby,

b) meno, priezvisko, adresu, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu alebo cestovného dokladu fyzickej osoby,

c) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo organizácie, meno a priezvisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu štatutárneho zástupcu alebo iného splnomocneného zástupcu právnickej osoby s priložením plnomocenstva a výpisu z obchodného registra alebo jeho úradne overenej kópie,

d) poznámku o uplatnení predkupného práva, ak sa preukázalo právoplatným dokladom,

e) dražobné číslo,

f) podpis dražiteľa.

(3) Najnižšie podanie sa určí podľa § 84g ods. 3. Ak sa neurobilo ani najnižšie podanie, v dražbe sa nepokračuje. Výška ceny draženej veci nie je obmedzená ustanoveniami cenových predpisov.[18a])

(4) Správca dane pokračuje v dražbe dovtedy, pokiaľ dražitelia robia vyššie podania. Dražitelia sú viazaní svojimi podaniami. Správca dane udelí príklep dražiteľovi, ktorý urobí najvyššie podanie.

(5) Ak niekoľko dražiteľov urobí rovnaké podanie a neurobilo sa vyššie prípustné podanie, rozhodne správca dane o udelení príklepu žrebom. Ak však bol jedným z dražiteľov dražiteľ uplatňujúci si predkupné právo, správca dane udelí prednostne príklep jemu. Ak je takýchto dražiteľov niekoľko, správca dane rozhodne o udelení príklepu žrebom.

(6) Správca dane je povinný spýtať sa prítomných pred udelením príklepu, či majú námietky proti udeleniu príklepu. Námietky sa zapíšu do zápisnice a správca dane sa s nimi vysporiada pred udelením príklepu. Ak správca dane odoprie príklep, pokračuje sa v dražbe vyvolaním predposledného podania.

(7) Vydražiteľ je povinný zaplatiť najvyššie podanie ihneď; ak tak neurobí, draží sa hnuteľná vec znova bez jeho účasti.

(8) Udelením príklepu a zaplatením najvyššieho podania prechádza vlastníctvo k vydraženej hnuteľnej veci na vydražiteľa.

(9) Správca dane vydá vydražiteľovi potvrdenie o udelení príklepu. Ak je daňový dlžník platiteľom dane z pridanej hodnoty, toto potvrdenie o udelení príklepu je pre vydražiteľa, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, daňovým dokladom podľa osobitného zákona.[19]) Potvrdenie o udelení príklepu vyhotovené správcom dane sa na účely odpočtu dane z pridanej hodnoty podľa

osobitného zákona[19aa]) považuje za doklad vyhotovený platiteľom dane z pridanej hodnoty. Ak je vydražiteľom platiteľ dane z pridanej hodnoty, toto potvrdenie je zároveň dokladom o zaplatení dane z pridanej hodnoty na účely jej odpočtu podľa osobitného zákona.[19])

(10) Ak sa pri dražbe neurobilo ani najnižšie podanie na draženú hnuteľnú vec, správca dane vykoná opätovnú dražbu (§ 84l) a po neúspešnej opätovnej dražbe predá hnuteľnú vec predajom na základe ponuky (§ 84m).

(11) O priebehu dražby spíše správca dane zápisnicu, v ktorej uvedie najmä údaje zo zoznamu dražiteľov, cenu vydraženej hnuteľnej veci a udelenie príklepu vydražiteľovi; ak na dražbe boli vznesené námietky, aj ich riešenie.

(12) Výťažkom sú peňažné prostriedky získané v dražbe. Ak dosiahnutý výťažok z dražby prevyšuje vymáhaný daňový nedoplatok a exekučné náklady, správca dane s ním naloží ako s preplatkom (§ 93).

§ 84l
Opätovná dražba

(1) Pri výkone opätovnej dražby hnuteľných vecí sa správca dane riadi ustanoveniami tohto zákona o prvej dražbe.

(2) Na účely opätovnej dražby správca dane určí vyvolávaciu cenu najmenej vo výške 70 % z ceny určenej podľa § 84g ods. 1 a 2; rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny správca dane nevydáva.

§ 84m
Predaj na základe ponuky

(1) Správca dane po neúspešnej opätovnej dražbe pokračuje v daňovej exekúcii predajom hnuteľnej veci na základe ponuky. Predajom na základe ponuky sa rozumie predaj hnuteľnej veci na základe vyhodnotenia písomných ponúk predložených záujemcami o kúpu veci.

(2) Správca dane zverejní predaj na základe ponuky oznamom najmenej 15 dní pred termínom na podanie písomných ponúk na úradnej tabuli správcu dane; oznam môže zverejniť aj v masovokomunikačných prostriedkoch.

(3) Správca dane doručí do vlastných rúk oznam na predaj hnuteľnej veci na základe ponuky osobám podľa § 77 ods. 3, orgánu miestnej štátnej správy, v ktorého obvode má daňový dlžník trvalý pobyt alebo sídlo, a obci,[18]) na ktorej území sa dražba bude konať.

(4) Oznam o predaji hnuteľnej veci na základe ponuky obsahuje najmä

a) názov a sídlo správcu dane,

b) termín na podanie písomných ponúk správcovi dane s upozornením, že písomné ponuky podané po uplynutí termínu nebudú predmetom vyhodnotenia,

c) predmet predaja a jeho najnižšiu cenu,

d) termín obhliadky,

e) upozornenie, že hnuteľná vec bude predaná na základe ponuky záujemcovi s najvyššou ponúknutou cenou,

f) upozornenie na podanie ponuky v uzavretej obálke s označením „Predaj na základe ponuky – neotvárať“,

g) termín a miesto vyhodnotenia písomných ponúk,

h) meno, priezvisko, vlastnoručný podpis povereného zamestnanca správcu dane a odtlačok úradnej pečiatky.

(5) Na účely predaja hnuteľných vecí na základe ponuky správca dane určí cenu najmenej vo výške 60 % z ceny stanovenej podľa § 84g ods. 1 a 2; rozhodnutie o určení ceny správca dane nevydáva.

(6) Záujemca je povinný zúčastniť sa na vyhodnotení písomných ponúk osobne alebo prostredníctvom zástupcu. Záujemca s najvyššou ponukou je povinný ponúknutú cenu zaplatiť ihneď po vyhodnotení ponúk. Záujemca, ktorý sa nezúčastní na vyhodnotení ponúk alebo ak najvyššiu ponúknutú cenu nezaplatí ihneď, je z poradia vylúčený. Na jeho miesto nastúpi záujemca v poradí s ďalšou najvyššou ponukou. V prípade rovnakých ponúk rozhodne žreb. O priebehu predaja správca dane spíše zápisnicu, v ktorej uvedie údaje zo zoznamu záujemcov, najvyššiu ponúknutú cenu hnuteľnej veci a identifikačné údaje o nadobúdateľovi hnuteľnej veci.

(7) Po zaplatení najvyššej ponuky správca dane vydá nadobúdateľovi potvrdenie o predaji na základe ponuky. Ak je daňový dlžník platiteľom dane z pridanej hodnoty, toto potvrdenie o predaji na základe ponuky je pre nadobúdateľa, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, daňovým dokladom podľa osobitného zákona.[19]) Potvrdenie o predaji na základe ponuky vyhotovené správcom dane sa na účely odpočtu dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona[19aa]) považuje za doklad vyhotovený platiteľom dane z pridanej hodnoty. Ak je nadobúdateľom platiteľ dane z pridanej hodnoty, toto potvrdenie je zároveň dokladom o zaplatení dane z pridanej hodnoty na účely jej odpočtu podľa osobitného zákona.[19])

(8) Predaj uskutočnený na základe ponuky má tie isté účinky ako predaj na dražbe.

(9) Dosiahnutý výťažok sa použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe (§ 84k ods. 12).

(10) Ak predaj hnuteľnej veci na základe ponuky nebol úspešný, správca dane vyzve daňového dlžníka, aby si prevzal nepredanú hnuteľnú vec do desiatich dní od termínu doručenia upovedomenia do vlastných rúk.

§ 84n
Priamy predaj hnuteľných vecí

Hnuteľné veci, ktorých cena určená podľa § 84g ods. 1 a 2 nie je vyššia ako 1 000 Sk za jeden kus, veci rýchlo podliehajúce skaze a živé zvieratá môže správca dane predať ihneď za obvyklú cenu. Získanú sumu použije správca dane rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe (§ 84k ods. 12).

Daňová exekúcia odobratím hotových peňazí a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju

§ 85

(1) Správca dane pri doručení daňovej exekučnej výzvy vykoná súpis hotových peňazí a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju, podľa ustanovení § 84b a zakáže daňovému dlžníkovi s nimi nakladať.

(2) Správca dane vykoná daňovú exekúciu odobratím hotových peňazí, len ak peňažná hotovosť presahuje 3 000 Sk [§ 84e ods. 2 písm. h)]; tie použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe (§ 84k ods. 12).

(3) Daňovej exekúcii odobratím hotových peňazí nepodliehajú peňažné prostriedky určené na výplatu miezd zamestnancov daňového dlžníka a peňažné prostriedky na odškodňovanie

pracovných úrazov a chorôb z povolania podľa osobitného predpisu[14f]) pre výplatné obdobie najbližšie dňu, keď bol daňovému dlžníkovi doručený právoplatný daňový exekučný príkaz.

(4) Ak správca dane pri súpise podľa odseku 1 nájde drahé kovy alebo devízové hodnoty, nakladá s nimi podľa osobitných predpisov.[19a]) Získané peňažné prostriedky použije rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe (§ 84k ods. 12).

§ 85a

(1) Vkladné knižky alebo iné listiny,[19b]) ktoré treba predložiť na uplatnenie práva, správca dane spíše pri doručení daňovej exekučnej výzvy ako iné hnuteľné veci (§ 84b) a odníme ich.

(2) Vkladnú knižku predloží správca dane banke s právoplatným daňovým exekučným príkazom a vyberie z nej sumu, na ktorú má daňový dlžník právo, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku. Banka vykoná výplatu vkladu, aj keď je výplata akokoľvek viazaná. Ak ide o iné listiny, ktoré treba predložiť na uplatnenie práva, správca dane vyzve toho, kto má podľa takejto listiny plniť, aby sumu, ktorú má platiť, odovzdal správcovi dane. Pritom sa postupuje primerane podľa ustanovení o daňovej exekúcii prikázaním pohľadávky, pričom úkony potrebné na uplatnenie práva vykonáva namiesto daňového dlžníka správca dane.

(3) Získané peňažné prostriedky sa použijú rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe (§ 84k ods. 12).

§ 86
Daňová exekúcia predajom cenných papierov

(1) Správca dane v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania zakáže stredisku cenných papierov[19c]) nakladať s cennými papiermi.

(2) Daňová exekúcia predajom cenných papierov vo vlastníctve daňového dlžníka sa vykoná tak, že správca dane spíše tieto cenné papiere pri doručení daňovej exekučnej výzvy podľa ustanovení o predaji hnuteľných vecí. Cenné papiere nachádzajúce sa u daňového dlžníka odníme a zabezpečí ich úschovu podľa osobitného zákona.[19c]) Predaj cenných papierov vo vlastníctve daňového dlžníka zabezpečuje správca dane podľa osobitného zákona.[19c])

(3) Správca dane je oprávnený vykonávať všetky úkony spojené s vlastníctvom cenných papierov namiesto daňového dlžníka.

(4) Získané peňažné prostriedky sa použijú rovnako ako výťažok z predaja hnuteľných vecí na dražbe (§ 84k ods. 12).

Daňová exekúcia predajom nehnuteľnosti

§ 87

(1) Správca dane vykoná daňovú exekúciu predajom nehnuteľnosti vtedy, ak je preukázané, že nehnuteľnosť je vo vlastníctve alebo v spoluvlastníctve daňového dlžníka. Toto ustanovenie sa použije primerane, aj keď je postihnutý nehnuteľný majetok poddlžníka a ručiteľa.

(2) Daňovou exekúciou predajom nehnuteľnosti možno postihnúť aj majetok nezapísaný v katastri nehnuteľností, ak vlastníctvo daňového dlžníka k takémuto majetku je preukázané iným spôsobom.

(3) Daňová exekúcia predajom nehnuteľnosti sa vzťahuje na nehnuteľnosť s jej súčasťami a príslušenstvom.

(4) Správca dane vydá na nehnuteľnosť, na ktorú nebolo zriadené správcom dane zákonné záložné právo, rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania (§ 75); ak na nehnuteľnosť bolo zriadené správcom dane zákonné záložné právo, správca dane zašle katastrálnemu odboru okresného úradu oznámenie o začatí daňového exekučného konania (§ 75). Ak je daňovou exekúciou postihnutá nehnuteľnosť podľa odseku 2, správca dane k rozhodnutiu o zriadení zákonného záložného práva alebo k rozhodnutiu o začatí daňového exekučného konania predloží katastru nehnuteľností aj návrh na zápis dotknutých nehnuteľností.

(5) Správca dane vydá daňovú exekučnú výzvu (§ 76 ods. 2). Uloží daňovému dlžníkovi povinnosť do 15 dní oznámiť správcovi dane osobu, ktorá má k nehnuteľnosti predkupné právo, a upozorní ho, že v prípade nesplnenia tejto povinnosti zodpovedá za spôsobenú škodu.

(6) Správca dane po nadobudnutí právoplatnosti daňovej exekučnej výzvy vydá daňový exekučný príkaz na predaj nehnuteľnosti. Daňový exekučný príkaz sa doručí do vlastných rúk okrem osôb uvedených v § 77 ods. 3 aj spoluvlastníkovi a osobám, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné alebo iné vecné právo, ak sú zrejmé zo spisov, katastrálnemu odboru okresného úradu a obci,[18]) na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

(7) Po doručení daňového exekučného príkazu správca dane zabezpečí zistenie ceny nehnuteľnosti znalcom. V písomnej objednávke znalcovi uvedie účel znaleckého posudku, na čo má prihliadať a s čím sa má vysporiadať. Na účely ocenenia nehnuteľnosti upovedomí správca dane daňového dlžníka, spoluvlastníkov, ako aj osoby, pre ktoré viaznu na nehnuteľnosti iné závady, o čase a mieste obhliadky nehnuteľnosti. Daňový dlžník je povinný umožniť vykonanie obhliadky oceňovanej nehnuteľnosti.

(8) Správca dane na základe daňového exekučného príkazu ponúkne právnickým osobám štátu,[16c]) ktorých poslaním je starostlivosť o kultúrne pamiatky, za peniaze v hotovosti, najmenej však za cenu zistenú znalcom, nehnuteľnú kultúrnu pamiatku.

(9) Ak právnická osoba podľa odseku 8 v termíne do 30 dní odo dňa doručenia ponuky neodpovie na ponuku a nezloží cenu zistenú znalcom na účet správcu dane uvedený v ponuke, správca dane je oprávnený nehnuteľnú kultúrnu pamiatku predať spôsobom podľa tohto zákona.

(10) Správca dane vykoná daňovú exekúciu predajom nehnuteľnosti formou dražby.

(11) Ak spoluvlastník nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, zloží sumu vo výške podielu, ktorý sa má vydražiť, v hotovosti správcovi dane alebo ak preukáže jej pripísanie na účet správcu dane najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby, predaj sa neuskutoční.

§ 87a

(1) Znaleckým posudkom sa zistí cena nehnuteľnosti; pritom sa jednotlivo odhadnú závady, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie.

(2) Práva spojené s nehnuteľnosťou sa odhadnú tak, že sa zistí výhoda, ktorú tieto práva prinášajú osobe, ktorá má tieto práva v období jedného roka, a hodnota tejto výhody sa násobí pri právach časovo neobmedzených dvadsiatimi, pri právach časovo obmedzených počtom rokov, počas ktorých má právo ešte trvať, najviac však dvadsiatimi.

(3) Závady viaznuce na nehnuteľnosti sa odhadnú podľa hospodárskej ujmy, ktorá vyplýva zo závady pre zaťaženého. Pri závadách neobmedzeného trvania sa vezme za základ výpočtu obdobie 20 rokov, pri závadách presne obmedzeného trvania toto obdobie, najdlhšie však 20 rokov. Závady vyplývajúce z nárokov na opakujúce sa plnenia a dávky sa odhadnú tak, že sa vypočíta suma,

ktorá by stačila na to, aby sa z nej a z úrokov tejto sumy poukazovali plnenia a dávky alebo ich peňažná hodnota.

(4) O znaleckom posudku na cenu nehnuteľnosti upovedomí správca dane daňového dlžníka, osoby, ktoré majú k nehnuteľnosti predkupné právo, a osoby, pre ktoré viaznu na nehnuteľnosti vecné práva zrejmé zo spisu.

(5) Na účely dražby vyvolávacia cena nehnuteľnosti sa rovná cene podľa znaleckého posudku. Správca dane vydá rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

(6) Závadami na účely odseku 1 sa rozumejú vecné bremená, ktoré vznikli na základe osobitného právneho predpisu, a nájomné práva.

Dražobná vyhláška

§ 87b

(1) Po určení vyvolávacej ceny vydá správca dane dražobnú vyhlášku.

(2) Dražobná vyhláška musí obsahovať

a) názov a sídlo správcu dane,

b) dátum vydania a číslo dražobnej vyhlášky,

c) čas a miesto dražby,

d) označenie nehnuteľnosti podľa údajov katastra nehnuteľností,[19d])

e) vyvolávaciu cenu, ktorá je najnižším podaním,

f) výšku zábezpeky, spôsob a termín jej zaplatenia,

g) podmienky vrátenia zábezpeky,

h) spôsob zaplatenia najvyššieho podania,

i) závady, ktoré musí vydražiteľ prevziať bez započítania na najvyššie podanie,

j) ustanovenia o prechode závad a úžitkov z nehnuteľnosti,

k) ustanovenia o odovzdaní vydraženej nehnuteľnosti vydražiteľovi,

l) upozornenie na uplatnenie predkupného práva,

m) meno, priezvisko, vlastnoručný podpis oprávneného zamestnanca správcu dane a odtlačok úradnej pečiatky.

§ 87c

(1) Správca dane zverejní dražobnú vyhlášku najmenej 30 dní pred dňom uskutočnenia dražby na úradnej tabuli správcu dane, v ktorého obvode má daňový dlžník trvalé bydlisko alebo sídlo, okresného úradu a obce,[18]) na ktorej území sa nehnuteľnosť nachádza.

(2) Správca dane môže dražobnú vyhlášku zverejniť aj v masovokomunikačných prostriedkoch.

(3) Správca dane doručuje dražobnú vyhlášku do vlastných rúk osobám, ktorým sa doručuje daňový exekučný príkaz (§ 77 ods. 3); dražobnú vyhlášku doručuje aj iným osobám, ktorých právo je daňovou exekúciou dotknuté (§ 87 ods. 6).

§ 87d
Účastníci dražby

(1) Dražiť môže fyzická osoba, ak to pripúšťa osobitný zákon,[19e]) spôsobilá na právne úkony alebo právnická osoba so sídlom v Slovenskej republike (ďalej len „dražiteľ“).

(2) Pre účastníkov dražby nehnuteľnosti platí ustanovenie § 84j ods. 2 až 5. V opakovanej alebo opätovnej dražbe pri nehnuteľnostiach nemôže dražiť osoba, ktorá v prvej alebo opakovanej dražbe nehnuteľnosť vydražila, ale neuhradila najvyššie podanie.

§ 87e
Individuálna prezenčná listina

(1) Pred začatím dražby vyplní dražiteľ individuálnu prezenčnú listinu dražiteľa, ktorá obsahuje

a) dátum a miesto konania dražby,

b) nehnuteľnosť a jej vyvolávaciu cenu,

c) meno, priezvisko, trvalé bydlisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu fyzickej osoby,

d) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo organizácie, meno a priezvisko, rodné číslo a číslo občianskeho preukazu štatutárneho zástupcu alebo iného splnomocneného zástupcu právnickej osoby s priložením plnomocenstva a overeného výpisu z obchodného registra,

e) výšku dražobnej zábezpeky a doklad o zaplatení,

f) uplatnenie predkupného práva preukázaného právoplatným dokladom,

g) podpis dražiteľa.

(2) Pred začatím dražby správca dane preverí údaje uvedené v individuálnej prezenčnej listine dražiteľa. Ak sa údaje nezhodujú so skutočnosťou, správca dane ich opraví a spoločne s dražiteľom overia opravu svojím podpisom. Ak údaje, o ktorých vznikla pochybnosť, nie je možné opraviť do začiatku dražby, vykonávateľ dražby neumožní takejto osobe dražiť.

(3) Po vyplnení individuálnej prezenčnej listiny a predložení dokladov o zaplatení dražobnej zábezpeky (§ 87f) obdrží dražiteľ dražobné číslo.

§ 87f
Určenie dražobnej zábezpeky

(1) Správca dane určí dražobnú zábezpeku najmenej vo výške 50 % z vyvolávacej ceny. Dražobnú zábezpeku je povinný zložiť každý účastník dražby, ktorý sa na nej zúčastňuje ako dražiteľ.

(2) Dražiteľ zloží dražobnú zábezpeku prevodom na účet správcu dane alebo v hotovosti v termíne určenom v dražobnej vyhláške.

(3) Dokladom preukazujúcim zloženie dražobnej zábezpeky je výpis z účtu obsahujúci odpísanie dražobnej zábezpeky z účtu dražiteľa v prospech správcu dane alebo doklad o zaplatení v hotovosti. Na dražbe sa môže zúčastniť len dražiteľ, ktorý najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby takýto doklad predloží správcovi dane.

(4) Úspešnému vydražiteľovi sa započítava vopred zaplatená dražobná zábezpeka do ceny vydraženej veci.

(5) Dražiteľovi, ktorý bol v dražbe neúspešný, vráti správca dane dražobnú zábezpeku v termíne určenom v dražobnej vyhláške, najneskôr do piatich pracovných dní odo dňa konania dražby.

(6) Ak vydražiteľ neuhradí najvyššie podanie v termíne určenom v rozhodnutí o udelení príklepu, správca dane dražobnú zábezpeku nevráti. Dražobná zábezpeka sa použije podľa § 87n.

§ 87g
Zrušenie dražby

(1) Správca dane zruší konanie dražby, ak

a) daňový dlžník uhradí daňový nedoplatok najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby,

b) spoluvlastník nehnuteľnosti, ktorá je v podielovom spoluvlastníctve, poukáže na účet správcu dane vyvolávaciu cenu podielu, ktorý sa má dražiť, a najneskôr hodinu pred určeným začiatkom dražby predloží doklad o jeho zaplatení,

c) iná osoba poukáže na účet správcu dane celý daňový nedoplatok bez nároku na prechod vlastníckeho práva k veci a najneskôr hodinu pred začiatkom dražby predloží doklad o jeho zaplatení.

(2) Správca dane je oprávnený vymáhať exekučné náklady, ak neboli uhradené daňovým dlžníkom alebo inou osobou spolu s daňovým nedoplatkom.

Priebeh dražby nehnuteľnosti

§ 87h

(1) Na začiatku dražby správca dane oboznámi prítomných s nehnuteľnosťami, ich vyvolávacími cenami a poradím, v akom budú dražené. Oznámi, ktoré nehnuteľnosti nebudú dražené z dôvodu nezloženia dražobnej zábezpeky, či ide o prvú, opakovanú alebo opätovnú dražbu.

(2) Po vyvolaní ceny sa prihlasujú dražitelia, ktorí zložili dražobnú zábezpeku na draženú vec, zdvihnutím dražobného čísla a oznámením sumy podania. Dražitelia môžu zvyšovať podanie najmenej o 1 000 Sk.

(3) Dražba pokračuje dovtedy, kým dražitelia zvyšujú podania. Ak nie je vyššie podanie, správca dane opakuje posledné podanie so slovami „po prvé“, „po druhé“ a s upozornením, že ak nebude ponúknuté vyššie podanie, po slovách „po tretie“ ukončí príklepom licitáciu draženej nehnuteľnosti.

(4) Dražitelia sú viazaní svojím podaním dovtedy, pokiaľ správca dane neudelí príklep najvyššiemu podaniu. Príklep udelený najvyššiemu podaniu nie je viazaný alebo obmedzený ustanoveniami osobitného zákona.[18a])

(5) Správca dane pokračuje podľa týchto ustanovení v dražbe až do vydraženia všetkých dražených nehnuteľností.

(6) Ak sa pri dražbe neurobilo ani najnižšie podanie, správca dane oznámi, že v dražbe týchto nehnuteľností sa nepokračuje.

(7) Pred ukončením dražby a udelením príklepu sa správca dane spýta prítomných na dražbe, či majú námietky proti udeleniu príklepu. Námietky sa zapíšu do zápisnice. Námietku môžu podať dražitelia a osoby, ktorým sa doručuje dražobná vyhláška do vlastných rúk, ak sú prítomní na dražbe. O námietkach rozhodne správca dane na mieste. Svoje rozhodnutie oznámi prítomným.

(8) O priebehu dražby spíše správca dane zápisnicu, v ktorej uvedie najmä údaje z individuálnych prezenčných listín dražiteľov, cenu vydraženej nehnuteľnosti, udelenie príklepu vydražiteľovi, podané námietky a ich riešenie.

§ 87i

(1) Príklep udelí správca dane tomu, kto urobil najvyššie podanie. Ak niekoľko dražiteľov urobí rovnaké podanie a ak sa neurobilo vyššie prípustné podanie, rozhodne správca dane o udelení príklepu žrebom. Ak je medzi dražiteľmi dražiteľ uplatňujúci si predkupné právo, udelí správca dane príklep prednostne jemu. Ak je takýchto osôb viac, rozhodne správca dane o udelení príklepu žrebom.

(2) Ak správca dane odoprie udelenie príklepu vzhľadom na podanú námietku, pokračuje sa v dražbe vyvolaním predposledného podania.

Rozhodnutie o udelení príklepu

§ 87j

(1) Správca dane vydá rozhodnutie o udelení príklepu, v ktorom určí lehotu na zaplatenie najvyššieho podania. Rozhodnutie sa doručí do vlastných rúk daňovému dlžníkovi, vydražiteľovi, osobám, ktoré na dražbe vzniesli námietky proti príklepu, a osobám, ktorým je správca dane povinný doručovať vyhlášku do vlastných rúk.

(2) Proti rozhodnutiu o udelení príklepu môžu podať námietky osoby podľa odseku 1 vrátane osôb, ktoré sa zavinením správcu dane nemohli zúčastniť na dražbe, pretože im nebola doručená dražobná vyhláška do vlastných rúk.

(3) Osoby podľa odseku 2 môžu podať námietky v lehote do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia o udelení príklepu a osoby, ktoré sa zavinením správcu dane nemohli zúčastniť na dražbe, pretože im nebola doručená dražobná vyhláška do vlastných rúk, do ôsmich dní odo dňa konania dražby. Podanie námietky má odkladný účinok.

(4) Správca dane môže námietke vyhovieť, ak sa vytýkajú nedostatky na ujmu toho, kto námietku podal, alebo sa v námietke vytýkajú porušenia zákona.

§ 87k

(1) Rozhodnutie o námietke proti rozhodnutiu o udelení príklepu sa doručuje osobám podľa § 87j ods. 2.

(2) Ak sa v konaní o námietke zruší rozhodnutie o udelení príklepu, určí správca dane novú dražbu len na nehnuteľnosť, ktorej príklep bol rozhodnutím o námietke zrušený, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti zrušenia rozhodnutia.

§ 87l

(1) Udelením príklepu sa môže vydražiteľ ujať držby vydraženej nehnuteľnosti so súhlasom správcu dane.

(2) Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda vydražiteľ zaplatením najvyššieho podania v určenej lehote a na základe právoplatného rozhodnutia správcu dane o udelení príklepu.

(3) Ak vydražiteľ zaplatil najvyššie podanie, právoplatné rozhodnutie o udelení príklepu zašle správca dane na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.[19f]) Ak je

daňový dlžník platiteľom dane z pridanej hodnoty, právoplatné rozhodnutie o udelení príklepu je pre vydražiteľa, ktorý zaplatil najvyššie podanie v určenej lehote a ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, daňovým dokladom podľa osobitného zákona;[19]) to neplatí, ak ide o predaj nehnuteľnosti, ktorý je oslobodený od dane z pridanej hodnoty. Po zaplatení najvyššieho podania právoplatné rozhodnutie o udelení príklepu sa na účely odpočtu dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona[19aa]) považuje za doklad vyhotovený platiteľom dane z pridanej hodnoty. Ak je vydražiteľom platiteľ dane z pridanej hodnoty, toto právoplatné rozhodnutie po zaplatení najvyššieho podania je zároveň dokladom o zaplatení dane z pridanej hodnoty na účely jej odpočtu podľa osobitného zákona.[19])

(4) Ak sa zruší rozhodnutie o udelení príklepu alebo ak vydražiteľ v určenej lehote nezaplatil najvyššie podanie, je povinný vydraženú vec vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu, ktorá vznikla na vydraženej nehnuteľnosti.

§ 87m
Opakovaná dražba, opätovná dražba a prechod vlastníckeho práva na základe ponuky

(1) Ak vydražiteľ neuhradil najvyššie podanie včas alebo dražba sa nekonala z dôvodu nezáujmu dražiteľov, správca dane nariadi opakovanú dražbu najneskôr do dvoch mesiacov od konania predchádzajúcej dražby alebo od termínu stanoveného na konanie dražby.

(2) Pri organizovaní opakovanej dražby sa správca dane riadi ustanoveniami o prvej dražbe.

(3) Na účely opakovanej dražby správca dane určí vyvolávaciu cenu vo výške 90 % z ceny zistenej podľa § 87a ods. 5. Správca dane nevydáva rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny.

(4) Ak je opakovaná dražba neúspešná, môže správca dane v lehote podľa odseku 1 nariadiť opätovnú dražbu. Pri organizovaní opätovnej dražby sa správca dane riadi ustanoveniami o prvej dražbe. Vyvolávaciu cenu nehnuteľnosti určí najmenej vo výške troch štvrtín z ceny zistenej podľa § 87a ods. 5. Správca dane nevydáva rozhodnutie o určení vyvolávacej ceny.

(5) Pred nariadením opätovnej dražby môže správca dane rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky za cenu vyššiu, ako je určená podľa odseku 4.

(6) Ak je opätovná dražba neúspešná, môže správca dane v lehote podľa odseku 1 rozhodnúť o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky. Na tieto účely správca dane určí cenu najmenej vo výške 60 % z ceny zistenej podľa § 87a ods. 5; rozhodnutie o určení ceny správca dane nevydáva.

§ 87n
Účastníci opakovanej dražby, opätovnej dražby a prechodu vlastníckeho práva na základe ponuky

(1) Na opakovanej dražbe nemôže dražiť dražiteľ, ktorému bol udelený príklep na prvej dražbe a nezaplatil najvyššie podanie.

(2) Vydražiteľ, ktorý nezaplatil najvyššie podanie, je povinný zaplatiť rozdiel medzi najvyšším podaním, ktoré mal uhradiť, a najvyšším podaním uhradeným v opakovanej dražbe, náklady opakovanej dražby a škodu, ktorá vznikla tým, že najvyššie podanie nezaplatil. Peňažné prostriedky takto získané použije správca dane ako výťažok z dražby (§ 93).

(3) Správca dane na úhradu nákladov podľa odseku 2 použije zaplatenú dražobnú zábezpeku vydražiteľa, ktorý neuhradil najvyššie podanie. V prípade, že dražobná zábezpeka nebude postačovať na úhradu nákladov, správca dane je oprávnený od neho vymáhať zvyšok ako daňový nedoplatok.

(4) Na opätovnej dražbe nemôžu dražiť dražitelia, ktorým bol udelený príklep na prvej alebo opakovanej dražbe a nezaplatili najvyššie podanie.

(5) Správca dane sa pri opätovnej dražbe riadi ustanoveniami odsekov 2 a 3.

(6) Dražitelia, ktorým bol udelený príklep na prvej, opakovanej alebo opätovnej dražbe a nezaplatili najvyššie podanie, sa nemôžu zúčastniť na konaní o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky.

(7) Správca dane pri prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky postupuje obdobne podľa § 84m ods. 2 až 4, 6, 8 až 10 s tým, že ponúknutú cenu uhradí záujemca s najvyššou ponukou do ôsmich dní od doručenia rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky.

(8) Proti rozhodnutiu o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky môžu podať námietky len osoby podľa § 84m ods. 6. Námietku možno podať v lehote do ôsmich dní odo dňa doručenia rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky. Podanie námietky má odkladný účinok.

(9) Po doručení rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky sa môže záujemca s najvyššou ponukou ujať držby nehnuteľnosti so súhlasom správcu dane.

(10) Po zaplatení najvyššieho podania v určenej lehote a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky právoplatné rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky zašle správca dane na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.[19f]) Ak je daňový dlžník platiteľom dane z pridanej hodnoty, právoplatné rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky je pre nadobúdateľa, ktorý zaplatil najvyššiu ponuku a ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, daňovým dokladom podľa osobitného zákona;[19]) to neplatí, ak ide o prechod nehnuteľnosti, ktorý je oslobodený od dane z pridanej hodnoty. Po zaplatení najvyššej ponuky právoplatné rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky sa na účely odpočtu dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona[19aa]) považuje za doklad vyhotovený platiteľom dane z pridanej hodnoty. Ak je nadobúdateľom platiteľ dane z pridanej hodnoty, toto právoplatné rozhodnutie po zaplatení najvyššej ponuky je zároveň dokladom o zaplatení dane z pridanej hodnoty na účely jej odpočtu podľa osobitného zákona.[19])

(11) Vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda nadobúdateľ zaplatením najvyššej ponuky v určenej lehote a na základe právoplatného rozhodnutia správcu dane o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky.

(12) Ak sa zruší rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky alebo ak účastník s najvyššou ponukou v určenej lehote nezaplatil najvyššie podanie, je povinný nehnuteľnosť vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu.

§ 87o

(1) Vydražiteľ alebo záujemca s najvyššou ponukou musí bez započítania na najvyššie podanie alebo najvyššiu ponuku prevziať vecné bremená, ktoré vznikli na základe osobitného predpisu; zároveň prevezme zmluvné vecné bremená.

(2) Predkupné právo k vydraženej nehnuteľnosti alebo k nehnuteľnosti nadobudnutej na základe ponuky zaniká.

§ 88
Daňová exekúcia predajom podniku alebo jeho časti

(1) Na daňovú exekúciu predajom podniku alebo jeho časti sa použijú ustanovenia siedmej časti tohto zákona o daňovej exekúcii predajom hnuteľných vecí a nehnuteľností, postihnutím iných majetkových práv a ustanovenia o predaji podniku alebo jeho časti podľa osobitného predpisu[19g]) a o predaji podniku na základe zmluvy.[19h])

(2) Správca dane v daňovej exekučnej výzve vyzve daňového dlžníka, aby v lehote do ôsmich dní oznámil identifikačné údaje osôb, ktoré majú k podniku alebo jeho časti predkupné právo alebo vecné bremeno viaznuce na podniku, s poučením, že pri neoznámení týchto údajov daňový dlžník zodpovedá za spôsobenú škodu.

(3) Správca dane po nadobudnutí právoplatnosti daňovej exekučnej výzvy vydá daňový exekučný príkaz na predaj podniku alebo jeho časti. Daňový exekučný príkaz sa doručí do vlastných rúk okrem osôb uvedených v § 77 ods. 3 aj osobám, ktoré majú k podniku alebo jeho časti predkupné alebo iné vecné právo.

(4) Daňová exekúcia predajom podniku alebo jeho časti sa vykonáva formou dražby. Cena sa zistí zo znaleckých posudkov podľa znaleckých odborov. Vyvolávaciu cenu určí správca dane ako súčet cien zistených znaleckými posudkami podľa jednotlivých odborov, ktorú zvýši o pohľadávky predávaného podniku a zníži o záväzky predávaného podniku. Správca dane vydá rozhodnutie o určení ceny a doručí ho do vlastných rúk daňovému dlžníkovi a osobám, ktoré majú k podniku alebo jeho časti predkupné právo. Proti rozhodnutiu o určení ceny sa možno odvolať do ôsmich dní odo dňa jeho doručenia. Správca dane pri daňovej exekúcii predajom podniku postupuje primerane podľa ustanovení § 87b až 87n s výnimkou určenia vyvolávacej ceny. Vyvolávaciu cenu pri opakovanej dražbe určí správca dane najmenej vo výške 90 % z ceny z prvej dražby; pri opätovnej dražbe najmenej vo výške 75 % z ceny z prvej dražby. Správca dane môže predať podnik alebo jeho časť rozhodnutím o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky za cenu vyššiu ako 60 % z ceny z prvej dražby. Pri predaji podniku alebo jeho časti na základe rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky správca dane postupuje podľa § 87n ods. 7.

(5) Udelením príklepu alebo vydaním rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky sa môže vydražiteľ alebo záujemca s najvyššou ponukou ujať držby podniku alebo jeho časti so súhlasom správcu dane.

(6) Ak sa zruší rozhodnutie o udelení príklepu alebo ak vydražiteľ v určenej lehote nezaplatil najvyššie podanie, je vydražiteľ povinný podnik alebo jeho časť vrátiť, vydať všetky prírastky, úžitky a nahradiť škodu; uvedené platí i pri zrušení rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky pre záujemcu s najvyššou ponukou.

(7) Po zaplatení najvyššieho podania alebo najvyššej ponuky v určenej lehote a po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o udelení príklepu alebo po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky prechádza vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, hnuteľným veciam, právam a iným majetkovým hodnotám, ktoré slúžia na prevádzkovanie podniku alebo jeho časti, na vydražiteľa alebo na záujemcu s najvyššou ponukou. Právoplatné rozhodnutie o udelení príklepu alebo právoplatné rozhodnutie o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky zašle správca dane na zápis práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností záznamom.[19f])

(8) Na vydražiteľa prechádzajú všetky práva vyplývajúce z priemyselného alebo iného duševného vlastníctva, ktoré sa týkajú podnikateľskej činnosti predávaného podniku alebo jeho časti. Ak je pre nadobudnutie alebo zachovanie týchto práv rozhodujúce uskutočňovanie určitej podnikateľskej činnosti, započítava sa do tejto činnosti vydražiteľa uskutočnenej po vydražení

podniku alebo jeho časti aj činnosť uskutočnená pri prevádzke podniku alebo jeho časti pred jeho predajom na dražbe.

(9) Práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov prechádzajú na vydražiteľa podniku alebo jeho časti.

(10) Pri daňovej exekúcii predajom podniku alebo jeho časti nemožno vydražiť samostatne iba obchodné meno podniku.

(11) Oprávnenie používať obchodné meno upravuje osobitný predpis.[19i])

(12) Ustanovenia odsekov 8 až 11 sa použijú aj pre záujemcu pri predaji podniku alebo jeho časti rozhodnutím správcu dane o prechode vlastníckeho práva na základe ponuky.

(13) Daňová exekúcia predajom podniku alebo jeho časti sa vzťahuje aj na majetok štátneho podniku[19j]) s výnimkou strategicky dôležitých štátnych podnikov a akciových spoločností určených v osobitnom zákone.[19k])

§ 89
Daňová exekúcia postihnutím majetkových práv spojených s podielom spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným

(1) Správca dane môže vykonať daňovú exekúciu postihnutím majetkových práv voči daňovému dlžníkovi, ktorý je spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným, na jeho

a) vyrovnací podiel,

b) podiel na zisku,

c) podiel na likvidačnom zostatku.

(2) Pri daňovej exekúcii postihnutím majetkových práv spojených s niektorým z podielov podľa odseku 1 zostávajú ustanovenia osobitného predpisu[19l]) nedotknuté. Výpočet výšky podielov podľa odseku 1 ustanovuje osobitný predpis.[19m])

(3) Daňová exekúcia je prípustná na podiely vyplácané alebo vyrovnávané v peňažných prostriedkoch, a to aj keď sú vyplácané alebo vyrovnávané v peňažných prostriedkoch len sčasti. Ak sú podiely podľa odseku 1 písm. a) voči daňovému dlžníkovi vyrovnávané nadobudnutím vlastníckeho práva k hnuteľným veciam, nehnuteľnostiam, právam a iným majetkovým hodnotám, správca dane vykoná daňovú exekúciu spôsobom zodpovedajúcim druhu majetku.

(4) Rozhodnutie o začatí daňového exekučného konania sa doručí spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej je daňový dlžník spoločníkom. V tomto rozhodnutí zakáže správca dane spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej je daňový dlžník spoločníkom, aby sa dohodla s daňovým dlžníkom o skutočnostiach, ktoré by mohli znížiť jeho nárok na vyrovnací podiel alebo podiel na zisku spoločnosti s ručením obmedzeným. Po doručení daňového exekučného príkazu a po splnení podmienok na vyplatenie podielu poukáže spoločnosť s ručením obmedzeným peňažné prostriedky zodpovedajúce jeho príslušnému podielu, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku, na účet správcu dane.

(5) Správca dane doručí daňovú exekučnú výzvu daňovému dlžníkovi. Doručením daňovej exekučnej výzvy stráca daňový dlžník nárok na vyplatenie alebo vyrovnanie podielov podľa odseku 1, najviac do výšky vymáhaného daňového nedoplatku.

(6) Ak spoločnosť s ručením obmedzeným poruší povinnosť uloženú v rozhodnutí o začatí daňového exekučného konania, v oznámení podľa § 76 ods. 6 alebo v daňovom exekučnom príkaze a zmarí úplne alebo čiastočne daňovú exekúciu, je správca oprávnený vymáhať od spoločnosti s

ručením obmedzeným daňový nedoplatok do výšky príslušného podielu spoločníka, ktorý je daňovým dlžníkom, spôsobom podľa tohto zákona, najviac do výšky daňového nedoplatku.

Exekučné náklady a hotové výdavky

§ 90

(1) Daňový dlžník hradí náklady za výkon zhabania vo výške podľa odseku 2, za výkon predaja vo výške podľa odseku 3 a hotové výdavky správcu dane.

(2) Náklady za výkon zhabania sú 2 % z vymáhaného daňového nedoplatku, najmenej 500 Sk a najviac 500 000 Sk.

(3) Náklady za výkon predaja sú 2 % z vymoženého daňového nedoplatku, najmenej 500 Sk a najviac 500 000 Sk.

(4) Exekučné náklady podľa odsekov 2 a 3 správca dane neurčí pri výkone daňovej exekúcie

a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov,

b) prikázaním pohľadávky,

c) odobratím hotových peňazí a iných vecí, pri ktorých nedochádza k predaju,

d) predajom cenných papierov,

e) postihnutím majetkového práva spojeného s podielom spoločníka spoločnosti s ručením obmedzeným.

(5) Exekučné náklady podľa odsekov 2 a 3 sa počítajú zo sumy zaokrúhlenej na celé stovky nadol.

(6) Daňový dlžník je povinný uhradiť exekučné náklady podľa odseku 2 vždy, keď poverený zamestnanec správcu dane oznámi daňovému dlžníkovi alebo jeho zástupcovi dôvod svojho príchodu a spíše úvodnú vetu zápisnice o súpise hnuteľných vecí.

(7) Daňový dlžník je povinný uhradiť exekučné náklady podľa odseku 3 vždy, keď došlo k začatiu dražby alebo bola spísaná úvodná veta zápisnice o dražbe.

(8) Hotové výdavky uhrádza daňový dlžník v skutočnej výške, a to aj v prípade, keď k výkonu daňovej exekúcie nedošlo. Hotovými výdavkami sú najmä znalečné, nájomné, poistné.

(9) Ak sa hotové výdavky dotýkajú viacerých daňových dlžníkov, správca dane rozvrhne ich výšku podľa pomeru jednotlivých vymáhaných daňových nedoplatkov.

(10) Exekučné náklady a hotové výdavky je daňový dlžník povinný uhradiť do ôsmich dní odo dňa, keď mu ich vyrubil správca dane rozhodnutím. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia. Podanie odvolania nemá odkladný účinok.

(11) Exekučné náklady a hotové výdavky vymáha správca dane ako daňový nedoplatok.

(12) Ak bola daňová exekúcia vykonaná neoprávnene, exekučné náklady a hotové výdavky znáša správca dane.

(13) Ak bola daňová exekúcia vykonaná neoprávnene len čiastočne, znáša správca dane náklady len v rozsahu neoprávnene vykonanej daňovej exekúcie.

(14) Náklady, ktoré vznikli daňovému dlžníkovi v súvislosti s výkonom daňovej exekúcie, znáša daňový dlžník.

§ 91

(1) Správca dane nevyrubí exekučné náklady a hotové výdavky, ak

a) pobyt daňového dlžníka nie je známy,

b) by ich vymáhanie bolo spojené s neprimeranými nákladmi,

c) daňový dlžník – fyzická osoba zomrel.

(2) Správca dane nevymáha exekučné náklady a hotové výdavky, ak

a) daňový dlžník – fyzická osoba zomrel a nemá dediča alebo právneho nástupcu,

b) daňový dlžník – právnická osoba zanikne výmazom z príslušného registra bez právneho nástupcu,

c) sa nárok na ich úhradu premlčal a daňový dlžník vzniesol námietku premlčania alebo nárok zanikol.

(3) Správca dane je oprávnený vyrubiť exekučné náklady a hotové výdavky do piatich rokov odo dňa vydania daňového exekučného príkazu.

§ 92
Daňový exekučný účet

(1) Správca dane v daňovom exekučnom príkaze uvedie číslo osobitného daňového exekučného účtu, na ktorý sa majú poukázať peňažné prostriedky; variabilným symbolom je daňové identifikačné číslo daňového dlžníka. Zostatok osobitného daňového exekučného účtu na konci roka sa prevádza do nasledujúceho roka.

(2) Na daňový exekučný účet sa poukazujú tieto platby:

a) plnenie na základe daňovej exekučnej výzvy vydanej správcom dane,

b) plnenia z jednotlivých spôsobov vykonávania daňovej exekúcie [§ 82 písm. a), b), d), e) a h)],

c) z predaja na dražbe, z predaja na základe ponuky alebo z prechodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti na základe ponuky,

d) na základe uplatnenia predkupného práva spoluvlastníkom,

e) z dražobnej zábezpeky vydražiteľa, ktorý nezaplatil najvyššie podanie (§ 87n ods. 2),

f) z dražobnej zábezpeky vydražiteľa,

g) z dražobných zábezpek dražiteľov,

h) z úhrad exekučných nákladov a hotových výdavkov.

§ 93
Vrátenie dražobných zábezpek dražiteľov, rozdelenie a použitie výťažku

(1) Správca dane z prostriedkov získaných podľa § 92 ods. 2 písm. g) vráti dražobné zábezpeky neúspešných dražiteľov (§ 87f ods. 5) a z prostriedkov získaných podľa § 92 ods. 2 písm. f) uhradí daň z pridanej hodnoty za platiteľa dane z pridanej hodnoty. O úhrade dane z pridanej hodnoty správca dane upovedomí daňového dlžníka. Daňový dlžník o sumu uhradenej dane z pridanej hodnoty upraví vlastnú daňovú povinnosť alebo nadmerný odpočet.

(2) Správca dane získaný výťažok poukázaný na daňový exekučný účet podľa § 92 ods. 2 písm. a) až e), podľa § 92 ods. 2 písm. f) znížený o daň z pridanej hodnoty uhradenú podľa odseku 1 a úhrad podľa písmena h) použije na úhradu exekučných nákladov, hotových výdavkov a na

pokrytie daňového nedoplatku nasledujúci deň po dni, keď peňažné prostriedky boli pripísané na účet správcu dane alebo po dni, keď správca dane prijal prostriedky v hotovosti.

(3) Ak sú vymáhané daňové nedoplatky z viacerých druhov daní jedným daňovým exekučným príkazom, použije sa výťažok na pokrytie vymáhaných daňových nedoplatkov uvedených v daňovom exekučnom príkaze podľa poradia ustanoveného v § 58 bez ohľadu na druh dane.

(4) Na účely tohto zákona sa zvyškom výťažku rozumie zostatok sumy po vykonaných úhradách a pokrytí daňového nedoplatku podľa odsekov 1 až 3.

(5) Zvyšok výťažku použije správca dane na úhradu daňového nedoplatku splatného ku dňu vzniku zvyšku výťažku alebo na úhradu splatného preddavku na daň, najviac však za jedno preddavkové obdobie, alebo na úhradu splátok dane alebo odkladu platenia dane podľa tohto alebo osobitného zákona.[3])

(6) Ak vznikne aj po uplatnení postupu podľa odseku 5 zvyšok výťažku, správca dane ho použije na úhradu daňového nedoplatku vzniknutého podľa osobitných predpisov[19n]) u iného správcu dane. Ak na veciach daňového dlžníka, ktoré sú predmetom daňovej exekúcie, viaznu aj záložné práva iných veriteľov, správca dane zo zvyšku výťažku uspokojí veriteľov podľa poradia vzniku záložného práva, ak nemožno plne uspokojiť veriteľov toho istého poradia, uspokoja sa pomerne. O tomto postupe je správca dane povinný spísať zápisnicu alebo vyhotoviť úradný záznam. Správca dane poukazuje zvyšok výťažku na účet veriteľa vedeného v banke najneskôr do ôsmich dní odo dňa spísania zápisnice alebo vyhotovenia úradného záznamu. Ak aj po tomto použití správca dane vykáže zvyšok výťažku, ktorý nemožno ďalej použiť, vráti ho na účet daňového dlžníka do 30 dní po vzniku zvyšku výťažku, a to len vtedy, ak je väčší než 50 Sk.

(7) Ak správca dane vráti zvyšok výťažku po lehote podľa odseku 6, je povinný zaplatiť úrok podľa § 63 ods. 6.

§ 94
Ochrana zamestnanca správcu dane

Policajný zbor poskytuje zamestnancovi správcu dane ochranu pri výkone daňovej exekúcie podľa osobitného predpisu.[16e])

ÔSMA ČASŤ
OSOBITNÉ USTANOVENIA PRE KONKURZNÉ KONANIE A VYROVNACIE KONANIE

§ 95
Prihlasovanie daňových pohľadávok

(1) Na účely konkurzného konania a vyrovnacieho konania sa za daňovú pohľadávku považuje nezaplatená suma dane, ktorej povinnosť zaplatenia vznikla na základe tohto zákona alebo osobitných zákonov.[1]) Za daňovú pohľadávku sa považuje aj daňová pohľadávka, ktorá nebola priznaná daňovým subjektom alebo vyrubená správcom dane. Pokuty, penále, úroky a zvýšenie dane (ďalej len „sankcia“) sa považujú za daňovú pohľadávku len vtedy, ak mohli byť správcom dane vyrubené do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia vyrovnania.

(2) Na účely konkurzného konania a vyrovnacieho konania sa za daňový záväzok považuje suma dane, na ktorej vrátenie má daňový subjekt nárok podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov,[6eb]) a to aj v prípade, keď si tento nárok neuplatnil.

(3) Na účely konkurzného konania a vyrovnacieho konania sa za daňové pohľadávky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania považujú pri

a) daniach daňové pohľadávky, pri ktorých daňová povinnosť podľa osobitných zákonov vznikla pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania, vrátane dane za zdaňovacie obdobie skončené dňom, ktorý predchádza dňu vyhlásenia konkurzu alebo povolenia vyrovnania,

b) sankciách daňové pohľadávky, ktoré správca dane podľa osobitných zákonov vyrubil do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia vyrovnania; ak sankcia nebola do vyhlásenia konkurzu alebo do povolenia vyrovnania vyrubená a ak osobitný zákon[1]) ustanovuje jej najvyššiu prípustnú výšku, považuje sa za daňovú pohľadávku najviac polovica jej najvyššej prípustnej výšky.

(4) Ustanovenie odseku 3 písm. a) a b) sa primerane vzťahuje aj na daňové záväzky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania.

(5) Daňové pohľadávky alebo daňové záväzky, ktoré sa nepovažujú za daňové pohľadávky alebo daňové záväzky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania podľa odsekov 3 a 4, sa považujú za daňové pohľadávky alebo daňové záväzky vzniknuté po vyhlásení konkurzu alebo po povolení vyrovnania.[19o])

(6) V konkurznom konaní môže správca dane uplatňovať daňové pohľadávky, ktoré sa považujú za daňové pohľadávky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu, aj bez predchádzajúceho vyrubenia. To platí aj na daňové pohľadávky, ktoré vzniknú na základe daňovej kontroly vykonanej po vyhlásení konkurzu podľa§ 15 ods. 14.

(7) Vo vyrovnacom konaní môže správca dane uplatňovať daňové pohľadávky, ktoré sa považujú za daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania, aj bez predchádzajúceho vyrubenia. To platí aj na daňové pohľadávky, ktoré vzniknú na základe daňovej kontroly (§15 ods. 14) vykonanej po povolení vyrovnania.

(8) Po vyhlásení konkurzu alebo po povolení vyrovnania správca dane prihlási daňové pohľadávky podľa odsekov 1, 3, 6 a 7 spôsobom a v lehote ustanovenej v osobitnom zákone.[19p])

(9) V konkurznom konaní a vo vyrovnacom konaní vystupuje v mene správcu dane poverený zamestnanec správcu dane alebo ústredného riaditeľstva.

§ 95a
Účinky vyhlásenia konkurzu a povolenia vyrovnania

(1) Ak bol na daňový subjekt vyhlásený konkurz alebo ak súd povolil daňovému subjektu vyrovnanie, v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo po povolení vyrovnania nemožno začať daňové konania vrátane daňového exekučného konania týkajúce sa daňových pohľadávok vzniknutých pred vyhlásením konkurzu alebo pred povolením vyrovnania; ak sa začalo daňové konanie vrátane daňového exekučného konania, tie sa prerušujú.

(2) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu alebo po povolení vyrovnania možno začať daňové konania uvedené v odseku 1 alebo v nich pokračovať len na základe výzvy súdu; nemožno však pokračovať v daňovom exekučnom konaní ani ho začať.

(3) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu nemožno začať daňové exekučné konanie na daňové pohľadávky vzniknuté po vyhlásení konkurzu. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu správca dane nemôže vyrubovať sankcie. Od povolenia vyrovnania správca dane nemôže vyrubovať sankcie, ktoré sa považujú za daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania.

(4) Vyhlásením konkurzu sa nesplatné daňové pohľadávky vzniknuté pred vyhlásením konkurzu stávajú splatnými. Vyhlásením konkurzu sa stávajú splatnými aj nesplatné daňové záväzky. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu lehoty ustanovené pre premlčanie alebo zánik daňových pohľadávok a daňových záväzkov neplynú.

(5) V daňovom konaní sa v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu správca konkurznej podstaty stáva účastníkom daňového konania namiesto daňového subjektu; v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa správca konkurznej podstaty považuje za daňový subjekt. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu konkurznej podstaty vzťahujú všetky ustanovenia tohto zákona a osobitných zákonov,[1]) ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných fyzických osôb, alebo právnických osôb podľa tohto zákona alebo osobitného zákona,[1]) vystavené správcom konkurznej podstaty namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vystavené daňovým subjektom.

(6) V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu nie je možné vzájomné započítanie daňových pohľadávok a daňových záväzkov a ustanovenia § 63 ods. 2, 3, 4 prvej vety a ods. 8 sa nepoužijú. Za započítanie sa nepovažuje odpočítanie dane na vstupe od dane na výstupe pri dani z pridanej hodnoty za jednotlivé zdaňovacie obdobia.

(7) Potvrdením vyrovnania zanikajú daňové pohľadávky alebo ich časti, ktoré daňový subjekt na základe schváleného vyrovnacieho plánu nemusí plniť. Zanikajú aj všetky daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania alebo ich časti, ktoré nemožno vo vyrovnaní uspokojiť. Zanikajú aj sankcie alebo tie ich časti, ktoré neboli na účely vyrovnacieho konania považované za daňové pohľadávky podľa § 95 ods. 1, ak sa tieto sankcie vzťahujú na daňové pohľadávky vzniknuté pred povolením vyrovnania. Tieto daňové pohľadávky a sankcie alebo ich časti nemožno po skončení vyrovnania dodatočne vyrubiť.

(8) Správca dane môže začať daňové konanie alebo v ňom pokračovať, ak daňový subjekt vyrovnanie nesplní, a to dňom právoplatnosti uznesenia súdu, ktorým potvrdí nesplnenie vyrovnania; v takomto prípade nezanikajú daňové pohľadávky podľa odseku 7.

DEVIATA ČASŤ
SPOLOČNÉ, SPLNOMOCŇOVACIE, PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

§ 96

Ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak, zaokrúhľuje sa daň na stovky hore, jej základ a preddavky na daň na tisícky dolu a penále na desiatky dolu.

§ 97

(1) Daňový subjekt, ktorého predmetom podnikania je predaj tovaru alebo poskytovanie služieb, je povinný na účely evidencie tržieb používať elektronickú registračnú pokladnicu s tlačiarňou v rozsahu a za podmienok ustanovených všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 2.

(2) Ministerstvo upraví všeobecne záväzným právnym predpisom termín, rozsah, podmienky a ďalšie podrobnosti používania elektronických registračných pokladníc s tlačiarňou a spôsob vedenia evidencie tržieb.

§ 98

Zrušený.

§ 99

Ustanovenia tohto zákona sa použijú, ak medzinárodná zmluva, ktorá je pre Slovenskú republiku záväzná, neustanovuje inak.

§ 100

Zrušený.

§ 101

Na daňové konanie sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.[20])

§ 102

Ministerstvo môže celkom alebo sčasti oslobodiť od daní z príjmov novovzniknuté daňové subjekty, ktoré odvádzajú daň z príjmov do štátneho rozpočtu republiky. Okruh daňových subjektov a bližšie podmienky na oslobodenie ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

§ 103

(1) Ministerstvo môže

a) povoliť úľavy z penále, pokút, zo zvýšenia dane a z úrokov, ak daňový dlžník zomrie alebo ak by jeho vymáhaním bola vážne ohrozená výživa daňového dlžníka alebo osôb odkázaných na jeho výživu, alebo ak by ich vymáhanie viedlo k hospodárskemu zániku daňového dlžníka a výnos z jeho likvidácie by bol pravdepodobne nižší než vyrubené penále, uložená pokuta, určené zvýšenie dane a vyrubený úrok, alebo ak sú tu iné mimoriadne okolnosti nezavinené daňovým dlžníkom hodné osobitného zreteľa s výnimkami uvedenými v odsekoch 2 a 3,

b) rozhodnúť v sporných prípadoch o spôsobe zdanenia, ak ide o daňové subjekty so sídlom alebo s bydliskom v zahraničí,

c) vo vzťahu k zahraničiu vykonať opatrenia na zabezpečenie vzájomnosti alebo odvetné opatrenia na účely vzájomného daňového vyrovnania.

(2) Ústredné riaditeľstvo je oprávnené povoliť úľavu z penále, pokút, zo zvýšenia dane a z úrokov z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. a) u daňového dlžníka

a) fyzickej osoby, ak výška uloženého penále, pokuty, zvýšenia dane a úroku v jednotlivom prípade nepresiahne sumu 5 000 000 Sk,

b) právnickej osoby, ak výška uloženého penále, pokuty, zvýšenia dane a úroku v jednotlivom prípade nepresiahne sumu 50 000 000 Sk.

(3) Daňový úrad je oprávnený povoliť úľavu z penále, pokút, zo zvýšenia dane a z úrokov z dôvodov uvedených v odseku 1 písm. a) u daňového dlžníka

a) fyzickej osoby, ak výška uloženého penále, pokuty, zvýšenia dane a úroku v jednotlivom prípade nepresiahne sumu 1 000 000 Sk,

b) právnickej osoby, ak výška uloženého penále, pokuty, zvýšenia dane a úroku v jednotlivom prípade nepresiahne sumu 10 000 000 Sk.

(4) V prípadoch uvedených v odsekoch 1 až 3 sa nevydáva rozhodnutie.

(5) Ministerstvo môže vydať opatrenia na zamedzenie nezrovnalostí vzniknutých z uplatňovania daňových predpisov. Toto opatrenie uverejňuje ministerstvo vo svojom publikačnom orgáne a

vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia ministerstva o jeho vydaní.

§ 104

Pre právnické alebo fyzické osoby, ktoré vykonávajú podnikateľskú alebo inú zárobkovú činnosť na území Slovenskej republiky ku dňu účinnosti tohto zákona, začne lehota určená v § 31 ods. 1 plynúť dňom účinnosti tohto zákona.

§ 105

Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na daňové konanie začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona. Právne účinky procesných úkonov, ktoré nastali pred účinnosťou tohto zákona, zostávajú zachované. Zachovaná zostáva i miestna príslušnosť správcu dane, ktorá bola pri zrušených daniach pri ich poslednom vyrubení.

§ 106

Ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na dane zrušené, ak konanie o nich bude prebiehať po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

§ 107

Ak nie je v osobitnom predpise ustanovené inak, daňové subjekty zaregistrované u správcu dane podľa doterajších predpisov splnia svoju registračnú povinnosť podľa tohto zákona do 30. júna 1993. Obdobný postup sa vzťahuje aj na daňové subjekty vykonávajúce činnosti, na ktoré sa registračná povinnosť pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona nevzťahovala.

§ 108

Správu notárskych poplatkov, pri ktorých vznikla povinnosť na ich vyrubenie do 31. decembra 1992, vykonáva súd podľa osobitného predpisu.[21])

§ 109

Zrušený.

§ 110

Rozhodnutia o počte vyživovaných osôb vydané správcom dane na účely dane zo mzdy, ktoré boli vydané podľa zákona č. 76/1952 Zb. o dani zo mzdy v znení neskorších predpisov a vyhlášky Federálneho ministerstva financií, Ministerstva financií Českej republiky a Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 161/1976 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o dani zo mzdy v znení neskorších predpisov, strácajú platnosť pre zdanenie miezd vyplatených za obdobie po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

§ 110a

(1) Na začaté daňové konania, ktoré neboli ukončené do 1. septembra 1999, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

(2) Na konania správnych orgánov, ktoré postupovali podľa tohto zákona v znení platnom do 1. septembra 1999, sa vzťahujú doterajšie predpisy.

(3) Na konania správnych orgánov, ktoré postupovali podľa tohto zákona a ktoré začnú konanie po 1. septembri 1999, sa vzťahujú všeobecné právne predpisy o správnom konaní, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

(4) Päťročná lehota na zánik práva vyrubiť daň sa prvý raz uplatní, ak povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie vznikla po 1. septembri 1999 alebo ak po 1. septembri 1999 vznikla daňová povinnosť bez toho, aby tu súčasne bola povinnosť daňové priznanie alebo hlásenie podať. Ak povinnosť podať daňové priznanie alebo hlásenie vznikla pred 1. septembrom 1999 alebo ak pred 1. septembrom 1999 vznikla daňová povinnosť bez toho, aby tu súčasne bola povinnosť daňové priznanie alebo hlásenie podať, začne plynúť nová päťročná lehota, ak bol úkon smerujúci na vyrubenie dane alebo jej doplatku vykonaný pred uplynutím lehoty podľa doterajších predpisov.

(5) Vymáhanie daňových nedoplatkov začaté pred účinnosťou tohto zákona sa dokončí podľa doterajších predpisov.

§ 110b

(1) Daňový dlžník je oprávnený do 31. decembra 2000 použiť na čiastočnú alebo úplnú úhradu svojho daňového nedoplatku podľa stavu k 31. decembru 1999 dlhopis Fondu národného majetku Slovenskej republiky[22]) (ďalej len „dlhopis“). Za podmienok uvedených v odsekoch 2 až 6 je daňový úrad povinný prijať od daňového dlžníka dlhopis na čiastočnú alebo úplnú úhradu týchto daňových nedoplatkov:

a) daňový nedoplatok na daniach daňovej sústavy platnej do 31. decembra 1992,

b) daňový nedoplatok dane z príjmov fyzických osôb,

c) daňový nedoplatok dane z príjmov právnických osôb,

d) daňový nedoplatok dane z pridanej hodnoty,

e) daňový nedoplatok dane z dedičstva, dane z darovania, dane z prevodu a prechodu nehnuteľností,

f) daňový nedoplatok na spotrebnej dani podľa osobitných predpisov.[13d])

(2) Dlhopis nemožno použiť na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňových nedoplatkov, ak daňový úrad začal daňové exekučné konanie.

(3) Na účely použitia dlhopisu na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku je menovitá hodnota dlhopisu vrátane jeho výnosu[23]) zníženého o daň vyberanú osobitnou sadzbou dane podľa osobitného predpisu[24]) 13 740 Sk.

(4) Dlhopis možno použiť na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku, len ak

a) suma daňového nedoplatku nie je nižšia ako 13 740 Sk,

b) na dlhopise neviazne záložné právo alebo nie je pozastavený výkon práva nakladať s týmto dlhopisom,

c) daňový dlžník písomne požiada daňový úrad o vydanie potvrdenia o použití dlhopisu na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku,

d) daňový úrad vydá potvrdenie o použití dlhopisu na čiastočnú alebo úplnú úhradu daňového nedoplatku, ktoré obsahuje najmä druh dane, na ktorej sa zníži daňový nedoplatok, sumu daňového nedoplatku, na ktorý sa použije dlhopis a tomu zodpovedajúci počet dlhopisov, pričom hodnota týchto dlhopisov vypočítaná ako násobok sumy podľa odseku 3 nesmie prevýšiť sumu daňového nedoplatku.

(5) Zníženie alebo úhrada daňového nedoplatku použitím dlhopisu sa vykoná ku dňu nasledujúcemu po dni použitia dlhopisu, pričom sa za deň použitia dlhopisu považuje deň pripísania dlhopisu na účet ústredného riaditeľstva vedený v Stredisku cenných papierov Slovenskej republiky.[19c]) Príjmy z výnosov dlhopisov pripísaných na účet ústredného riaditeľstva vedený v Stredisku cenných papierov Slovenskej republiky[19c]) a príjmy získané splatením týchto dlhopisov sú príjmom štátneho rozpočtu.

(6) Na postup pri prevode dlhopisu sa vzťahuje osobitný predpis,[19c]) pričom sa za kúpnu cenu dlhopisu považuje menovitá hodnota dlhopisu vrátane jeho výnosu[23]) zníženého o daň vyberanú podľa osobitného predpisu[24]) uvedená v odseku 3.

§ 111

Zrušujú sa:

1. § 27 ods. 1 písm. b) zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
2. vyhláška Ministerstva financií č. 16/1962 Zb. o konaní vo veciach daní a poplatkov.

§ 111a

Zrušuje sa zákon č. 212/1992 Zb. o sústave daní v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z.

§ 112

(1) Tento zákon nadobúda účinnosť 1. januára 1993.

(2) Ustanovenia § 31 pre daň z pridanej hodnoty a § 95 nadobúdajú účinnosť dňom vyhlásenia tohto zákona (16. novembra 1992).

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 165/1993 Z. z. nadobudol účinnosť 1. augusta 1993.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 253/1993 Z. z. nadobudol účinnosť 1. januára 1994 okrem čl. I bodu 64, ktorý nadobudol účinnosť 5. novembra 1993.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z. nadobudol účinnosť 5. novembra 1993.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 172/1994 Z. z. nadobudol účinnosť 20. júla 1994.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 187/1994 Z. z. nadobudol účinnosť 1. augusta 1994.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. nadobudol účinnosť 1. októbra 1994.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 367/1994 Z. z. nadobudol účinnosť 30. decembra 1994.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 374/1994 Z. z. nadobudol účinnosť 1. januára 1995.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1995 Z. z. nadobudol účinnosť 30. marca 1995.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 146/1995 Z. z. nadobudol účinnosť 20. júla 1995.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 304/1995 Z. z. nadobudol účinnosť 1. januára 1996.

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 386/1996 Z. z. nadobudol účinnosť 1. januára 1997.

Zákon č. 12/1998 Z. z. nadobudol účinnosť 1. februára 1998.

Zákon č. 219/1999 Z. z. nadobudol účinnosť 1. septembra 1999.

Zákon č. 367/1999 Z. z. nadobudol účinnosť 29. decembra 1999.

Zákon č. 240/2000 Z. z. nadobudol účinnosť 1. augusta 2000.

Jozef Migaš v. r.

1) Zákon č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 229/1995 Z. z. o spotrebnej dani z liehu v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 309/1993 Z. z. o spotrebnej dani z vína v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 310/1993 Z. z. o spotrebnej dani z piva v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 312/1993 Z. z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 316/1993 Z. z. o spotrebnej dani z uhľovodíkových palív a mazív v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 87/1994 Z. z. o cestnej dani v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľností v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. o dani z dedičstva, dani z darovania a dani z prevodu a prechodu nehnuteľností v znení neskorších predpisov.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 544/1990 Zb. o miestnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

1a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 254/1993 Z. z. o územných finančných orgánoch v znení neskorších predpisov.

2) Zákon č. 135/1982 Zb. o hlásení a evidencii pobytu občanov.

3) Napríklad zákon č. 366/1999 Z. z.

4) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

4a) § 36 zákona č. 366/1999 Z. z.

5) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 100/1996 Z. z. o ochrane štátneho tajomstva, služobného tajomstva, o šifrovej ochrane informácií a o zmene a doplnení Trestného zákona v znení neskorších predpisov.

5a) § 21 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb.

6) § 26 až 29 Občianskeho zákonníka.

6f) § 610 a nasl. Obchodného zákonníka.
§ 765 a nasl. Občianskeho zákonníka.

6a) § 23 ods. 7 zákona č. 366/1999 Z. z.

6b) § 23 ods. 6 zákona č. 366/1999 Z. z.

6c) Zákon č. 174/1950 Zb. o dražbách mimo exekúcie v znení zákona č. 513/1991 Zb.

6g) Napríklad § 16 ods. 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 312/1993 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 182/1994 Z. z.

9) § 2 ods. 2 Obchodného zákonníka.

10) § 3 ods. 1 písm. b) zákona č. 366/1999 Z. z.

6d) § 2 ods. 3 zákona Slovenskej národnej rady č. 544/1990 Zb. v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 72/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 44/1993 Z. z.

6e) § 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 219/1996 Z. z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov a o zriaďovaní a prevádzke protialkoholických záchytných izieb.

6ea) § 37 zákona č. 563/1991 Zb. o účtovníctve.

6eb) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 229/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

6ec) Zákon č. 366/1999 Z. z.

6h) § 12 ods. 1 Trestného poriadku v znení neskorších predpisov.

7) Napríklad § 18 zákona Slovenskej národnej rady č. 317/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

7a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 39/1993 Z. z. o Najvyššom kontrolnom úrade Slovenskej republiky.
Zákon Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe.

7b) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1996 Z. z. Colný zákon v znení neskorších predpisov.

8) Trestný poriadok v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. o boji proti legalizácii príjmov z najzávažnejších, najmä organizovaných foriem trestnej činnosti a o zmenách niektorých ďalších zákonov v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 58/1996 Z. z.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 314/1996 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov.

11d) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov.

8e) Napríklad Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o zamedzení dvojakého zdanenia v odbore daní z príjmov a z majetku (oznámenie č. 229/1993 Z. z.).

8f) § 11 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 316/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

8g) Zákon č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci.

8a) Napríklad § 25 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 87/1993 Z. z.

10a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

10d) Napríklad § 22 zákona Slovenskej národnej rady č. 78/1992 Zb. o daňových poradcoch a Slovenskej komore daňových poradcov.

10e) Napríklad § 6 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 13/1993 Z. z. o umeleckých fondoch.

10c) § 1 zákona č. 21/1992 Zb. o bankách.

11) § 38 ods. 3 písm. c) zákona č. 21/1992 Zb.

11b) § 58 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

11c) § 3 vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 55/1994 Z. z. o spôsobe vedenia evidencie tržieb elektronickou registračnou pokladnicou.

8b) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 317/1992 Zb. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 87/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 159/1993 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 317/1993 Z. z., zákon Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

8c) § 20 ods. 2 zákona č. 366/1999 Z. z.

8d) § 36 ods. 2 písm. a) bod 3 zákona č. 366/1999 Z. z.

11da) Vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení neskorších predpisov.

12) Zákon č. 152/1998 Z. z. o sťažnostiach.

12a) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

12b) § 544 až 587 Občianskeho zákonníka.

12c) § 48 zákona č. 366/1999 Z. z.

13c) Napríklad § 256 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1996 Z. z.

13d) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 309/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 310/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 312/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 316/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 229/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

13e) Napríklad zákon č. 366/1999 Z. z., zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 87/1994 Z. z. v znení neskorších predpisov.

8aa) Zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov.

13f) Zákon č. 366/1999 Z. z.

13a) § 4 a 5 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov.

13b) § 151a až 151m Občianskeho zákonníka.

14) Napríklad Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.

14a) Napríklad § 157 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z.

14b) Napríklad § 36 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z.

14c) § 15 zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov.

14d) § 40 až 45 zákona č. 195/1998 Z. z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov.

14e) § 278 a 279 Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov.
§ 69 až 73 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

14f) Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 89/1997 Z. z. o rozsahu zrážok zo mzdy povinného pri nútenom výkone rozhodnutia.

14g) § 716 až 719 Obchodného zákonníka.

14h) Napríklad Zákonník práce v znení neskorších predpisov.

15) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 303/1995 Z. z. o rozpočtových pravidlách v znení neskorších predpisov.

16) Napríklad § 323 Obchodného zákonníka, § 558 Občianskeho zákonníka.

16a) § 1 písm. b) zákona č. 283/1997 Z. z. o kolektívnej správe práv podľa autorského zákona a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

19) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

16b) Zákon č. 36/1967 Zb. o znalcoch a tlmočníkoch.

16c) Zákon Slovenskej národnej rady č. 27/1987 Zb. o štátnej pamiatkovej starostlivosti.

16d) Zákon č. 115/1998 Z. z. o múzeách a galériách a o ochrane predmetov múzejnej hodnoty a galerijnej hodnoty.

16e) § 73 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov.

17) Napríklad zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 246/1993 Z. z. o zbraniach a strelive v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 284/1995 Z. z.

17a) § 2 Obchodného zákonníka.§ 12a až 12e zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov v znení zákona č. 219/1991 Zb.

17b) § 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 307/1992 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu.
§ 7 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 95/1994 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 122/1993 Z. z. týkajúce sa dlžníkov hospodáriacich na pôde.

18) § 1 ods.1 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a zákona Slovenskej národnej rady č. 295/1992 Zb.

18a) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 18/1996 Z. z. o cenách.

19aa) § 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov.

19a) § 14 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z. Devízový zákon a zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 45/1998 Z. z.

19b) Napríklad § 1 ods. 1 písm. d) zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch v znení neskorších predpisov.

19c) Zákon č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.

19d) § 7, 70 a 71 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z. v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 222/1996 Z. z.

19e) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 202/1995 Z. z. v znení zákona č. 45/1998 Z. z.

19f) § 21 a 34 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z. z.

19g) § 5 Obchodného zákonníka.

19h) § 476 až 488 Obchodného zákonníka v znení zákona č. 264/1992 Zb.

19i) § 481 Obchodného zákonníka.

19j) Zákon č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov.

19k) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 192/1995 Z. z. o zabezpečení záujmov štátu pri privatizácii strategicky dôležitých štátnych podnikov a akciových spoločností v znení neskorších predpisov.

19l) Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov.

19m) § 105 až 153 Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov.

19n) Zákon Slovenskej národnej rady č. 318/1992 Zb. v znení neskorších predpisov.
Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov.

19o) § 31 a 54 zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

19p) § 20, 31 a 56 zákona č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

20) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

21) § 30 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 139/1984 Zb. o notárskych poplatkoch.

22) § 24 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

23) § 24 ods. 4 a 6 zákona č. 92/1991 Zb. v znení neskorších predpisov.

24) § 36 ods. 2 písm. c) bod 2 zákona č. 366/1999 Z. z.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.